

БЛАГОДАТТА, СИЛАТА НА ЕВАНГЕЛИЕТО

**Не е това, което вие правите, а това, което Исус
направи**

от Андрю Уомак

Превод: Емил Енчев

Съдържание

Въведение	3
ГЛАВА 1: Добри новини!	4
ГЛАВА 2: Без извинение	12
ГЛАВА 3: Целта на закона	18
ГЛАВА 4: Вярата има достъп до благодатта	26
ГЛАВА 5: Божият безплатен дар	34
ГЛАВА 6: Защо да живеем свято?	44
ГЛАВА 7: Мъртви за греха	51
ГЛАВА 8: Обновете ума си	59
ГЛАВА 9: Чий слуга сте?	67
ГЛАВА 10: Желание за чистота	74
ГЛАВА 11: Вие сте това, което мислите	80
ГЛАВА 12: Вашият нов съпруг	89
ГЛАВА 13: Учителят	95
ГЛАВА 14: В и по Духа	102
ГЛАВА 15: Божията правда	107
ГЛАВА 16: Благодатта и делата не се смесват	114
ГЛАВА 17: Вера в сърцето и изповед с устата	122
Приемете Исус като свой Спасител	130
Приемете Святия Дух	131
За автора	132

Въведение

Посланието към Римляните е шедьовърът на апостол Павел. Изпъстрен с примери от Стария завет, това е подробен и научен трактат по темата за благодатта. Ако наистина разберете и приемете посланието му, ще бъдете напълно убедени, че правилното стоене пред Бог идва по благодат, а не от вашите дела.

Посланието към Римляните буквално е променило света. През 16-ти в. Мартин Лутер се разочарова от всичките си религиозни обреди. Когато най-накрая се отчаял от това да заслужи спасението си, Господ му говорил чрез този стих в Римляни:

И така, ние заключаваме, че човек се оправдава чрез вяра, без делата по закона.

Римляни 3:28

Тази искра на откровение не само променила живота на Лутер, но и запалила това, което днес наричаме Реформацията. Неговото въздействие върху отделните хора и правителствата буквално променило света – и продължава да го прави и днес.

Пригответе се да проникнете в дълбините на Божията благодат!

Всяко съживление е имало откровение за Божията благодат. Всяко пробуждане е притежавало остро осъзнаване на необходимостта на човека да изостави независимостта и да признае своята зависимост от Бог. Следователно, всеки, който желае съживление днес, трябва да започне с признаването на собствената си пълна неспособност да създаде правилно взаимоотношение с Бог чрез човешки усилия и добри дела – както в първоначалното преживяване на новородението, така и в ежедневното поддържане. Посланието към Римляните се занимава пряко със същото това разчитащо на себе си, зависещо от себе си отношение, което все още прониква в света. Ето защо Посланието към Римляните остава толкова актуално за нас днес, колкото и когато е било написано за първи път.

Чрез този кратък обзор на книгата Римляни, основополагащите истини на Евангелието излизат наяве. Пригответе се да проникнете в дълбините на Божията благодат!

ГЛАВА 1: Добри новини!

Павел написа книгата Римляни като писмо до християните в Рим. Тези римски вярващи бяха предимно езичници, които бяха приели Евангелието, бяха новородени и бяха посветени да следват Господ. Те обаче бяха обезпокоени от вярващи евреи, които се опитваха да смеси старозаветния закон с християнството.

В ранните дни на църквата много новородени евреи наистина вярвали, че християнството е просто продължение на юдаизма. Следователно те смятали всички основни принципи на еврейската вяра — по-специално старозаветния закон, разпоредбите за хранене, обряда на обрязването и много други еврейски религиозни обреди — че все още са основата на тяхната нова вяра в Христос. Те се опитвали да смеси Стария завет с Новия.

Павел — апостолът на благодатта към езичниците — смело провъзгласява, че обрязването и всички други придържания към еврейските обичаи и закони не са необходими за спасението. Неговата постоянна борба с евреите законници (наречени *юдеизатори*¹) е добре документирана в книгата Деяния.

Всеки, който наистина разбира и приема посланието към Римляните, ще бъде завинаги променен в начина, по който се свързва с Бога.

Въпреки че е написано със същата цел като Римляните, писмото на Павел до Галатяните съдържа няколко силни, сурови упреци срещу легализма. Той започна с думите: „Ако някой проповядва друго Евангелие освен това, което аз проповядвам, нека бъде проклет“! (Галатяни 1:8, *перифраза на автора*.) След това той се повтори, за да подчертае. (ст.9.) Павел също нарече галатяните „безумни“ и „омагьосани“ (Галатяни 3:1) за това, че повярваха в тази легалистична лъжа, като им каза, че ако се доверяват на такива неща като обрязването за тяхното спасение (Галатяни 5:3), те са отпаднали от благодатта.

Вие, които искате да се оправдаете чрез закона, сте се отлъчили от Христос, отпаднали сте от благодатта.

Галатяни 5:4

¹ Въз основа на информация от Евангелския речник на Бейкър по библейска теология, достъпен от <http://bible.crosswalk.com/Dictionaries/Bakers Evangelical Dictionary/bed.cgi?number=T395,s.v.„Юдаисти“>.

Римляни представя същите тези истини, но по-скоро от доктринална гледна точка.

Който и да е написал Евреи – склонен съм да вярвам, че това е Павел – също се е занимавал със същите тези неща. Написана специално за религиозен еврейски начин на мислене, книгата Евреи аргументира вярата в завършеното дело на Христос, използвайки еврейската традиция (старозаветните патриарси, скинията, свещеничеството, жертвените системи, наред с други неща) и показва как Исус съвършено изпълни всичко.

Много неща, които не са добри новини, са рекламирани като „Евангелието“.

Посланието към Римляните разяснява благодатта на Господ Исус Христос както на вярващите евреи, така и на езичниците. То е написано до всички! Всеки, който наистина разбере и прегърне посланието му, ще бъде завинаги променен в начина, по който се свързва с Бог. Откровението за Божията благодат, съдържащо се в Римляни, избавя вярващите от менталитет на изпълнение – който основава взаимоотношението с Бог на нашите собствени усилия – до пълно доверие и разчитане на Господ, на Неговата доброта и благодат. Спасението е свързано изцяло с Божията вяност – не с нашата!

Това откровение е основополагащо за поддържане на близки взаимоотношения с Бог. Ние можем да правим добро за известно време, но истината е, че всички сме съгрешили и сме лишени от Неговата слава. (Римляни 3:23.) Имаме нужда от Спасител! Трябва постоянно да вярваме в Божията доброта, а не в нашата собствена.

Евангелието

Павел започва писмото с приветствия и поздрави. Той похвали вярващите в Рим за начина, по който се говори за тяхната вяра по целия свят. След това, след като изрази желанието си да ги посети, той обобщи посланието на цялата книга:

Защото не се срамувам от благовестието (Христово), понеже то е Божията сила за спасение на всеки, който вярва – първо за юдеина, а после и за гърка. Защото в него се открива Божията правда от вяра към вяра, както е писано: „Праведният чрез вяра ще живее.“

Римляни 1:16-17

Не е нужно да изкупваме собствения си грях. Не е нужно да ставаме достатъчно святи, за да спечелим спасение.

Първите пет глави на Римляни съобщават как Евангелието е силата на Бог. Това е, което произвежда живота на Бог в хората.

Преди да навлезем във всичко това, трябва да дефинираме думата *евангелие*. Това се е превърнало в религиозен термин, който всъщност е загубил голяма част от значението си днес. Много хора свързват евангелието с всичко, което е свързано с религията — по-специално с християнската религия. Но думата евангелие буквално означава „добри вести“² или „добри новини“.³

Гръцката дума *ευαγγελιον*, която е преведена като „евангелие“ в седемдесет и четири новозаветни стиха,⁴ е толкова рядка в писания извън Новия завет, че се среща само два пъти в извън библейските ръкописи, до които имаме достъп. Причината за това е, че тази дума не само означаваше „добри новини“, но всъщност описва твърде добри, за да са истина новини. Нямаше много неща в света, които бяха твърде добри, за да бъдат истина преди Исус да дойде. Но библейските писатели са възприели тази дума, защото е много описателна за това, което Господ е направил за нас.

Евангелието е добри новини, а не лоши новини! Това определено ограничава това, което имаме предвид под думата Евангелие. Много неща, които не са добри новини, са рекламирани като „Евангелието“. Например, доста хора в така наречената „християнска култура“ на Съединените щати свързват Евангелието с учение, което казва: „Ти си грешник. Ако не се покаеш, отиваш в ада!“ Сега, това са верни твърдения. Има рай и ад, Бог и дявол и вие ще отидете в ада, ако не се покаете и не получите спасение. Но въпреки че всичко това е истина, това не са добри новини.

Безплатен подарък

Много хора погрешно са смятали, че проповядването за ада и плашенето на хората с него е Евангелието. Това не е това, което Павел учи

² Thayer and Smith, The KJV New Testament Greek Lexicon, „Greek Lex icon entry for Euaggelion,“ достъпно от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=2098&version=kjv>, с.в. „евангелие“.

³ Пак там, „Вход в гръцки лексикон за Euaggelizo,“ достъпен от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=2097&version=kjv>, с.в. „евангелие“

⁴ Пак там, „Вход в гръцки лексикон за Euaggelion,“ достъпен от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=2098&version=kjv>, с.в. „евангелие“.

в Римляни. В интерес на истината, докато се задълбочаваме в това – показвайки контекста и на кого е писал апостолът – ще видите как това е пълната противоположност на това, за което той наистина говори. Божията доброта е тази, която ни води към покаяние! (Римляни 2:4.)

Никой не може да се спаси.

Въпреки че е вярно да кажем на някого, че грехът му го е отделил от Бог и го е направил да стане достоен за вечно проклятие, добрите новини са, че Исус дойде и понесе целия ни грях вместо нас. Не е нужно да изкупуваме собствения си грях. Не е нужно да ставаме достатъчно святи, за да спечелим спасение. Това е подарък.

Защото заплатата на греха е смърт, а Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.

Римляни 6:23

По-голямата част от днешните религии се основават на първата част от този стих – „Защото заплатата на греха е смърт“ – и го наричат Евангелието. Те проповядват със сърцата си за ада, огъня и проклятието. Знам го. Израснах в една от тези църкви. Хората буквално стискаха пейката пред тях, докато кокалчетата им побелеят. Те изпитваха такова осъждане и разкаяние. Има място за това, но това не е Евангелието, ако всичко, което е представено, е Божият гняв и присъда над греха.

Истинското Евангелие конкретно се отнася до средствата, чрез които сме спасени. Ние сме спасени чрез вяра в това, което Исус направи за нас, а не чрез вяра в това, което ние правим за Него. Евангелието е Божият безплатен дар на вечен живот чрез Исус Христос, нашия Господ. Добрите новини са, че Бог не иска да изпрати никого в ада. Не е нужно да преминавате през огромно количество религиозни инструкции или спазване на неща. Това е подарък. Всичко, което трябва да направите, е да повярвате и да приемете. Повярвайте в това, което Исус е направил чрез Своята смърт, погребение и възкресение и приемете очистването от всичките си грехове и свободата, която това носи. Това е Евангелието!

Божията благодат

Евангелието е пряко свързано с Божията благодат. Това е единственият начин, по който можем да получим това опрощение на нашите грехове. Не беше чрез нашата святост или добри дела. Бог не взема само „добрите“

хора и да спасява тях. Той оправдава (протяга спасението към) безбожните. (Римляни 4:5.)

Ако се опитвате да бъдете оправдани чрез нещо различно от вяра в Христос, тогава вие не вярвате в истинското Евангелие.

Това създава много проблеми на религиозните хора. Те казват: „Чакай малко! Вярвам, че трябва да направиш това и това, за да бъдеш свят“. Религията – фалшива религия, човешки концепции, а не предопределеното от Бог спасение – учи, че правилното стоене пред Бог и благословенията идват в резултат на нашата собствена доброта и дела. Винаги проповядва: „Трябва да идвате в тази църква. Трябва да давате десетъците си, да правите това и да правите онова. И ако правите всички тези неща, тогава Бог ще ви приеме.“ Това е анти-Евангелието! Това е против добрите новини за Божията благодат, защото поставя бремето на спасението на гърба ви – и вие не можете да го понесете. Никой не може да се спаси.

Това всъщност е фалшивото „Евангелие“, което религията проповядва днес. Те дори могат да говорят за Единия истински Бог и да използват терминология като „Татко “Бог. Може дори да споменат, че Исус е Спасителят на света, който умря за нашите грехове. Но в основата си това е друго „Евангелие“ – което изобщо не е Евангелие. (Галатяни 1:6-7.)

В Галатяните Павел гневно смъмри това изопачаване на добрите новини. Те не отричаха напълно основополагащите истини на Евангелието. Те просто го изопачиха и се опитаха да прибавят към него, казвайки: „Е, да, Исус е Спасителят. Но също така се основава на вашата собствена доброта, святост и представяне. То е Исус плюс теб, който правиш всички тези неща.“ Павел заявява: „Не, не, не – хиляди пъти не! Ако се опитвате да бъдете оправдани чрез нещо различно от вяра в Христос, тогава вие не вярвате в истинското Евангелие.

Евангелието не е само вяра, че има спасение, но е и специфичният метод, чрез който се получава това спасение. „Ако се държите добре и правите добро, тогава ще бъдете добри“ не е истинското Евангелие. Забележете какво каза Павел, когато се обърна към първата конференция за служители в Ефес:

*Но не ме е грижа за нищо, нито ми е скъп животът, стига само да завърша с радост пътя си и служението, което приех от Господ Исус – да проповядвам **благовестието на Божията благодат.***

Деяния 20:24

Друг начин, по който Павел би могъл да каже това е: „Аз свидетелствам за Евангелието – което е добрите новини за Божията благодат.“ С други думи, *Евангелието* и *благодатта* са термини, които могат да се използват взаимозаменяемо. Добрите новини – или Евангелието – е Божията благодат.

Благодатта е равна на Евангелието

Някой може да каже: „Е, аз проповядвам Евангелието: Бог мрази греха и Той ти е ядосан. Покай се или изгори. Промени пътищата си или си в голяма беда!“ Това не е Евангелието, защото не говори за Божията благодат. Да, има наказание за греха, но Евангелието подчертава Божия отговор към него.

Павел също използва тези два термина – Евангелието и благодатта – взаимозаменяемо в Галатяни. Забележете как „Христовата благодат“ ясно предполага Евангелието.

*Чудя се как вие така бързо се отверъщате от Онзи, който ви призова чрез **Христовата благодат**, и преминавате към друго благовестие,*

Галатяни 1:6

Посланието към Галатяните е написано по същата причина като това към Римляните – да установи Божията благодат.

Евангелието е добрите новини. То конкретно се отнася до това, което Исус направи за нас. Базира се на Неговото представяне, а не на нашето. Нашите добри дела и „святост“ не ни печелят спасение. Трябва да се отървем от тази зависимост от себе си. Тъжно е да се каже, но голяма част от това, което днес се нарича Евангелие, всъщност насърчава доверието в себе си, а не доверието в Спасителя. Това е просто фалшива религия!

Единствения път към спасение

Благодатта е това, което отличава истинското християнство от всяка друга религия в света. Други религии може да признават и да се покланят на „един истински Бог“. Те дори могат да се съгласят, че Исус е съществувал и че Неговите учения са възхитителни. Казват, че Той е бил добър човек, може би дори пророк, но определено не е Бог, изявен в плът. Религията отказва да признае Исус Христос като единствения път към спасението – правилното взаимоотношение с Бог.

Евангелието – както е посочено в Римляни – говори за добрите новини за спасение, независимо от нашето представяне.

Всяка фалшива религия – дори религиозното християнство – поставя бремето на спасението върху индивида. С други думи, „спасението“ се основава на вашето представяне. Ако живеете достатъчно свято, правите достатъчно добри неща, спазвате всички тези ритуали и правила, тогава може да успеете да бъдете спасени. Проблемът е – и Римляни го казва кристално ясно – че никой от нас не може да живее според тези стандарти. Не можем да се спасим!

Истинското християнство е единствената вяра по лицето на земята, която има Спасител. В деня на Страшния съд всеки един от нас трябва да застане сам пред Бог и да отговори на въпроса: „Какво те прави достоен да влезеш в Моето присъствие?“ Последователите на всяка друга религия ще кажат: „Бях свят и давах на бедните. Никога не съм правил тези неща и винаги съм правил тези другите. Дори пътувах до свещения град и изпълнявах предписаните ритуали. Молах се по три пъти на ден и постех.“

Въпреки това, Словото ясно разкрива, че всички са съгрешили и са лишени от Божията слава. (Римляни 3:23.) Кой иска да бъде най-добрият грешник, който някога е отивал в ада? Следователно вие просто не можете да се доверите на себе си за спасение. Новородените вярващи обаче биха отговорили на същия въпрос по различен начин. Те биха казали: „Исус Христос е моят Господ и Спасител. Вярвам напълно в Неговата доброта и Неговото представяне. Определено не е нещо, което аз съм направил. Влизам въз основа на това, което Той направи за мен чрез Своята смърт, погребение и възкресение.“ Това е правилният подход!

Независимо от нашето представяне

Много хора по света, които са приели „християнството“, никога не са чували проповядването на истинското Евангелие относно Божията доброта и благодат. Те просто заменят „християнските“ неща за вършене вместо мюсюлманските, хиндуистките, будистките или нещата за вършене на някоя друга религия. За много хора християнството не е нищо друго освен различен набор от правила, доктрини и разпоредби, чрез които те трябва да заслужат пътя си към Бог. Това не е истинското Евангелие – и точно с него се конфронтира книгата Римляни.

Евангелието – както е посочено в Римляни – говори за добрите новини за спасение, независимо от нашето представяне. Това е чрез Божията

Благодатта, силата на Евангелието

благодат. Това е твърде хубаво, за да е истина. Но е. Благодаря Ти, Господи!

ГЛАВА 2: Без извинение

Тази дума – *спасение* – се е превърнала в религиозно клише, което много хора свързват с първоначалното преживяване на новородението.

Защото не се срамувам от благовестието (Христово), понеже то е Божията сила за спасение на всеки, който вярва – първо за юдеина, а после и за гърка.

Римляни 1:16

Тези, които са били изложени на евангелското християнство, често вярват, че спасението е преживяване – еднократно събитие, при което получавате прошка на миналите си грехове. То продължава безкрайно и ние растем в него, но има определено начално място – преживяване, при което преминавате от смъртта към живота. Въпреки че това е вярно, то е непълно. Библейското спасение не се ограничава само до това първоначално преживяване на новородението, при което греховете ни са простени.

Пакетна сделка

Спасението е всичко, което Исус купи за нас чрез изкуплението. *Созо* — гръцката дума, от която „спасение“ се превежда повечето пъти в Новия завет — означава повече от просто опрощение на греховете. Това също е изцеление, освобождение и преуспяване.⁵ *Созо* — спасение — е всеобхватна дума, която обобщава всичко, което Христос е предоставил за нас чрез Своята смърт, погребение и възкресение.

Бог не може да бъде оспорван по никакъв начин. Той е съвършен и верен. Всичките Му обещания са верни.

Созо също се прилага за изцеление няколко пъти в Новия завет. Яков 5:14-15 ясно илюстрира как спасението включва както изцеление, така и опрощаване на греховете:

Болен ли е някой от вас, нека повика старейшините на църквата и нека се помолят над него и го помажат с масло в Господното Име. И

⁵ Въз основа на информацията от Thayer и Smith, „Greek Lexicon entry for Sozo,“ достъпен от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=4982&version=kjv,s.v.„спасяване“>.

молитвата на вярата ще избави [созо] страдация и Господ ще го повдигне, и ако е извършил грехове, ще му се простят.

Спасението е пакетна сделка. То не е само опрощение на греховете, но също така включва изцеление, освобождение и преуспяване. Следователно, когато Писанието казва, че Евангелието е Божията сила за спасение, то не говори само за това как да се родите отново и греховете ви да бъдат простени. Това също означава, че Евангелието – Божията благодат – е силата на Бог за изцеление, за освобождение, за преуспяване – за всичко, което идва при нас в резултат на новородението. Това говори за връзката ви с Бог.

Имате ли нужда да бъдете изцелени? Силата за изцеление е в Евангелието. Имате ли нужда да преуспявате финансово? Силата за финансово преуспяване е в Евангелието. Имате ли нужда да бъдете избавени от силата на демоничното влияние, от депресията, от себе си или от нещо друго? Силата за освобождение е в Евангелието!

Най-голямото оръжие на сатана

Повечето хора вярват, че Бог се движи в живота им пропорционално на тяхното представяне.

Може би си мислите: *Но аз чух Евангелието и все още се нуждаю от изцеление в тялото си.* Не вярвам, че наистина сме разбрали Евангелието. Това е повече от просто разбиране, че Исус дойде на земята, за да ни освободи. То също е разбиране как Бог ни освободи чрез идването на Исус на земята. Това е начинът, по който се свързваме с Бог въз основа на благодат (това, което направи Исус), вместо на изпълнение (това, което ние правим).

Сатана се опитва да ни накара да спечелим Божиите неща, да направим себе си наши спасители, да вложим вярата си в това, което сме направили, вместо вярата в Христос като единственото ни средство за приемане от Бог. Това е най-голямото му оръжие срещу нас!

Дяволът не може ефективно да дискредитира Бог. Всеки, който се е сблъскавал с Господ и има някакъв разум, знае, че Бог не може да бъде оспорван по никакъв начин. Той е съвършен и верен. Всичките Му обещания са верни. Това дори не се поставя под въпрос.

„Господ ни обича, независимо от това кои сме и какво сме направили.“

Така че вместо да излезе направо и да каже на хората, че Бог не изцелява (просперира, освобождава) днес, сатана ги мами да мислят, че трябва да направят нещо, за да заслужат Божието снабдяване. Това ги кара да се съмняват в желанието на Господ да използва Неговата способност в тяхна полза. Вместо да се свързват и да получават от Бог въз основа на Неговата благодат, доброта и милост, те се опитват да спечелят Божия дар чрез човешки усилия. Виждате ли как тази лъжа противоречи на Евангелието?

Много хора са идвали при мен на молитвените редици, питайки: „Защо не съм изцелен? Постил съм, молил съм се и съм изучавал Словото. Давам си десетъка и ходя на църква. Правя най-доброто, което мога! Какво изисква Бог?“ Такъв човек току-що ми е казал защо не е изцелен. Той не посочва какво е направил Исус за него. Той посочва какво той е правил за Исус. Повечето хора вярват, че Бог се движи в живота им пропорционално на тяхното представяне. Това просто не е вярно!

Това е, срещу което Павел проповядваше. Той написа това писмо до група хора, които бяха повлияни от еврейската мисъл. Това еврейско мислене се основаваше на концепцията, че трябва да спазваш закона, да правиш всички тези неща и само ако си достатъчно свят, Бог ще те приеме. С други думи, това беше религиозна система, проповядваща: „Бог е Бог, а ти си грешник. Той ти е ядосан. Ако не се покаеш, няма да има милост за теб!“ Това беше религиозна система на мислене, която използваше проповядването на Божия гняв, за да отвърне хората от греха чрез страх от наказание.

Тогавя Павел дойде и каза: „Не се срамувам от Евангелието!“ Тази дума евангелие се е превърнала в такова религиозно клише, че мнозина, които я прегръщат днес, дори не знаят какво означава тя. Но в дните на Павел те знаеха точно какво казва той. Той говореше на хора, които буквално се опитваха да изплашат дявола от хората чрез страх от гняв и наказание. Това беше цялостният им подход към Бог. В това мислене влезе апостолът на благодатта, казвайки: „Не се срамувам да говоря на хората за добротата, благодатта и милостта на Бог. Господ ни обича, независимо от това кои сме и какво сме направили.“ Това са добри новини!

Интуитивно знание

Разбира се, религиозните хора от времето на Павел смятаха, че това е ужасно. „Това, което той проповядва, е ерес! Хората трябва да разпознаят и да се свържат с Бог въз основа на това колко съжالياват. Ние не сме нищо друго освен червеи в Неговите очи – нищо добро!“ Това наистина е измама. „Бог ми е ядосан. Трябва да се подобря и да правя всички тези

неща.“ Грешно! На повърхността изглежда, че те наистина се отвърщат от себе си, но в действителност това всъщност прави връзката на този човек с Бог зависима от тях самите – колко много са направили за Господ, колко са святи, колко много са се ототrekli себе си, колко са добри. Това всъщност е много егоцентричен, уповаващ на себе си начин за приближаване до Бог.

Павел дойде и говори за Божията доброта и благодат. Той каза просто да приемаме по благодат. Добротата на Бог е тази, която ни води към покаяние. (Римляни 2:4.) Единственият начин, по който можем да се отървем от самоувереността, е като поставим цялата си вяра, зависимост и надежда в Божията доброта, милост и благодат.

Евангелието е това, което има сила в себе си. Нашата святост и усилия за изпълнение няма да ни освободят от вината и осъждането. Трябва да се смирим и да кажем: „Татко, не мога да го направя. Имам нужда от Спасител. Идвам при Теб и се хвърлям върху Твоята доброта, милост и благодат.“ Това е, което разрушава господството на греха над нас.

Тъй като повечето хора се свързват с Бог въз основа на страх, вместо на любов, несъмнено незабавният отговор на тези, на които Павел пишеше, би бил: „Но ти не можеш да направиш това! Хората трябва да знаят колко са безбожни. Как ще се обърнат от греха си, ако не разберат Божия гняв?“ Павел отговори на този въпрос, като каза:

Защото Божият гняв се открива от небето срещу всяко безбожие и неправда на хората, които потискат истината чрез неправда; понеже това, което е възможно да се знае за Бога, им е известно, защото Бог им го изяви.

Римляни 1:18-19

Божият гняв вече е разкрит интуитивно във всеки човек. Всеки човек има в себе си интуитивно познание за Божия гняв срещу цялото безбожие и неправда на хората. И така, когато някой се чуди, ако просто кажа на хората за добротата на Бог, какво ще ги накара да разберат, че са грешници, нуждаещи се от спасение, които трябва да се обърнат от греха? Отговорът на Павел беше, че те вече знаят. В сърцата си хората вече знаят, че не са Бог, а грешници, нуждаещи се от спасение.

Няма атеисти в лисичите дупки

Понеже от създанието на света това, което е невидимо у Него – вечната Му сила и божественост – се вижда ясно, разбираемо от творенията, така че те са без извинение.

Римляни 1:20

Дори хората, които са живели в най-далечните краища на земята и никога никога не им е проповядвал Евангелието ще бъдат отговорни пред Бог, когато застанат пред Него един ден във вечността. Защо? Защото те имат това интуитивно знание, че има Бог и те са отделени от Него и се нуждаят от спасение. Те ще бъдат „без извинение“. Много старозаветни писания са съгласни.

Видях тази истина ярко илюстрирана като войник във Виетнам. Извън щаба на моята бригада имаше три много стари храма, стоящи един до друг. Тъй като имаше само около една стъпка между всеки от тях, трите взети заедно се появиха като един по-голям храм. По времето, когато ги видях, от тях растяха дървета и падаха части от тях под влиянието на времето и изоставянето им. Когато попитах за тях, някой ми каза, че тези храмове са предшествали въвеждането на християнството във Виетнам с най-малко 500 години. Тези хора обаче се покланяха на бог, който се изявявал в три лица. Това се отнася до това, което християнството нарича *Троицата*. Не казвам, че тези хора са се покланяли на истинския Бог или че са имали истинско откровение за Него. Но това показва това интуитивно познание на божеството, за което говори Павел в ст. 18-20.

Много от моите другари войници във Виетнам твърдяха, че са атеисти. Те се опитваха да отрекат това знание в сърцата си, че са грешници. Един такъв човек нахлу в едно от моите библейски изучавания и го съсипа. Той ми зададе високо интелектуални въпроси, на които не можех да отговоря. Той си тръгна смеейки се и взе всички хора със себе си. Изглеждаше, че съм пълен губец в тази ситуация.

Ние не трябва да убеждаваме хората, че са грешници и да ги осъждаме. Трябва да им покажем изхода от кашата, в която са.

Докато той ме печеше на бавен огън, аз продължавах да казвам: „Не знам отговора на всички тези въпроси, но знам в сърцето си, че Бог е реален. И знам, че и ти знаеш в сърцето си, че Бог е реален. Ти просто се опитваш да се излъжеш.“ Той продължаваше да отговаря: „Не, няма Бог. Нямам убеждение, нямам съзнание за Бог.“ Той поддържаше този фронт през целия път докато излезе през вратата.

След тридесет минути обаче той се върна в този параклис, където седях и започна да плаче. Той измърмори през сълзи: „Искам това, което ти имаш. Знаем, че има Бог!“ Вижте, когато започнаха да падат бомбите и да свистят куршумите, аз чух същите тези хора, които се наричаха *атеисти*, да викат с всички сили към Бог за милост. Старата поговорка звучи правдоподобно: Няма атеисти в лисичите дупки!

Прогресивни стъпки

Това, което Павел каза в Римляни 1:18-20 е истина. Всеки човек има това интуитивно знание за Бог. Със сигурност, те могат да влязат в някаква умствена игра и да се опитат да го отбягват. Но в крайна сметка, истината е, че това знание наистина е дошло до тях.

В останалата част от Римляни 1-ва глава Павел започва да обяснява как тези хора — които имат това интуитивно знание за Божия гняв — завършват като живеят както си искат. Това е прогресия.

Защото познаха Бога [това интуитивно знание], но нито Го прославиха като Бог, нито Му благодариха, а се извратиха в своите мъдрувания и безумното им сърце се помрачи.

Римляни 1:21

Сърцата им са се закоравили за нещата на Бог. След това от това място има допълнителни прогресивни стъпки на отдалечаване от Него. В тяхното глупееие (ст.22), те се поклониха на животни (ст.23), опозориха телата си (ст.24) и станаха идолопоклонници (ст.25). Поради това Бог ги предаде на „срамни страсти“ (ст.26) и на „развратен ум“ (ст.26). Останалата част от Римляни 1-ва глава показва прогресивните стъпки на отдалечаване от Бог, които те правят.

Идеята е, че вие не трябва буквално да бомбардирате хората с техния грях и факта, че са грешници по пътя за ада. Дълбоко в сърцето си те вече го знаят поради това интуитивно знание. Може да прекарате известно време на тази тема, за да дадете мнението си и да ударите този акорд в техните сърца, но не като подхода на евреите законници, които осъждаха хората и поставяха много ограничения и робства върху тях. Павел казваше: „Това не е истинския подход.“

Евангелието — тези твърде добри, за да са истина новини, че Бог е снабдил спасение за нас по благодат — е, което упълномощава хората да получат прощението за греховете си, изцелението на телата си, освобождението от потисничеството на сатана и всичко останало, от което се нуждаят. Няма нужда да убеждаваме хората, че са грешници и да ги осъждаме. Те вече знаят това и се чувстват осъдени. Ние трябва да им покажем изхода от кашата, в която се намират. Това е, което прави Евангелието!

ГЛАВА 3: Целта на закона

В Римляни 2-ра глава Павел започва да преследва тези евреи, които уповаваха изцяло на своята доброта, като казва: „Вие сте точно толкова виновни колкото другите хора. В допълнение към това интуитивно знание, което всеки има, на вас ви е даден и Божия закон. Не само, че имате вътрешно свидетелство, но имате и външно свидетелство. Следователно вие сте двойно виновни!“

Или презираш богатството на Неговата благодат, търпеливост и дълготърпение, без да знаеш, че Божията благодат те води към покаяние?

Римляни 2:4

Божията доброта е, което кара хората да се покаят — а не гневът Му. Възможно е Божия гняв да привлече вниманието им, но той не може да промени сърцата им. Единствено добротата и милостта Му могат да го направят.

С милост и истина беззаконието се изкупва и чрез страха от ГОСПОДА човек се отклонява от злото.

Притчи 16:6

Спасението е всичко, от което се нуждаете — прошка на греховете, изцеление, освобождение и преуспяване.

Страхът от Бог може да накара някой да намали греховете си, но не може да го очисти от беззаконието. Милостта и истината са необходими за това. Човека действително може да бъде доведен до мястото на осъзнаване на нуждата си от спасение чрез проповядване за Божия гняв и съд. Но това е безсилно да промени живота му. Божията доброта е, която води хората към покаяние.

ВИНОВНИ!

Това е, с което се занимава Павел в Римляни 2-ра глава. Тези юдеи презирали тези нерелигиозни хора, понеже те не спазвали ритуалите и

святите стандарти на закона. Те насочвали пръстите си и казвали: „Няма начин, по който можете да бъдете приети от Бог!“ Павел обръща масите и заявява: „Вие правите по-лошо на себе си. Понеже ви е дадено по-висше знание за Божиите праведни стандарти чрез закона в допълнение към вашето интуитивно знание, вие сте двойно виновни! Вие сега имате умствено разбиране за това какво се изисква за съвършенството и знаете, че не го спазвате.“ Целта на това разбира се е да им затвори устите.

Павел обобщава всичко това в глава 3-та, като казва: „Няма значение дали си евреин или езичник, дали си религиозен или не — всички са виновни пред Бог. Религиозния човек действително няма вътрешна следа. Религията не ви прави да сте по-близо до Бог. Тя всъщност ви прави по-отговорни — виновни — от човека, който не е научил всички тези праведни стандарти.

Както е писано: „Няма праведен нито един, няма никой разумен, няма кой да търси Бога.“

Римляни 3:10-11

В контекст това, което Павел казва е, че нито нерелигиозните нито религиозните мотат да застанат пред Бог. Нерелигиозните не могат да претендират за пълно невежество поради интуитивното им знание, а религиозните хора не могат да претендират за приемане и да изискват взаимоотношение с Бог, понеже са отпаднали от самото нещо, което знаят, както умствено, така и интуитивно.

Законът е за кого?

Всички се отклониха, заедно станаха негодни, няма кой да върши добро, няма нито един...А знаем, че каквото казва законът, казва го на онези, които са под закона, за да се затворят устата на всекиго и целият свят да бъде подсъдим пред Бога.

Римляни 3:12, 19

Единствено Евангелието — благодатта на нашия Господ Исус Христос — може да очисти греховете ни.

Павел вече е казал, че Евангелието — добрите новини за Божията благодат и милост — е това, което произвежда спасение. Спасението е всичко, от което се нуждаете — прощаване на греховете, изцеление, освобождение и преуспяване. Това е дар, а не нещо, което спечелвате.

Той също е показал, че нерелигиозните хора вече имат знание за Божия гняв и по този начин са двойно виновни. Ние всички сме виновни пред Бог. Това е, което Павел казва. След това той се връща към религиозните хора, по-конкретно към еврейската нация и казва някои поразителни неща.

А знаем, че каквото казва законът, казва го на онези, които са под закона.

Римляни 3:19

Какво радикално изявление! Някои хора си мислят, че закона е даден за всички. Не, законът беше даден за религиозните евреи. Той беше завет между Бог и евреите. Законът никога не е бил предназначен за езичниците. Еврейските християни казваха, че езическите вярващи трябва да се обърнат към юдаизма и да спазват всички тези закони преди да могат да станат християни. Павел казва, че законът дори не е даден за езичниците.

Всяка уста е затворена

И така, каква беше целта на закона? Според апостол Павел неговата цел е напълно противоположна на това, което повечето хора си мислят. Той ни разкрива това в Римляни 3-та, 4-та и 5-та глава. В римляни 3-та глава ни се казва, че той е даден за онези, „които са под закона, за да се затворят устата на всекиго и целият свят да бъде подсъдим пред Бога“ (ст.19).

Законът никога не е даван с цел оправдание. Това е, което евреите казваха, и това е, което много хора днес казват: „Трябва да спазвате всички заповеди на старозаветния закон. Бог ви съди според това колко добре се справяне.“ Не е истина! Това не беше неговата цел.

Защото нито едно създание няма да се оправдае пред Него чрез делата на закона, понеже чрез закона става само познаването на греха.

Римляни 3:20

Законът не беше даден, за да произведе спасение или прощаване на греховете. Милостта и истината са, които очистват беззаконието. (Притчи 16:6.) Знанието за греха и за гнева на Бог може да мотивира хората да

намалят греховете си от страх, но е напълно неспособно някога да прости или да очисти греха. Единствено евангелието — благодатта на нашия Господ Исус Христос — може да очисти греха ни.

Според Римляни 3:19 целта на закона е да ви затвори устата. С други думи, законът премахва всичките ви оправдания и сравнения. Той ви дава знание за греха и ви прави виновни пред Бог.

Сочейки към Вечният

Но сега отделно от закона се яви Божията правда.

Римляни 3:21

Ето още едно радикално изявление. Павел казва, че Божията правда отделно от закона сега се яви. С други думи, можете да станете праведни, да се наслаждавате на правилно стоене пред Бог — сякаш никога не сте съгрешавали — и да бъдете напълно простени и очистени в Божиите очи, без да спазвате закона. Това разстройва религиозните хора днес, точно както правеше в дните на Павел.

Но сега отделно от закона се яви Божията правда, за която свидетелстват законът и пророците.

Римляни 3:21

Целият Стар завет — законът и пророците — сочеха към това. Те предвидиха и пророкуваха това. Хората, които вземат заповедите от старозаветния закон и ви учат, че трябва да ги изпълнявате, за да бъдете приети от Бог, напълно не разбират неговата цел. Законът и пророците свидетелстват за идването на Праведния — Господ Исус Христос — и за правдата давана като безплатен подарък чрез вяра в Неговото име. Законът беше само нещо временно, което проектираше и пророкуваше за идването на Вечният.

Законът не ни укрепва в битката ни срещу греха. Той укрепва греха в битката му срещу нас.

Аз осъзнах, че защитавам много земя бързо. За по-задълбочено разглеждане на това, ви насърчавам да вземете моето поучение озаглавено Истинската природа на Бог.⁶

Повечето хора мислят, че законът беше даден от Бог, за да ни покаже всички неща, които трябваше да правим, за да се оправим с Него.

⁶ Истинската природа на Бог се предлага под формата на книга, касета или компактдиск и може да бъде поръчана чрез моето служение на адрес <http://www.awmi.net/store> или чрез информацията ми за контакт в края на тази книга Също така МРЗ аудио файловете са достъпни за безплатно изтегляне на моя уебсайт.

Грешно! Това не е целта на закона. Спомнете си, законът ни затваря устата, като ни прави съзнателни за нашия грях и вина пред Бог.

Силата на греха

Тогава какво да кажем? Законът грях ли е? Да не бъде! Но аз не бих познал греха, освен чрез закона; защото не бих знаел пожелание, ако законът не беше казал: „Не пожелавай.“ Но грехът, като използва възможността чрез заповедта, произведе в мен всякакво пожелание; защото без закон грехът е мъртъв. И аз някога бях жив без закон, но когато дойде заповедта, грехът оживя, а пък аз умрях; и самата заповед, дадена за живот, ми се оказа за смърт. Защото грехът, като използва възможността чрез заповедта, ме измами и ме умъртви чрез нея.

Римляни 7:7-11

Законът прави греха да оживее. Той съживява греха вътре в нас и му дава възможност срещу нас.

Силата на греха е законът.

1 Коринтяни 15:56

Законът не ни укрепва в битката ни срещу греха. Той укрепва греха в битката му срещу нас.

Това е противно на начина, по който повечето хора мислят за закона. Те мислят, че закона беше даден, за да разруши господството на греха над нас. Не е така!

Защото грехът няма да ви владее, понеже не сте под закон, а под благодат.

Римляни 6:14

Ако сте под законът, тогава греха има господство над вас. Законът укрепва греха в битката му срещу нас, а не нас в нашата битка срещу греха. Защо?

Казано просто, греха вече ни е победил. Дори и да изпълним деветдесет и девет от сто заповеди, тази едната, която сме нарушили ни прави виновни за всичко.

Защото, който опази целия закон, а съгреши в едно нещо, бива виновен във всичко.

Яков 2:10

Бог вдигна летвата толкова високо чрез закона, че никой не може да се измери. Това беше, за да ни покаже, че никой от нас не може да се спаси.

В Божиите очи дори най-малкия грях ни замърсява. Той не оценява по крива. Той не смята хората, които са близко до това да изпълнят закона за по-добри от другите. Всичко или нищо. Или си съвършен или се нуждаеш от Спасител. Тъй като никой не може да опази закона, греха вече ни е победил. Онези, които се опитват да победят греха се бият в губеща битка, понеже всички вече съгрешиха и отпаднаха от Божията слава. (Римляни 3:23.) Няма начин да се изкорени това, което вече е направено.

Легнали по гръб

Законът беше даден, за да ни изкара от самозаблудата, че някога можем да се спасим. Бог разкри какво представлява истинската святост на тези, които си мислят: *Аз съм близо. Аз съм доста добър човек.* Той даде стандарт за святост, който беше доста подробен — първа стъпка от десет хиляди — че беше невъзможно за някой някога да го изпълни. Целта на закона беше да ни доведе на нашите колене, казвайки: „Ако това е, което Бог изисква, аз никога не мога да го изпълня!“ Законът не беше даден, за да го изпълним. Той беше даден, за да ни покаже, че никога не можем да го изпълним. Веднъж осъзнали това, се оказваме затворени за факта, че имаме нужда от Спасител. Осъзнаваме, че прошката и милостта са единствения начин, по който някога ще имаме правилно стоене пред Бог. Това беше целта на закона.

Праведността, която идва от Бог е съвършена, свята и безкрайно по-велика от всяка праведност, която можем да постигнем някога чрез собствените си усилия.

Представете си, че сте в голяма стая с много хора. Ако Бог влезе и каже: „Всички трябва да скочите и да докоснете тавана, иначе ще умрете“, какво ще направите? Ако таванът е само два метра и половина, можете да скочите по-високо от някой друг, но ако минимумът е девет метра, вие сте обречени. Всичко, което можете да направите е да молите за милост. По същия начин Бог вдигна летвата толкова високо чрез закона, че никой не може да я достигне. Това беше, за да ни покаже, че никой не може да се спаси. Ние се нуждаем от Спасител!

Законът беше даден, за да ви осъди — да ви убие (2 Коринтяни 3:6, 9), което означава, че той беше предназначен да ви събори по гръб, така че единствената посока, в която можете да гледате е нагоре. Тъжно е да се каже, но религията много тънко е обърнала всичко на обратно. Тя насърчава хората да прегърнат закона и да се опитват да го спазват, мислейки си, че могат да спечелят правилно стоене пред Бог. Невъзможно! Това не може да стане. Павел излага това в тези пасажии от Писанието.

Но сега отделно от закона се яви Божиата правда, за която свидетелстват законът и пророците, тоест Божието оправдание чрез вяра в Исус Христос, за всички (и на всички), които вярват; защото няма разлика.

Римляни 3:21-22

Стих 22 подчертава Божието оправдание. Има два вида правда (вижте Римляни 9:30-10:10). Правдата, която идва от това да живеете колкото можете по-добре според закона може да ви е от полза във взаимоотношенията ви с другите хора и да ограничи нахлуванията на сатана в живота ви, но е напълно неефективна в постигането на правилно стоене пред Бог. Няма значение колко добре се справяте, вие все още сте далеч от това, което Господ възнамерява и изисква. Но правдата, която идва от Бог — дадената от Бог правда — е свършена, свята и безкрайно по-велика от всяка правда, която можем да постигнем някога чрез собствените си усилия.

Всички сме в една и съща лодка

Всички съгрешиха и са лишени от Божиата слава.

Римляни 3:23

Този стих често се използва, за да се проповядва вина и осъждане. Целта е хората да се накарат да се чувстват недостойни и да осъзнаят нуждата си от Бог.

Нека да разгледаме този стих в контекст. Ст.22 просто казва, че ние приехме „Божие оправдание чрез вяра...за всички (и на всички), които вярват“, говорейки както за религиозните, така и за нерелигиозните хора, за святите и за не святите. То е дар и за двете групи. В Божиите очи няма разлика. Няма значение колко сте религиозни или „святи“, всеки е съгрешил в живота си и отпаднал от Неговата слава.

Божият стандарт не съм аз, някой друг или някоя религиозна система. Той е Исус. И всеки един от нас е отпаднал от този стандарт. Никой не се равнява на Исус!

[Ние] се оправдаваме даром от Неговата благодат чрез изкуплението, което е в Христос Исус.

Римляни 3:24

Ударението тук е, че всички сме в една и съща лодка. Всички сме грешници и всички сме били „оправдани даром от Неговата благодат чрез изкуплението, което е в Христос Исус“. Това е мощно!

Оправдани чрез вяра

В останалата част от главата Павел обобщава, като по същество казва: „Няма значение дали си по-добър от някой друг. Ние всички съгрешихме и отпаднахме от Божията слава. Следователно, всички се нуждаем да бъдем оправдани безплатно. Не можеш да претендираш, че си по-близо до Бог и се нуждаеш по-малко от Неговата благодат от някой външен, който живее напълно извратен живот. Всички се нуждаем от едно и също нещо. Всички трябва да дойдем при Бог чрез Господ Исус Христос“.

И така, ние заключаваме, че човек се оправдава чрез вяра, без делата по закона.

Римляни 3:28

1. Каква е разликата между нашата правда и Божията правда?
2. Как бихте описали със свои думи какво означава изявлението „всички сме в една и съща лодка“ по отношение на спазването на закона и благодатта?

ГЛАВА 4: Вярата има достъп до благодатта

Тогава отменяме ли закона чрез вяра? Да не бъде! А утвърждаваме закона.

Римляни 3:31

Някой може да попита: „Добре, тогава защо Бог даде всички тези заповеди, ако спасението е просто по благодат?“ Отново, това предава неразбиране за целта на закона. Те още си мислят, че Бог даде закона, за да можем да го спазим и по този начин да спечелим взаимоотношение с Него. Това въобще не е целта. В Римляни 4-та глава Павел продължава да дава примери от Писанието, за да отговори на този въпрос, като започва с Авраам.

И така, какво ще кажем, че нашият баща Авраам е намерил по плът?

Римляни 4:1

Някои хора вярват, че Авраам е оправдан от Бог чрез святия си живот. Обаче, всеки, който мисли това не е чел внимателно Писанието. Авраам имаше някои сериозни проблеми в живота си!

Защото, ако Авраам е бил оправдан чрез дела, той има с какво да се хвали, но не пред Бога. Понеже какво казва Писанието? [След това Павел цитира Битие 15:6.] – „Авраам повярва в Бога, и това му се счита за правда.“ А на този, който върши дела, наградата му не се счита като милост, а като дълг; а на този, който не върши дела, а вярва в Онзи, който оправдава безбожния, неговата вяра му се счита за правда.

Римляни 4:2-5

Бог обеща на Авраам, че от него ще произлезе потомство, което ще стане многобройно като звездите на небето и праха на земята и в него ще бъдат благословени всички народи по земята. (Битие 12:2-3; 13:16; 15:4-5.) Тогава Авраам повярва на Бог и Господ го счете — в този момент — за праведен. (Битие 15:6; Римляни 4:3.) Това беше тринадесет години преди Авраам да приеме белега на обрязването, което е преобладаващата традиция, която тези легалистични еврейски вярващи се опитваха да наложат върху езическите християни. Павел показваше как тези неща

бяха доказани дори в Стария завет. Те бяха там за тези, които биха ги прочели.

Бог иска сърцето ви

След това той насочва вниманието си към Давид:

Както и Давид говори за блаженството на човека, на когото Бог зачита правда независимо от дела: „Блажени онези, чиито беззакония са простени, чиито грехове са покрити; блажен е онзи човек, на когото Господ няма да счете грях.“

Римляни 4:6-8

Давид знаеше, че истинското нещо, което търсеше Бог беше сърцето му.

Давид пророкуваше и описваше денят, в който живеем вие и аз — когато се проповядва Евангелието. На Давид му беше разкрито, че идва Спасител. Разбира се, той даде много пророчества за това и видя чрез Духа идването на чудесния ден, когато ние ще бъдем оправдани без делата на закона. Обърнете внимание на ст.8, как Словото казва: „Блажен е онзи човек, на когото Господ няма да счете грях.“ Не е просто „не е“ счел или „не“ счита, а „няма да“ счете. Божието Слово ясно разкрива, че нашите минали, настоящи и дори в бъдеще време грехове са били простени чрез Господ Исус Христос!

За допълнително изучаване на тази истина препоръчвам моите поучения озаглавени „Кой си ти в Духа“, „Божие отношение към греха“, „Идентичност в Христос“ (което е третото послание от *Овластяване на емоциите ви*) и *Войната свърши*. Всички те задълбават в този аспект, че Исус се справи с нашите минали, настоящи и дори в бъдеще време грехове в Своето изкупление.

Павел цитираше Давид, за да покаже още веднъж, че Стария завет съдържаше в себе си проповядване на Евангелието. Когато се покая за греха си със Витсавее (2 Царе 11), Давид каза:

Защото не желаяш жертва, иначе бих принесъл; всеизгаряне не Ти е угодно. Жертви, благоугодни на Бога, са дух съкрушен; съкрушено и разкаяно сърце, Боже, Ти няма да презреш.

Псалм 51:16-17

Какво радикално изявление за дните на Давид. Законът предписва, че трябва да се принесат определени жертви за греха, който беше извършил. Обаче, според записа на Писанието, той не внесе тези жертви. Давид просто се покая пред Бог със знанието, че това беше, което Господ наистина търсеше. Той имаше откровение, че целия старозаветен закон беше преобрази и сенки на идващия Спасител. Давид знаеше, че истинското нещо, което Бог търсеше беше сърцето му.

Записана за нас

Бог ни обича независимо от нашето представяне. Правилното стоене пред Него идва чрез вяра.

В следващите три стиха на Римляни 4-та глава, Павел се връща към Авраам, като казва:

Обаче това блаженство само за обрязаните ли е, или и за необрязаните? Понеже казваме, че на Авраам вярата се счита за правда. Как тогава му се счита? Когато беше обрязан ли, или необрязан? Не когато беше обрязан, а необрязан. И той прие знака на обрязването като печат на правдата от вярата, която имаше, когато беше необрязан, за да бъде той баща на всички, които вярват, макар и необрязани, за да се счита и на тях правдата.

Римляни 4:9-11

Авраам беше обявен за праведен тринадесет години преди да приеме белега на тази правда — обрязването. Той вече беше праведен преди да бъде обрязан. Това показва, че не е някое от тези неща — дори тайнствата — които правим, които ни правят праведни. Не е водното кръщение, Господната трапеза или личната ни святост. Тези неща са странични продукти от взаимоотношението ни с Бог. Те са плода от правилното стоене пред Него, а не коренът му.

В края на Римляни 4-та глава Павел отново споменава Авраам като пример за вярване в Бог и как вярата му е счетена за правда. Той заключава, че тези неща не бяха просто само за Авраам: „а и за нас. Тя ще се счита за правда и на нас, които вярваме в Този, който възкреси от мъртвите Исус, нашия Господ, който беше предаден за нашите

прегрешения и беше възкресен за нашето оправдание“ (Римляни 4:24-25).

С други думи, историята на Авраам беше записана за нас. Той направи всички тези неща, които не бяха правилни, но Бог все пак го счете за праведен заради вярата му. От този пример можем да видим, че Бог ни обича независимо от нашето представяне. Правилното стоене пред Него идва чрез вяра.

Преобраз и сянка

Единственият начин да имаме мир с Бог е да бъдем оправдани — направени праведни — чрез вяра, а не чрез дела или представяне.

Въпреки това греха на Авраам (нещо по-малко от правилно представяне) му струваше нещо. Това да излъже два пъти различни царе за своята жена му струваше трудности. (Битие 12:11-18; 20:12.) Влизането му при Агар (служинята на Сара) и това, че тя забременя от него му причини скръб. (Битие 16:3-4.) Въпреки че неговите грехове му струваха нещо, Бог не се свързваше с Авраам въз основа на неговата святост (представяне). Ако беше така, Авраам щеше да има сериозни неприятности!

Авраам се ожени за полу-сестра си. (Битие 20:12.) Според закона това беше мерзост в Божиите очи, наказуема със смърт. (Левит 18:29.) Ако Бог се отнасяше с Авраам според неговото представяне и му даваше това, което заслужава, Авраам щеше да бъде убит. Той не беше съвършен. Но Бог не се отнасяше с него според закона. Чрез примера с Авраам, Павел показва как Евангелието беше проповядвано в преобраз и сянка дори в Стария завет.

Мир с Бог

И така, като сме оправдани чрез вяра, имаме мир с Бога чрез нашия Господ Исус Христос.

Римляни 5:1

Павел казваше, че единствения начин да имаме мир с Бог е да бъдем оправдани — направени праведни — чрез вяра, а не чрез дела или представяне.

Занимавал съм се буквално с хиляди хора, който ся спорили с мен, като казват: „Ти трябва да бъдеш свят и да правиш тези неща, за да те приеме Бог“. Без изключение, тези, които вярват и проповядват това нямат истински мир в живота си. Единствения начин, по който лично срещнах истински мир в сърцето си е чрез разбиране на тези неща.

Всички хора, които познавам, които са преживявали Божия мир са били тези, които са имали откровение за оправданието чрез вяра. Това е единствения начин някога да имате мир с Бог.

В противен случай товара на спасението е на гърба ви. Трябва постоянно да правите това, да правите онова и да се надявате, че ще е достатъчно. Никога няма време просто да си починете, понеже винаги трябва да изпълнявате неща. Това е противно на това, което Самият Исус учеше:

Божията благодат е последователна към всички, но не всеки пожънва ползите от нея.

Елате при Мен всички, които сте отрудени и обременени, и Аз ще ви дам почивка. Вземете Моето иго върху себе си и се научете от Мен, защото съм кротък и смирен по сърце; и ще намерите почивка за душите си.

Матей 11:28-29

Исус казваше: „Елате при Мен. Не можете да се спасите сами. Опитвайте се да направите нещо, което е отвъд способностите ви. Елате и Ми позволете да ви простя. Позволете Ми да ви изцеля. Позволете Ми да ви освободя и да ви направя да преуспявате въз основа на благодат и милост — а не на вашето представяне.“ Слава на Бога — каква невероятна истина!

Единствения начин, по който можем да имаме мир с Бога е чрез нашия Господ Исус Христос.

Доверете се на Бог — отпуснете се

Имаме мир с Бога....Чрез когото ние посредством вяра сме придобили достъп до тази благодат, в която стоим, и се хвалим с надеждата за Божията слава.

Римляни 5:1-2

Божията благодат е последователна към всички, но не всеки пожънва ползите от нея. Защо? Защото вярата е начина, по който имате достъп до благодатта.

Достъп означава „допускане“.⁷ Ако отидете на кино, плащате цена, за да ви допуснат. Каква е цената за допускане до Божията благодат? Религията ще ви каже, че е определени действия, като святост — да бъдете добри, да посещавате църква, да си давате десетъците. Ако правите това и онова, тогава може би Бог ще ви даде достъп — допускане.

Този стих казва, че вярата е това, което ви дава допускане, но вяра в какво? Не вяра във вас или във вашето представяне, но вяра в Спасител. Вяра в Божията благодат — Евангелието на Господ Исус Христос. Това е единственото нещо, което имате, за да платите за допускането. Това е единственото нещо, което може да ви даде достъп до Божията благодат. *Вярата* е вярване, че Евангелието е истина.

Това е като човек, който виси от перваза на петия етаж. От тази височина той лесно може да падне и да се пребие. Обаче пожарникарите идват, за да го спасят. Въпреки, че са на известно разстояние, те са готови да хванат висящия човек. За да бъде спасен, човека, който е в опасност трябва да се довери, да се пусне и да падне в ръцете на тези, които го чакат долу, за да го спасят. Преди да може да бъде спасен, той трябва да се пусне.

Преди да можем да получим спасение ние трябва да спрем да се доверяваме на себе си. Трябва да се пуснем от собствената си доброта, която сме поддържали и да поставим доверието си в Спасителя. Това е стъпка на вяра!

Какво заслужаваме

Това може да бъде наистина плашещо, тъй като световната система засилва нашата ефективност. За да се разбирате добре с вашите родители като дете, вие изпълнявате. Вие изпяване вашата азбука и те казват: „Момче, ти си чудесен, понеже направи това.“ Когато се справяте добре получавате потупване по рамото. Когато се справяте зле получавате шляпване по врата. Доброто ви представяне се възнаграждава, а лошото се наказва.

⁷ Strong's Exhaustive Concordance of the Bible, #4318, достъпен от <http://www.elyiah.com/cgi-bin/strongs.cgi?file-greeklexicon&isindex=4318>, s.v. „достъп“ Римляни 5:2.

Това знание за Божията любов в сърцата ни, ни дава смелост и увереност, че няма да се посрамим.

Във взаимоотношенията — дори в брака — повечето хора ни дават това, което заслужаваме. Вашия работодател не ви наема по благодат. Той ви дава това, което заслужавате. Ако не се представяте добре, ви уволняват. Обучени сме, че всичко, което получаваме е това, което заслужаваме.

Затова пускането от нашето представяне и идването при Бог чрез вяра може да бъде доста плашещо. Приемането на спасение като безплатен дар — отделно от някаква доброта от наша страна — е противно на всичко, което знаем. Просто не знаем как да се свържем — няма модел за подражание за такава благодат. За да влезем се изисква истинска стъпка на вяра. Изисква се истинска увереност в Евангелието, така че наистина да се пуснем от нашата доброта и представяне.

Това също е главната причина защо религиозните хора пламенно се противопоставят на Евангелието. След като са работили толкова усилено, за да бъдат святи и добри, те чуват някой като мен да казва, че Бог ни приема въз основата на вяра, а не на добро представяне. Това в определен смисъл означава, че всичките им добри дела и усилия са напразни. Това не е напълно истина. Въпреки че не ни дава нищо пред Бог, това ни облагодетелства лично във взаимоотношенията с хората и ограничава достъпа на сатана до нас. Но ако се отнася до спечелването на правилно стоене пред Бог, това не струва. Това не ни снабдява с достатъчно доброта, за да можем да се свързваме с Него. Единствения начин, по който можем да се свържем с Бог е чрез благодат и като сложим вярата си в тази благодат. Ето как получаваме достъп.

Каква любов!

Чрез когото ние посредством вяра сме придобили достъп до тази благодат, в която стоим, и се хвалим с надеждата за Божията слава. И не само това, но се хвалим и със скърбите си, като знаем, че скръбта произвежда твърдост, а твърдостта – опитност, а опитността – надежда, а надеждата не посрамя, защото Божията любов е изляна в сърцата ни чрез Святия Дух, който ни е даден.

Римляни 5:2-5

Някои хора са използвали това писание, за да поучават неща, които действително не са това, което този пасаж казва: „Трябва да приемете

скръбта, понеже вашите проблеми са изпратени от Бог, за да ви помогнат.“ Не, това не е, което се казва тук.

Ние се радваме в надеждата за Божията слава — не само в добри времена, но също и в лоши. Как можем да имаме такава увереност? Как можем да се радваме, когато нещата вървят зле? Ако Бог ни обичаше достатъчно, че дори, когато все още бяхме грешници Той доказа Своята любов към нас, тогава колко повече ни обича сега, когато сме светии? Това знание за Божията любов в сърцата ни, ни дава смелост и увереност, че няма да се посраим.

Понеже, когато ние бяхме още немощни, на определеното време Христос умря за безбожните.

Римляни 5:6

Той умря за безбожните. Някой, който не желае да признае, че е безбожен не може да бъде спасен. Ако хората се опитват да държат на своята доброта и добро представяне, вярвайки, че Бог им е длъжен — може би не 100 процента, но поне 90 процента „имат заслуги“ — не могат да бъдат спасени.

Защото едва ли някой ще умре даже за праведен човек; макар че може би някой би дръзнал да умре за добрия. Но Бог доказа Своята любов към нас в това, че когато бяхме още грешници, Христос умря за нас.

Римляни 5:7-8

Можете ли да си представите някои да умира за някой друг? Дори не можем да се свържем с това. Много рядко сте чували някога някой да умира за друг. Някой може да умре за някой наистина добър човек, но Христос умря за безбожните. Той ни ценеше и умря за нас докато още бяхме грешници. Каква любов!

ГЛАВА 5: Божият безплатен дар

Но Бог доказа Своята любов към нас в това, че когато бяхме още грешници, Христос умря за нас.

Римляни 5:8

Римляни 5:8 често се вади извън контекст, за да се покаже, че Бог обича грешниците. Това е вярно изявление. Но в контекст Павел рисува сравнение. Ако приемете фактът, че Бог обича грешниците, „Затова много повече сега, като сме оправдани чрез Неговата кръв, ще се спасим от гняв чрез Него“ (Римляни 5:9).

Вие сте не само спасени по благодат, но и поддържате взаимоотношението си с Бог чрез благодат.

Това показва, че когато Павел говореше за това, че Евангелието е Божията сила за спасение, той говореше за нещо повече от просто първоначалното преживяване на новородението. В ст. 8 и 9 той каза, ако Бог ви обичаше и умря за вас, когато бяхте безбожни, колко повече ви обича сега, когато сте новородени.

Пияницата

Вие сте не само спасени по благодат, но и поддържате взаимоотношението си с Бог чрез благодат. Това означава, че сте изцелени чрез благодат, освободени чрез благодат, и преуспявате чрез благодат. Нито една от ползите от спасението не идва до вас въз основа на вашето добро представяне. Ако можете да разберете това, тогава колко повече любовта и вярата в Бог ще се умножат в живота ви? Вярата работи чрез любов (Галатяни 5:6). Ако разберете колко много ви обича Бог, вярата ви ще се умножи и ще започнете да виждате ползите от вашето спасение да се изявяват повече.

Защото, ако бяхме примирени с Бога чрез смъртта на Неговия Син, когато бяхме неприятели, колко повече сега, като сме примирени, ще се избавим чрез Неговия живот!

Римляни 5:10

Понеже религията е проповядвала взаимоотношение с Бог основано на добро представяне, вместо да проповядва Евангелието, повечето хора вярват, че Господ ги обича, когато са били грешници, но щом се спасят Той става по-твърд към тях. Те могат да не използват точно тези думи, за да го изразят, но нека ви дам един пример, който да обмислите.

Когато става въпрос за ежедневното ни взаимоотношение с Бог, повечето хора се опитват да го поддържат според доброто си представяне.

Какво би се случило, ако някой дойде на църковната ви служба пиан? Повечето християни ще отидат при този човек и ще започнат да му служат с Божията любов, милост и благодат, казвайки: „Исус те обича и умря за твоя грях. Той иска да ти прости и да промени живота ти.“ Те ще служат с Евангелието на един пълен грешник — взаимоотношение с Бог основано на Неговата благодат, а не на добро представяне.

Какво ще стане, ако този човек се новороди и следващата седмица отново дойде пиан? Същите тези хора, които са му служили с благодат, прошка и милост ще се обърнат и ще кажат: „Ако не се оправиш сега когато си светия, Бог ще те хване. Промени пътищата си или Божия гняв ще дойде върху теб!“

Можете ли да видите колко несъвместимо е това. Докато човека е грешник, Бог ще протяга благодат към него. Но след като се спаси, трябва да се оправи или ще срещне Божия гняв. „Е, братко, ти коригираш собствените си деца по-строга отколкото би коригирал някой друг. Преди да станеш Божие дете Бог може да Си е затварял очите за някои неща. Но след като се новородиш Той ще те хване.“ Нова не е, което Божието Слово учи.

Поддържани чрез благодат

И така, както сте приели Христос Исус, Господа, така и ходете в Него.

Колосяни 2:6

Начина, по който сте новородени е същия, по който трябва да продължите да ходите с Него. Тъжно е да се каже, но повечето хора не правят това. При спасението те пеят: „Точно какъвто съм, без никаква

молба,“ и идват при Господа посред греха — прелюбодейство, лъжи, кражби, всякакво безбожие. Получават най-великия дар предлаган някога — първоначалното преживяване на новородението. Но после след като са новородени, те са в голям проблем, ако имат дори и най-малкия грях в живота си. Те си мислят, че Бог е предразположен да позволи да умрат от някоя болест само защото не са направили това или онова. Нека ви попитам: Колко четяхте Библията преди да се новородите? Колко постехте и се можехте преди да се спасите? Колко верни бяхте в даването на десетъците си? Отговорът на почти всичко е, че не сте били верни в нито една от тези области. Вие бяхте просто грешник — „Какъвто съм и аз.“ Но вижте, вие повярвахте в Евангелието.

„Спасението“ — първоначалното преживяване на новородението — общо взето в евангелското християнство се проповядва, че е по благодат. Но когато става въпрос за ежедневното ни взаимоотношение с Бог, повечето хора се опитват да го поддържат в зависимост от своето добро представяне. Това не е истинското Евангелие. (Галатяни 1:3-9.) Това не е, което Павел проповядваше, нито сравнението, което правеше. Според Колосяни 2:6 ние трябва да поддържаме ежедневното си взаимоотношение с Бог по същия начин както в началото сме били новородени.

Това противоречие — благодат, за да бъдеш новороден и дела за ежедневно поддържане — е причината защо за много християни е по-трудно да приемат изцеление отколкото спасение. Технически, би трябвало да е по-лесно да приемете изцеление след като сте новородени, отколкото до приемете спасение, когато сте били изгубени. Ако дявола има някакво право да ви спре да приемете нещо от Бог, той ще ви спре да бъдете новородени. Тогава сте нямали праведност, нямали сте святост и каквото и да е. Но сега, когато сте спасени, вашият новороден дух е винаги праведен и свят в Божиите очи. Дори в най-лошите ви моменти, вие сте по-добри сега отколкото сте били някога преди да се новородите. Обаче, ако не направите неща просто перфектно, вие сте напълно убедени, че Бог няма да отговори на молитвата ви, понеже не го заслужавате.

Ако можете да приемете, че сте били грешници по природа, тогава трябва да приемете също и че сега, когато сте новородени, вие сте праведни по природа.

Приемането на изцеление не е по-трудно от приемането на прошка. Така е понеже повечето християни не се доверяват 100 процента на Божията благодат за тяхното изцеление по начина, по който го правят за прощението на греховете. Нито пък се доверяват 100 процента на Божията благодат за Неговите ползи, като освобождение и преуспяване.

Вместо това те се доверяват на своите усилия и се надяват, че Исус ще направи разликата. Грешка! Това е падане в измамата на дявола и поставяне на вярата ни в доброто ни представяне. Трябва да поставим цялата си вяра в Евангелието.

Грешник по природа

Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха – смъртта, и така смъртта премина във всичките хора, понеже всички съгрешиха.

Римляни 5:12

Чрез Адам всички станахме грешници. Не са нашите индивидуални действия, които ни правят грешници, а тази склонност към греха — тази грешна природа — която сме наследили. Ние сме родени в грях. Това е, което ни прави да извършваме индивидуални действия на грях.

Повечето хора признават и са съгласни, че са родени с грешна природа — грешници. Моето религиозно възпитание със сигурност е основало това в мен. В края на Римляни 5-та глава обаче Павел отбелязва още един много важен момент. Когато сте спасени вие сте новородени с често нова праведна природа. Поставяйки вярата си в последния Адам — Господ Исус Христос — вие веднага получавате Неговата свята природа. (1 Коринтяни 15:45.) Ако можете да приемете, че сте били грешници по природа, тогава също трябва да приемете, че сега, когато сте новородени, вие сте праведни по природа. Вие не сте повече — по природа — грешници. Вие ставате праведни чрез това, което Исус е направил за вас.

Спасението не е просто Исус да ви прости и да ви насочи в правилната посока, казвайки: „Сега ти давам още един шанс. Действуй правилно отсега нататък!“ Това не е, което е спасението. Спасението е идване при Бог, признаване, че сте правили всичко погрешно и че не можете да се спасите, молите Го за Неговия дар на спасение и го приемате. И в момента, в който го направите, вие ставате чисто нов човек, който е праведен в своя новороден дух (нова природа).

Отново бих искал да ви насърча да вземете моето поучение озаглавено *Дух, душа и тяло*.⁸ То е по-задълбочено разглеждане на тази тема отколкото мога да дам тук.

⁸ Дух, душа и тяло беше едно от първите откровения, които получих чрез изучаване на Библията. То е служило като основа за почти всичко, което Господ ми е показал оттогава. Тези важни истини ме освободиха от робството на много погрешно мислене и ми позволиха постоянно да изпитвам Божиата свръхестествена сила. Лично аз не мога да разбера как някой може наистина да преуспява в своето взаимоотношение с Бог, без разбирането на това основно откровение. Виждам съм Господ да освобождава повече хора чрез Дух, Душа и Тяло, отколкото чрез почти всичко друго, с което съм служил. Вижте това!

Новородени праведни

Трябва да разберете, че когато се новородите духът ви веднага става праведен. Това не е нещо, за което работите. Не ви се дава въз основа на доброто ви представяне, а „е дар от Бога — не чрез дела, за да не се похвали никои“ (Ефесяни 2:8-9).

Обърнете внимание, че това е дар, нещо, за което не плащате или спечелвате.

Но дарът не е такъв, каквото беше прегрешението; защото, ако поради прегрешението на един измряха мнозина, то много повече Божията благодат и дарът чрез благодатта на един Човек, Исус Христос, се изля изобилно за мнозина.

Римляни 5:15

Чрез падението на Адам грехът мина към всички. Аз не съм направил нещо, за да стана грешник. Родил съм се в това. (Псалм 51:5.) Но когато се новородих, аз се новородих в праведност. Не съм правил нещо, за да го спечеля. Приех го като безплатен дар.

И дарът не е такъв, какъвто беше съдът чрез прегрешението на един; защото съдът доведе от едно престъпление до осъждане, а дарът доведе от много прегрешения до оправдание.

Римляни 5:16

Единият грях на Адам произведе много престъпления в цялата човешка раса. Всички наши греховни действия произлизат от факта, че ние по природа сме грешници. Но приели безплатния дар на спасението — правилно стоене пред Бог — всички тези престъпления са победени, тъй като сме доведени до мястото да бъдем оправдани пред Бог.

Приемете истината

Защото, ако чрез прегрешението на един смъртта царува чрез този един, то много повече тези, които получават изобилието на благодатта и на дара на правдата, ще царуват в живот чрез Единия, Исус Христос.

Римляни 5:17

Дарът на правдата е, който идва чрез Единия — Господ Исус Христос. Той не идва чрез това, което правите. Праведността — правилното стоене пред Бог, да бъдете обявени за праведни пред очите Му — идва чрез вяра. Това е дар от Бог. Единственото нещо, което трябва да направите, за да имате достъп до тази благодат е да имате вяра в това, което Исус направи за вас.

И така, както чрез едно прегрешение дойде осъждането на всички хора, така и чрез едно праведно дело дойде на всички хора оправданието, което докарва живот.

Римляни 5:18

Това е смисълът. Действително пет различни пъти в тези стихове Павел говори за този смисъл. Той го повтаря отново и отново.

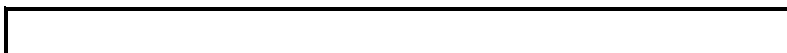
Защото, както чрез непослушанието на един човек станаха грешни мнозината, така и чрез послушанието на Един ще станат праведни мнозината.

Римляни 5:19

Как може човек да стигне до това? Ако приемете факта, че сте родени грешници, тогава трябва да приемете и истината, че сте новородени праведни. Праведността не е нещо, което получавате чрез вашите усилия. Тя е нещо, което получавате като дар.

Святи хипита?

Тези стихове промениха живота ми! В края на 60-те години на миналия век един приятел започна да ми казва, че съм праведен и след това ме подтикна да отида на едно библийско изучаване, което той посещаваше. Това беше по времето, когато все още бях в деноминационна църква. Минах през вратата на това библийско изучаване и веднага бях засегнат, понеже го водеше жена. Жени водачи не пасваше на моята теология. Също така имаше дългокоси „хипита“ сред присъстващите. Деноминационната църква, която посещавах учеше, че дългокосите хипита не могат да бъдат спасени. Те учеха, че ако косата на мъжа докосва яката на ризата му, той отива директно в ада. И така аз бях там в това библийско изучаване с дългокоси хипита и водеща жена. Аз бях напълно засегнат дори преди да беше казана и една дума.

Главата ми имаше разбирането, но сърцето ми продължаваше да казва: „Как може да бъде това?“

Тогава започна изучаването и те започнаха да говорят затова да бъдеш праведен. Може би щях да ги изтърпя и да не казвам нищо, стига просто да признаеха, че са грешници. Но когато тези хора започнаха да прокламират, че са праведни, не можах да го понеса. Извадих трите си стиха — „Защото всички съгрешиха и са лишени от Божията слава“ (Римляни 3:23), „Няма праведен нито един“ (Римляни 3:10), „Цялата ни правда е като омърсена дреха“ (Исая 64:6) — и просто ги гръмнах с двете циви.

За моя изненада, вместо да се ядосат, те просто продължиха да ходят в любов. За всеки един стих, който цитирах, че са изметта на земята, те цитираха три или четири, че са праведни. Не знаех, че има такива стихове. Това направо ме поразих! Въпреки че не ме убедиха аз реших, че когато си тръгна от там, ще изучавам това за себе си.

И така, купих си *Аналитичния Конкорданс на Йънг* и започнах да изучавам всеки път, когато думите *праведен* и *праведност* са използвани в Библията. След около седмица на разглеждане на Словото по шестнадесет часа на ден, бях интелектуално убеден, че съм праведен като дар, а не чрез това, което съм направил. Осъзнах, че тези хора бяха прави в това, което казваха.

Праведността е да знаете, че сте приети от вашия небесен Баща, точно както едно дете разчита на приемането на баща си.

Но въпреки, че можех да го видя в главата си, сърцето ми все още трябваше да го приеме. Толкова дълго се облягах на факта, че съм грешник по природа. Така че се борех с това. Главата ми имаше това разбиране, но сърцето ми продължаваше да казва: „Как може да бъде това?“ Тези стихове тук в Римляни 5-та глава бяха, което ме обърна. Те основно казваха, че ако съм приел факта, че съм роден грешник, тогава трябва също да приема и истината, че съм новороден праведен. Не е нещо, което съм спечелил. Не зависи от моето добро представяне. Това е дар — и просто трябва да го приема. Ако вярвах, че едната страна на монетата е истинска, тогава и другата трябваше да бъде такава. Най-накрая се смирих и го приех.

Това са мощни пасажии от Писанието! Ако наистина разберем какво казва Павел, няма начин, по който можем да продължим да твърдим, че

трябва да заслужим неща от Бог въз основа на нашата собствена святост, праведност и дела.

Седмицата, в която изучавах тези стихове от Писанията за праведността, завърши с преживяване, което Господ използва, за да затвърди Неговата гледна точка. Излязох на задната си веранда и седнах на стъпалата, за да размишлявам върху това, което бях видял в Словото. Моето куче Хъни дойде тичайки при мен, както винаги правеше. На около пет крачки тя спря, обърна се настрани и колебливо измина останалата част от пътя. Въпреки че никога не бях се отнасял зле с нея, предишните собственици на Хъни са я били с верига докато е била малко кученце. Сега тя беше голяма немска овчарка, но винаги се доближаваше до мен по този начин. В разочарование аз извиках: „Хъни, поне веднъж бих искал да дойдеш при мен като нормално куче. Скочи отгоре ми, подуши ми, или каквото искаш — но спри да действаш сякаш те бия!“

Веднага щом това излезе от устата ми Господ говори в сърцето ми и каза: „Това е начина, по който Аз се чувствам с теб, Андрю. Ти винаги идваш при Мен споменавайки всичките си грехове, страхувайки се, че ако ти не ги споменеш, Аз ще го направя. Поне веднъж искам да дойдеш при Мен както дете се приближава при баща си — уверено в приемането, а не страхуващо се от отхвърляне. Просто скочи в обятията Ми и кажи: „Абба, Татенце!“ (Римляни 8:15.)

Това е, което е праведността. Тя е да знаете, че сте приети от вашия небесен Баща, точно както едно дете разчита на приемането на баща си.

Благодатта сега царува

А освен това дойде и законът, за да се умножи прегрешението.

Римляни 5:20

Законът беше даден, за да ни покаже, че ние сме неспособни да го спазим някога. Той беше даден, за да направи греха да оживее в нас и да упражнява такова господство над нас, че напълно да се отчаем от това да се опитаме някога да победим греха сами. Беше даден, за да ни доведе до мястото да помолим за правдата като дар. Това е целта на закона.

Но там, където се умножи грехът, много повече се умножи благодатта.

Римляни 5:20

С други думи, законът всъщност ни направи повече да пожелаваме нещата, но Божията благодат сега е разкрита чрез правилно разбиране на истинската цел на закона. Той ни доведе до място на разбиране, че само

чрез Божията благодат можем някога да победим. Въпреки, че законът ни караше да пожелаваме, той също и ни показва Божията благодат — която беше по-велика от нашия грях.

Така че, както грехът беше царувал в смъртта, така благодатта да царува чрез правда за вечен живот чрез Исус Христос, нашия Господ.

Римляни 5:21

Милиони хора тук в Съединените щати никога не са чували Евангелието.

Законът беше, който направи греха да царува в смъртта. Упълномощен от закона, греха донесе смъртта. (Римляни 6:23.) И така, грехът доминираше, управляваше и ни контролираше чрез осъждането и съзнанието за вина, което дойде чрез закона. Но сега, когато сме в Христос и под Новия завет, „благодатта царува за вечен живот чрез Исус Христос, нашия Господ“ (Римляни 5:21).

Вместо законът, доминантният фактор сега е благодатта. Благодатта се предполага да управлява и да контролира живота ни. Тъжно е да се каже, но много хора не са чували това Евангелие.

Наситени с религия

Чувал съм хора да казват: „Никой в Америка не трябва да чува Евангелието два пъти докато всички останали в света нямат възможност да го чуят веднъж!“ Разбирам, че това, което се опитват да кажат е, че не е честно Америка да бъде наситена с християнско свидетелство докато милиони хора по света дори веднъж не са чували името на Исус. Съгласен съм, че международната мисионерска работа е с най-голям приоритет. Обаче, не съм съгласен, че Америка е наситена с Евангелието.

Америка е наситена с религия. Те са наводнени с осъждане и приказки от рода на: „Отиваш в ада, ако не се покаеш!“ Отново, това е истина, но не е Евангелието. Евангелието — посланието за Божията благодат, че Той ни обича независимо от нашето добро представяне и Неговата доброта ни води към покаяние — не е прокламирано правилно в Америка.

Всичко е свързано с вярата ни в това, което направи Синът Ти, а не в това, което ние правим.

Аз постоянно служа на хора, които не разбират Божията благодат. Въпреки че са били в църква през целия си живот, те никога не са чували за нея! Чували са служителите да проповядват: „Бог е свят и справедлив. Вие сте нечестиви. Ако не се покаете Бог ще ви съди. Ако не се оформите, отивате в ада.“ Милиони хора тук в Съединените щати никога не са чували Евангелието: „Бог ви обича и протяга прошка за вашите грехове. Всичко, което идва в резултат от спасението — като прошка, праведност, изцеление, освобождение и преуспяване — идва до вас по благодат чрез вяра. Не се основава на вашето добро представяне, а на Божията благодат. Единственото нещо, което трябва да направите, за да имате достъп до тази благодат е да вярвате в това, което Бог е направил чрез Исус Христос.“ Евангелието наистина е Божията сила за спасение. (Римляни 1:16.) Тъжно е да се каже, но повечето хора никога не са разбрали наистина Евангелието.

Ако имате проблем в някоя област от живота си днес — прошка, изцеление, освобождение, преуспяване — вие имате проблем с разбирането на Евангелието. Когато разберете Божията благодат, Неговата любов ще се умножи в живота ви. Вярата ще работи чрез любов и всичко, от което се нуждаете ще дойде чрез силата на Евангелието. Евангелието е Божията сила!

Какво означава това?

И така, какво означава това? Да отидем ли и просто да живеем в грях? Павел започва да се занимава с това в Римляни 6-та глава, което предстои да разгледаме.

Но първо бих искал да се помоля за вас:

Татко, моля Те дай на моите приятели откровение за силата на Евангелието днес. Направи ги способни да разберат какво наистина е спасението и как Ти Си снабдил за тях всичко, от което се нуждаят, като безплатен дар чрез смъртта, погребението и възкресението на Христос. Моля Те, просвети ги за тези истини от Твоето Слово. Като започват да разбират Твоята благодат, благодаря Ти, че ги освобождаваш от вина, осъждане и манталитет на добро представяне. Всичко е свързано с вярата ни в това, което направи Синът Ти, а не в това, което ние правим. От този ден нататък нека Твоята благодат да бъде основата на взаимоотношението на моите приятели с Теб. Амин.

ГЛАВА 6: Защо да живеем свято?

Евангелието е Божията сила. То е добри новини — и по-специално, че нашето правилно стоене пред Бог се основава на Неговата благодат, а не на нашето добро представяне. Законът беше даден, за да ни покаже нашата нужда от Спасител. Спасението е повече от просто прошка на греховете и първоначалното преживяване на новородението. То включва всичко купено за нас чрез изкуплението на Исус — като изцеление, освобождение и преуспяване.

Въпросът

Посланието към Римляните е напълно развитата творба за това какво всъщност е благодатта.

В първите пет глави на Римляни Павел представя благодатта по такъв силен и мощен начин, че е невъзможно да не възникне този въпрос:

Тогава какво да кажем? Да останем ли в греха, за да се умножи благодатта?

Римляни 6:1

Под вдъхновението на Святия Дух Павел току-що е изложил тази тема за благодатта по майсторски начин. Както казах преди, Посланието към Римляните е напълно развитата творба за това какво всъщност е благодатта. Затова със сигурност можем да кажем, че Павел представя тази истина в правилен баланс. Обаче, три различни пъти в Римляни (3:8; 6:1; 6:15), Павел трябваше да се занимава с този въпрос: „Какво казвам тогава? Казвам ли, че просто можете да отидете и да живеете в грях, защото Бог се занимава с вас въз основа на благодат, а не на добро представяне?“

Три пъти човека, който представя тази истина в съвършен баланс трябваше да се противопоставя на това, което знаеше, че хората се чудеха в сърцата си: *Нека да видим дали съм разбрал това правилно, Павле. Проблемът не е в моя грях. Това не ме отделя от Бога. Моето представяне няма отношение към правилното ми стоене пред Него. Всичко, което трябва да направя, за да имам достъп до Божията благодат, е да повярвам в това, което направи Исус Христос. Искаш*

да кажеш, че мога просто да отида и да живея в грях? Ако Павел, който представяше това правилно, трябваше многократно да се занимава с този въпрос, как тогава можем да си мислим, че можем да представим Евангелието някакси по-добре, така че никой да не го разбере погрешно?

Ако наистина проповядваме благодат по начина, по който Павел го правеше, неизбежно е някой да скочи в това заключение и да попита: „Казваш, че просто мога да отида и да живея в грях ли?“ Разбира се, отговора на Павел на това във всички случаи беше звучно *не!* Това не беше, което той казваше. Това не е, което аз казвам. Това не е, което всеки истински учител на Божието Слово казва, когато проповядва благодат. Но ако не възниква въпросът, тогава не предаваме благодатта в същата степен, в която го правеше Павел.

Всъщност, ако не възниква този въпрос, тогава вие не представяте правилно Евангелието. Ако наблягате достатъчно на Божията благодат, тогава това ще бъде логичен въпрос, на който трябва да се отговори.

Да не бъде!

Разбирам че — по подразбиране — това носи малко осъждане върху това, което повечето хора днес наричат „Евангелие“.

Ако нашата святост не е това, което ни печели благоволенieto пред Бог, тогава защо да се притесняваме?

Църквата, в която израснах проповядваше адския огън и проклятието, наблягайки отново и отново на факта, че сме родени грешници. Те се фокусираха на осъждането, но не представяха добрите новини. Никога не се наблягаше на Божията благодат и на нашата нова природа. Докато слушах такова „Евангелие“ дори и веднъж не съм се чудил: *Мога ли просто да отида и да живея в грях?* От начина, по който беше представяна Библията, аз постоянно бях съзнателен за греха. Те ми казваха, че греша всеки ден — постоянно — и трябваше да го изповядвам, дори и да не осъзнавах конкретно действие. Бях под толкова голямо осъждане и съзнание за грях, че никога не разбирах погрешно това, което ми се проповядваше, като да казвам, че просто мога и да живея в грях, ако искам. Въпреки че хората служещи в деноминацията, в която израснах вероятно биха взели това за страхотен комплимент, това със сигурност не е същото Евангелие, което Павел проповядваше.

Павел представи Евангелието – Божията благодат – по такъв начин, че беше погрешно разбран. Ако представяме Евангелието правилно днес,

тогава ще трябва да се върнем и да отговорим на този въпрос: „Казваш ли тогава, че просто мога да отида и “да живея в грях? Ако не трябва да се справяте с тази мисъл в съзнанието на вашите слушатели, значи все още не сте представили Евангелието по същия начин като Павел.

Като се има предвид това, позволете ми да добавя, че Павел не насърчаваше греха. В Римляни 6:2 той започва да отговаря на този въпрос, казвайки: „Да не бъде“ [в англ. пр.: „Недай Боже“]. Това беше най-силното отричане, което Павел можеше да направи на гръцки език, без да използва някакъв вид ругатни. Това беше категорично, абсолютно отричане. Той казваше: „Не! Абсолютно не! Нека никога не бъде!“

Защо тогава отношението на Павел не беше: „Хей, след като е по Божията благодат, просто продължавай да живееш в грях“? Ако нашият грях не е това, което спира Бог да се движи в живота ни, и не нашата святост печели благословието Му, а само Неговата благодат; тогава каква е целта на святостта? Защо да живеем свято? Ако нашата святост не е това, което ни печели благоволенieto пред Бог, тогава защо се притесняваме?

Целта на святостта

Разбира се, повечето хора днес са добре запознати с факта, че Библията ни учи да живеем свято. Няма да отделям време да навлизам във всичко това. Но искам да погледна какво каза Павел тук в Римляни 6-та глава за това защо трябва да живеем свято. Каква е целта на святостта?

Всеки, който проповядва правилно Божията благодат, не защитава живеенето в грях.

Павел посочва две причини за това: „Защо да живеем свято“? Първата започва тук в стих 2-ри.

Как ние, които сме умрели за греха, ще живеем още в него?

Римляни 6:2

Причина номер едно, поради която християнинът не живее в грях, е защото вече не сме по природа деца на дявола. След като сме новородени, повече не е нашата природа да грешим. Разбирам, че това повдига няколко въпроса, на които ще се върнем и разгледаме. Но преди да го

направим, нека да видим къде той отново повдигна въпроса и ни предоставя причина номер две.

Тогава какво? Да грешим ли, защото не сме под закон, а под благодат? Да не бъде! Не знаете ли, че на когото предавате себе си като послушни слуги, слуги сте на онзи, на когото се покорявате – било на греха, който докарва смърт, или на послушанието, което докарва правда?

Римляни 6:15-16

Срещането с други вярващи е важно, защото променя сърцето ви към Бог, а не Неговото към вас.

Втората причина да живеете свято е: Да живеете свято ще спре нахлуването на сатана в живота ви. Ако живеете в грях, вие се предавате на автора на греха. Това позволява на дявола да донесе смърт и разрушение в живота ви. Ако се поддадете на святостта, тогава вие се поддавате на Бог, който е авторът на тази святост. Това води до благочестиви резултати.

Накратко, двете причини християнинът да живее свято са:

Нашата природа е да живеем свято и

Да живеем свято спира нахлуването на сатана в живота ни.

Павел със сигурност не защитаваше греха. Аз не защитавам греха. Всеки, който проповядва правилно Божията благодат, не защитава живот в грях. Ние просто казваме, че мотивът ни да живеем свято не е да накараме Бог да ни приеме. Ние живеем свято, защото е природата ни да живеем така и не искаме да даваме на дявола никакъв достъп в живота ни.

Святостта ви помага

За един новороден вярващ живеенето в святост е плод, а не корен на спасението. Това е страничен продукт от живота в правилно взаимоотношение с Бога, но не и средство за постигането му. Сега това е мощно откровение, което трябва да хванете!

Разбира се, християнинът трябва да бъде свят. Святостта е важна, вероятно по-важна, отколкото някога сте чували да се проповядва. Но защо? Защо е толкова важна?

Повечето хора, които не разбират благодатта, действат под легалистично мислене и се свързват с Бог въз основа на тяхното представяне. Този тип хора казват, че причината, поради която святостта е толкова важна, е, че това е начинът, по който Бог се движи в живота ви: „Той се движи право пропорционално на вашата святост“. Това не е вярно. Това не е, което това писание учи.

Много хора вярват, че причината, поради която трябва да посещават църквата, е, че Бог по някакъв начин следи за тяхното присъствие. Ако посещавате добре, тогава може да получите отговор на молитвите си. Ако не присъствате, тогава Бог ще ви се разсърди и вероятно няма да отговори на молитвите ви или да се движи за вас. Това не е вярно.

Бог не се движи в живота ви въз основа на вашето посещение на църква. Ако никога повече не отидете на църква, Бог ще ви обича точно по същия начин. Но вие няма да обичате Бог по същия начин. Ще пропуснете общението с други вярващи и насърчението и предизвикателството, които това носи. Няма да чуете и приложите Божието Слово по същия начин, докато седите вкъщи съвсем сами. Срещането с други вярващи е важно, защото променя сърцето ви към Бог, а не Неговото към вас.

Ако никога повече не отидете на църква, Бог ще ви обича по същия начин. Но ще бъдете глупави да не ходите на църква, защото вие няма да Го обичате по същия начин. Виждате ли как святостта (посещаването на църква) ви помага?

Вашата природа е да живеете по този начин (поклонение, общение и изучаване на Божието Слово с други вярващи) и

Помага ви да се противите на дявола (като сте заедно с други християни и в Словото).

Бягайте, за да спечелите

Ако никога повече не изучавате Словото, Бог ще ви обича точно по същия начин. Но вие няма да обичате Бог по същия начин, защото няма да имате откровението на Неговата истина. Ще мислите според нечие мнение. Не сте наистина свободни просто да развивате свои собствени мнения за Бог. Някой ще ви влияе по един или друг начин. Или ще бъдете повлияни от смъртта, негативизма и погрешните концепции за света и религията, или ще навлезете в Божието Слово и ще научите „истината и истината ще ви направи свободни“ (Йоан 8:32).

Освети ги [или направи ги свети] чрез истината; Твоето слово е истина.

Йоан 17:17

Оставете тежестите настрана и бъдете по-ефективни. Бягайте, за да спечелите!

Помнете, че да сте в Божието Слово, променя сърцето ви към Него. Това омекотява сърцето ви, но Бог ви обича по същия начин, ако никога не изучавате Словото Му.

След като Божията любов към нас не се променя въз основа на нашето представяне, означава ли това, че не трябва да влизаме в Словото? Не! Ако наистина сме новородени, нашата природа е да гладуваме за истината — и както току-що видяхме, Словото е източникът на истината. Ако сме наясно с реалността, че сме в битка и сатана идва срещу нас, тогава ще осъзнаем, че е в наша полза да влезем в Словото, защото то променя сърцето ни и коригира нагласите ни. Да бъдем в Божието Слово ни дава откровение и ни помага да попречим на дявола да има достъп до живота ни.

Аз защитавам същите стандарти като онези, които изискват святост, но от съвсем различна мотивация. Ходете на църква, давайте десятъка си, изучавайте Словото, обичайте хората, отървете се от горчивината и гнева — спазвайте всички стандарти. Аз подкрепям святостта, но по съвсем различни причини. Това е идеята на Павел. Мотивът за святостта се промени!

Не трябва да живееш свято и да мислиш: *Ако съм достатъчно свят, Бог ще ме обича... ще ме приеме... ще отговори на молитвите ми... ще ме изцели... ще ме направи да преуспявам...* Всички тези неща — цялото ви взаимоотношение с Бог трябва да се основава на благодат. Ако наистина сте новородени, вие желаете да живеете свято и да намалите до минимум възможностите на сатана срещу вас.

Нека отхвърлим всяко бреме и греха, който лесно ни оплита, и нека тичаме с издръжливост в поставеното пред нас поприще.

Евреи 12:1

Грешната мотивация води до грешни резултати.

Вие сте бегачи, бягащи в състезанието на живота. Човекът, който е организиран състезанието и го е поставил, може да не ви се сърди, ако не завършите първи, но ако имате тежести — грехове — които ви спират, това определено ще ви попречи да бягате за Господ. Няма да сте толкова ефективни, колкото някой друг. Бог няма да ви обича по-малко, но вие

може да Го обичате по-малко. Оставете тежестите настрана и бъдете по-ефективни. Бягайте, за да спечелите!

Мотивът е всичко

Някой може да каже: „Е, да живееш свято все още е най-важното. Каква е голямата работа?“

Мотивът е всичко! Според Божието Слово, вашият мотив всъщност е по-важен от действията ви.

И ако раздам целия си имот за прехрана на бедните и ако предам тялото си на изгаряне, а любов нямам, нищо не ме ползва.

1 Коринтяни 13:3

Святите действия — в този случай, като давате на бедните или дори да полагате живота си за другите — не ви носят нищо, освен ако не са извършени, мотивирани от Божиата любов. Ако вашата мотивация да живеете свято — като давате финанси или да пожертвате живота си за някой друг, например — е дълг, задължение или опит да спечелите нещо, тогава вашият мотив е грешен. Вие не го правите от отклик на любов към това, което Господ е направил, но го правите, за да се опитате да получите положителен отговор от Бог. Вие вярвате, че Бог отговаря на вас, вместо вие да отговаряте на Него. Ако това е мотивът ви, не ви ползва нищо!

Ето защо толкова много хора не са изцелени, освободени и преуспяващи. Те вършат правилните неща, като изучават Словото, дават своите десетъци, между другото — но те влагат вярата си в това, което правят. Те си мислят: *Господи, това достатъчно ли е? Сега ще се движиш ли в живота ми?* Грешната мотивация води до грешни резултати. Това не е истинската библийска вяра. Истинската библийска вяра трябва да бъде в това, което Бог е направил за нас, а не в това, което ние правим за Бог!

ГЛАВА 7: Мъртви за греха

Нека се върнем към Римляни 6:2 и да навлезем в някои подробности относно тази първа причина, която Павел посочи за това „Защо да живеем свято?“

Как ние, които сме мъртви за греха, ще живеем повече в него?

Трябва да разберем какво наистина се е случило в момента, в който сме се новородили. Старата грешна природа, с която сме родени, е разпъната, мъртва и погребана; и ние сме родени отново с чисто нова праведна природа. Старата природа, която се изразяваше чрез греха, вече я няма. Нова природа, която желае да изрази себе си чрез свят живот, сега е заела мястото ѝ.

За по-нататъшно изучаване горещо препоръчвам моето поучение за *Дух, душа и тяло*.⁹ В него излагам много повече за тези основополагащи истини за това какво се е случило вътре във вас в момента, в който сте се новородили. Разбирането на взаимодействието между вашето тяло, душа и новороден дух ще ви направи свободни да вървите уверено в интимност с Господ и действително да изпитате изобилния живот, който Той е осигурил.

Погребани с Него

Или не знаете, че ние всички, които бяхме кръстени в Христос Исус, бяхме кръстени в Неговата смърт?

Римляни 6:3

Тук не става дума за водно кръщение. Някои хора учат това, но Писанието ясно разкрива, че има повече от едно кръщение. В Евреи 6:2 Словото говори за „учението за кръщенията (множествено число)“. 1 Коринтяни 12:13 описва как сме кръстени от Духа в тялото на Христос, за което говори Римляни 6:3.

Други кръщения, освен това, включват кръщението в Святия Дух и водното кръщение. (Вижте Деяния 11:16.) Както можете да видите, има няколко новозаветни кръщения. Следователно е важно да разпознаете за кое от тях се отнася даден пасаж от Писанието. Говори ли се за това, че Святият Дух кръщава някой току-що новороден в тялото на Христос, повъзрасен християнин, който кръщава новопокръстен във вода, или Исус кръщава вярващ със Святия Дух и огън?

⁹ Дух, душа и тяло се предлага под формата на книга, касета или компактдиск и може да бъде или поръчан чрез моето служение на <http://www.awmi.net/store> или чрез моята информация за контакт в края на тази книга. Също така MP3 аудио файловете са достъпни за безплатно изтегляне на моя уебсайт.

В Римляни 6:3 този пасаж от Писанието се отнася до това как Святият Дух свръхестествено ни поставя в тялото на Христос в момента, в който се новородим. Когато това се случи, ние сме кръстени в Неговата смърт. Това означава, че участваме в смъртта на Исус.

И така, ние бяхме погребани с Него [Исус] чрез кръщение в смъртта, така че, както Христос беше възкресен от мъртвите чрез славата на Татко, така и ние да ходим в нов живот. Защото, ако сме [минало време] съединени заедно чрез смърт, подобна на Неговата, ще се съединим и чрез възкресение, (подобно на Неговото); като знаем това.

Римляни 6:4-6

Ние участвахме в смъртта на Исус, когато Святият Дух ни постави в Христос и направи нещата, за които Той умря, да станат реалност в живота ни. Това се е случило в миналото, в момента, в който се новородихме. Но тъй като присвояването на това, което Исус направи за нас, изисква нашето сътрудничество, Писанието след това се отнася до крайния резултат. С други думи, всеки християнин е участвал в смъртта на своя стар човек чрез Исус. Но не всички все още сме участвали в Неговия възкресенски живот, което е страничен продукт от поставянето в Неговото тяло, защото трябва да знаем това:

Че нашият стар човек беше разпънат с Него, за да се унищожат тялото на греха, за да не робуваме вече на греха.

Римляни 6:6

Действие или природа?

Не можете да промените природата си просто като намалите действията си на грях!

Сега сме мъртви за греха. Важно е да се разбере, че Павел говореше за грях (греховната природа), а не за грехове (индивидуалните действия на грях). От четиридесет и деветте пъти, когато тази дума грях е използвана в Римляни (грях, тридесет и седем пъти; грехове, четири пъти; съгрешиха, пет пъти; грешници, два пъти; грешник, един път), четиридесет и седем пъти се говори за старата греховна природа („старото аз“ в NIV), а не

индивидуалните действия на греха. Ние знаем това, защото гръцката дума, от която грях и грехове е преведена четиридесет и седем от четиридесет и девет пъти не е глагол, а съществително.¹⁰ Ако си спомняте часовете по английски, съществителното винаги описва лице, място или нещо.

Само два пъти в цялата книга Римляни грехът се споменава като действие:

Него Бог постави за умилостивение чрез Неговата кръв посредством вяра; за да покаже Своята правда в опрощаването на греховете, извършени по-напред, когато Бог дълготърпеше.

Римляни 3:25

Тогавя какво? Да грешим ли, защото не сме под закон, а под благодат? Да не бъде!

Римляни 6:15

Но в останалата част от Римляни думата *грях* и всичките ѝ други английски форми (грехове, съгрешиха, грешници, грешник) са преведени от гръцко съществително.¹¹ Следователно в цялата книга Римляни, с изключение на стиховете в 3:25 и 6:15 Павел има предвид движещата сила, която ни принуждава да грешим (нашата стара грешна природа), а не индивидуални действия на грях.

Деца на гнева

Затова, както чрез един човек грехът влезе в света и чрез греха – смъртта, и така смъртта премина във всичките хора, понеже всички съгрешиха.

Римляни 5:12

Чрез Адам грехът влезе в света – не действията на греха, а греховната природа. Вие сте родени като деца на дявола.

¹⁰ Въз основа на информация от Thayer и Smith, „Greek Lexicon entry for Hamartia,“ достъпна от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=266&version=kjv>; въз основа на информация от „Вход в гръцкия лексикон за Хамартема“, достъпен от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/grk.cgi?number=265&version=kjv>; и въз основа на информация от „Запис на гръцки лексикон за Хамартано“, достъпен от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=264&version=kjv>.

¹¹ Пак там, „Вход в гръцки лексикон за Хамартия“, достъпен от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=266&version=kjv>; и „Запис в гръцки лексикон за Хамартема“, достъпен от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=265&version=kjv>;

Ние всички...по естество сме били деца на гнева, както и другите.

Ефесяни 2:3

Вие [невярващите] сте от баща дявола и желаете да вършите похотите на баща си.

Йоан 8:44

Чрез Исус Христос Бог стигна до самия корен на греха — нашето грешно естество — и се справи с него.

Това, което кара хората да извършват действия на грях, е фактът, че имат грешна природа. Дори ако по някакъв начин можем да се справим с нашите действия на грях и да ограничим количеството грях, което извършваме (като религиозните невярващи, на които Исус говори в Йоан 8:44), все още няма човешки начин да се справим с тази грешна природа. Не можете да промените природата си просто като намалите действията си на грях! Това е, върху което се фокусират повечето легалистични хора. Те погрешно наблягат на действията и святостта като основа на взаимоотношението си с Бог. „Не пожелавай и не кради. Не прелюбодействай. Не прави тези неща. Ако можеш просто да действаш правилно, тогава ще си прав.“ Това е точно обратното на това, което учи Словото. Причината, поради която невярващите действат погрешно, е, че те имат грешна природа, която ги кара и ги принуждава да извършват действия на грях.

„Като знаем това“

Чрез Исус Христос Бог стигна до самия корен на греха – нашата грешна природа — и се справи с нея. Той не просто ни даде способността да преодоляваме действията на греха, но се справи с частта от нас, която беше покварена и ни принуждаваше да живеем в грях. Когато Исус умря на кръста, Той не взе само физическите ни действия на грях, но също така взе и самия корен на греха – нашата грешна природа — върху Себе Си.

Който за нас направи грешен Онзи, който не знаеше грях, за да станем ние в Него праведни пред Бога.

2 Коринтяни 5:21

Исус не просто понесе греха – Той стана грях. Той взе тази греховна природа върху Себе Си и изстрада това отделяне от Бог. Той изтърпя нашето отхвърляне и наказание от Бог за греха и умря за тази стара грешна природа. Исус буквално и изцяло я умъртви и беше възкресен от мъртвите с чисто нов живот, който вече не е покварен или податлив на грях. Този чисто нов живот няма тази склонност, стремеж или постоянна мотивация за грях в него. Поради това действията на греха нямат повече господство или място в живота Му.

Докато умът ви не се обнови, ще продължите да функционирате по начина, по който сте били програмирани преди това.

Защото, ако сме съединени заедно чрез смърт, подобна на Неговата, ще се съединим и чрез възкресение, (подобно на Неговото); като знаем това.

Римляни 6:5-6

Чрез Христос ние също сме мъртви с Него за греха и също ще бъдем по подобие на Неговото възкресение, *когато знаем това:*

Че нашият стар човек беше разпънат с Него, за да се унищожи тялото на греха, за да не робуваме вече на греха. Защото този, който е умрял, той е оправдан от греха.

Римляни 6:6-7

С други думи, една от причините, поради която хората, които наистина са новородени, все още живеят в грях, е защото не знаят какво им се е случило. Те не знаят, че тяхната стара греховна природа е била разпъната и умъртвена в Христос. Трябва да знаете това!

Предварително програмиране

В нашия новороден дух ние сме били освободени. В нашия пресъздаден праведен дух, ние вече нямаме природата на дявола, която ни кара да бъдем като него. Вашият дух обаче не е единственото нещо, което влияе

на сърцето ви. Вие също имате необновен ум, който е бил научен и обучен как да действа по определен начин — в съответствие с вашата стара грешна природа. Преди да се новородите, старата ви природа — подсилвана от всичко в тази световна система — ви е научила как да мислите егоистично, как да действате в гняв, горчивина, страх, неверие и по редица други плътски начини. Докато умът ви не се обнови, вие ще продължавате да функционирате по начина, по който сте били програмирани преди това.

Вашият естествен ум е подобен на компютър. Може да прави само това, за което е програмиран. След като сте в Христос, вие сте били освободени от греха. Този стара природа е умъртвена и вече няма греховна природа, която да ви принуждава да живеете в грях. Но все още може да живеете в грях, ако не сте се препрограмирали чрез обновяване на ума си. В интерес на истината, много християни все още изглеждат подтиквани към грях.

По наблюдение много хора не мога да видят реална разлика в тяхната мотивация за грях преди и след като са новородени. Въпреки че изглежда, че все още имаме този стремеж към греха, тези стихове ни казват, че не нашето старо аз, нашата стара греховна природа, нашият стар човек ни принуждава да грешим, а по-скоро необновения ум. Този стар човек ни е научил да действаме по определени начини.

След като разберете това — че старият ви човек е разпнат и мъртъв — тогава тялото на греха (програмирането във вашия необновен ум, което е оставило след себе си) може да бъде унищожено, така че отсега нататък да не служите на греха. Ако знаете тези неща, тогава можете да разрушите това господство на греха в живота си. За съжаление, повечето християни все още се мъчат под това погрешно впечатление, че все още има част от тях, продадена на дявола и че не могат да направят нищо по въпроса.

Може би се чудите: *Добре, какво ще кажеш за Римляни 7-ма глава?* По-късно в тази книга ще съпоставя Римляни 7-ма и 8-ма глава в детайли. Но аз не вярвам, че Писанието учи, че новородените вярващи все още имат този стар човек. Това е точно това, за което Павел говори тук в първата половина на Римляни 6-та глава. Вашият стар човек е разпнат с Христос. Вие сте мъртви. „Но ако съм мъртъв, тогава защо все още извършвам грях и все още изпитвам този стремеж към греха в определени области? Ако съм мъртъв, няма ли да е различно?“ Не, докато не сте обновили ума си.

Вашият естествен ум ще функционира по начина, по който е бил програмиран, докато не бъде препрограмиран. Можете да имате живота на Бог във вашия новороден дух и да бъдете напълно ново същество в духа си, но все още можете да изпитвате склонност към определени грехове. Вашият ум просто следва предварителното си програмиране.

От край до край на Святия Дух

Не си спомням да съм закопчавал ризата си тази сутрин, защото това действие е станало почти автоматично за мен. Тъй като дори вече не съзнавам факта, че съм го направил, това е станало „естествено“ за мен. Но не винаги е било така. Спомням си как се мъчех да закопчавам ризата си като дете. Винаги изглеждаше да излиза грешно. Въпреки че да се науча да закопчавам ризата ми отне известно усилие, научих го толкова добре, че сега изглежда като моята природа.

Спомням си как седях на един диван в дома ни и баба ми ме учеше да си връзвам обувките. Тогава беше изпитание, но сега дори не мисля за това. Това е автоматично. Естествено е. Просто връзвам обувките си, когато трябва, без никакви съзнателни усилия.

По същия начин е и с нашите навици, похоти, желания и стремеж към грях. Преди да бъдем новородени, ние имахме природа, която просто ни тласкаше към греха. Нашите действия на грях идват поради нашето естество на грях. Тази природа ни движеше и беше подсилена чрез обществото. Всички останали също имаха стара природа, така че ние сме родени заобикаляни от всеки ъгъл през цялото време с това как да бъдем егоисти, егоцентрици, да мразим хората, да напредваме и да се възползваме от другите. Били сме научени как да бъдем депресирани, да гледаме непрекъснато от негативната страна на нещата, да бъдем зли към другите и много други грешни действия. Всички тези неща са придобити черти от природата, която първоначално е била от вътрешната ни страна, карайки ни да ги правим. Но сега, когато сме в Христос, вече не е така. Вече я няма тази стара природа, която ни кара.

Единственото нещо, което ни кара да останем под това робство на греха, е необновен ум. Ние не знаем, че сме били освободени. Ние си мислим: *Аз съм просто човек. Аз съм просто мъж или съм просто жена* и пеем песни като „Един ден, скъпи Исусе“. Но това не е вярно. Ние не сме само хора. Ние не сме просто мъж или просто жена. Ние сме новородени и сега има съвсем нова част от нас, родена отново. Една трета от нас е от край докрай на Святия Дух. Ние сме нов човек в Христос. Ние имаме нова природа в Него.

Ако не знам и не разбирам това, ако мисля, че съм само човек, тогава когато дойде свръхестествена опозиция, когато демонични сили се надигнат срещу мен и когато изкушенията станат силни, може да устоя за известно време, но тогава ще си помисля: *Добре, аз съм просто човек. Аз съм просто мъж. Мога да направя толкова много. Има граници на това, което мога да издържа*, и тогава ще се поддам на изкушението.

Всички новородени вярващи в Исус Христос са били освободени от господството на старата си грешна природа.

Трябва да разбера, че съм нов човек в Христос с чисто нова природа, пълна със свръхестествените способности на Бог вътре в мен. Ако знам това и съм стъпил толкова много на това, че това, което виждам, вкусвам, чувам, помиривам и усещам, не ме управлява, тогава мнението ми за моето новородено себе се основава на Божието Слово. Ако това ме контролира и доминира, тогава мога да преодоля тези изкушения и похоти за грях.

О-С-В-О-Б-О-Д-Е-Н-И от грях

Още през 1800 г. президентът Ейбрахам Линкълн издава Прогласяването на освобождението, което освобождава всички роби в САЩ. Те били освободени — О-С-В-О-Б-О-Д-Е-Н-И— но не били непременно свободни — С-В-О-Б-О-Д-Н-И. Има документирани случаи на редица афро-американци, които не са чували за Прогласяването на освобождението. Някои от собствениците на роби не са информирали робите си. В онези дни те са нямали достъп до средствата за масово осведомяване и комуникации, както ние имаме днес. На някои от тези роби им е трябвало години, за да чуят през лозата, че са били освободени.

Те са били освободени, но не са били свободни, защото не са знаели нещо. Можело е да бъдат свободни, но е зависело от това да знаят истината и след това да имат достатъчно смелост да излязат и тестват тази истина, като се изправят срещу този стар господар и се възползват от силата и авторитета на правната система, за да ги подкрепят.

Защото този, който е умрял, той е оправдан от греха.

Римляни 6:7

Всички новородени вярващи в Исус Христос са били освободени от господството на старата си грешна природа. Това означава ли, че ще ходим свободни? Е, това зависи от това колко знаем.

ГЛАВА 8: Обновете ума си

Един мой приятел в църква веднъж ме чу да поучавам за новородените вярващи, които са мъртви за греха. Той не ми каза нищо, докато служих, но по-късно слушах записите и чух коментарите му. След като съм си тръгнал, той се изправил и се присмиваше на тази истина, казвайки: „Не разбирам какво се опитваше да каже Андрю, но всеки може да каже чрез наблюдение, че все още имаме тази склонност към грях. Въпреки че ми е неприятно да не съм съгласен с него, той напълно греши в тази област. Все още имаме склонност към грях!“

Не казвам, че нямаме склонност, но казвам, че склонността сега не е природа, която ни принуждава към грях. Това е просто необновен ум — и този ум е много завладяваща сила

Виртуална реалност

Когато преминете този първи висок връх с влакче в увеселителен парк и започнете да се спускате по хълма с бясна скорост, физически се чувствате така, сякаш стомахът ви се качва в гърлото. Помните ли това чувство? Беше базирано на факт — действително каране на влакче в увеселителен парк. Това е нещо, което наистина се е случило. Но вашият ум също беше замесен. Следователно, като използвате система за виртуална реалност върху очите и ушите си, можете да заблудите ума си да мисли, че отново сте се върнали на това влакче в увеселителния парк. След това, докато „слизате по този първи хълм“, можете физически да изпитате усещането, че стомахът ви се качва отново в гърлото ви — въпреки че това не се случва в действителност. Можете да изпитате същите тези физически усещания и чувства, както преди, само като ги предизвикате чрез ума.

Можете да направите същото нещо с някой, който има проблем, като се върти и върти и върти, без да му прилошава и да повръща. Те могат да седят абсолютно неподвижни с включена система за виртуална реалност. Въпреки това, тъй като тази система подхранва ума им с образи на въртене и въртене и въртене, вие можете да предизвикате същото чувство — дори до точката, в която този човек повръща — без нищо физическо да се случва в действителност. Вече няма физически неща, които да го управляват. Всичко е в ума. Умът е научен как да реагира на зрението и звука. Умът може да предизвика много от тези същите реакции, които някога са били предизвикани от действителната физическа реалност.

Старият човек движеше нашето мислене. Поради това изпитвахме похот и желание за грях. Вярно беше, че във всеки от нас имаше нещо — природа — което ни тласкаше към греха. Но тази природа умря в момента,

в който ние се новородихме. Ако сте новородени, вече не сте тласкани към грях от някаква част от вас, която — по природа — е дете на дявола. Всичко, което се случва сега е, че нещо си играе с ума ви. Сатана си играе с тези стари мисловни модели, които сме имали спрямо греха. Нашият необновен ум е този, който ни тласка към грях. За да разрушим това, трябва да признаем, че *Хей, това всъщност не се случва!*

Ако знаехте, че имате включена система за виртуална реалност и разбрахте, че наистина просто седите на един стол, всъщност бихте могли да попречите на ума (и тялото) си да „преживява“ същата степен на усещане и движение. Ако знаехте, че именно тези неща на главата ви, покриващи очите и ушите ви, са истинският източник на тези мисли — а не реалността — вие бихте могли да контролирате вашите реакции и отклик към тях. Действайки въз основа на това знание — *Това всъщност не се случва, а просто ми се натрапва* — бихте могли да се успокоите, да намалите гаденето и да се предпазите от повръщане.

Ключът към християнския живот е обновяването на ума.

Можете да направите същото нещо духовно, като кажете: „Не ме интересува как изглеждат нещата. Знам, че съм мъртъв за онази стара греховна природа, която ме движеше едно време. Това нещо умря с Христос и сега го няма. Имам чисто нова праведна природа вътре в себе си и отказвам да се подчинявам повече на това старо програмиране“. Може да изпитате някои от същите емоции, които сте имали преди да се родите отново, но истината е, че сте мъртви за този грях. Вече не сте карани да го живеете. Това е просто необновения ум, който поддържа тези мисли да идват. И докато умът ви остава необновен, вие ще продължите да действате по начина, по който сте го правили преди, при същите импулси, ситуации и изкушения. Но докато обновявате ума си, ще можете да ги преодолеете. Ключът е в обновяването на ума ви!

Преобразени чрез обновление

И така, братя, аз ви умолявам, чрез Божиите милости, да представите телата си за жертва жива, свята, благоугодна на Бога, което е вашето разумно служение. И не бъдете съобразни с този свят, а се преобразявайте чрез обновяването на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля — това, което е добро, благоугодно и свършено.

Римляни 12:1-2

Думата „преобразен“ тук е гръцката дума *метаморфоо*.¹² Това е думата, от която получаваме „метаморфоза“. Малка гъсеница преде пашкул и след това излиза пеперуда. Ако искате такъв вид промяна в живота си, начинът, по който това се случва, е чрез обновяване на ума ви.

Ключът към християнския живот е обновяването на ума. Когато се новородихте, духът ви се промени — но естественият ви ум не. Остана необновен. Нямате нужда от повече от Бог в сърцето си. Вече имате целия Бог там. Всичко, от което се нуждаете, вече е във вашия новороден дух — животът на Бог, вярата в Бог, радостта от Бог, мирът от Бог, помазанието от Бог и всичко останало, което е от Бог — но то ще се прояви в живота ви единствено до степенята, до която обновявате ума си.

Ако все още мислите, че сте просто един стар грешник, спасен по благодат и е само въпрос на време тази греховна природа да ви подтикне да направите нещо, вие вярвате в нещо, което противоречи на Писанието. Спрете да прегръщате тази погрешна идея и да изповядвате: „Аз съм просто грешник, спасен по благодат“. Вместо това признайте истината, че властта на старата ви природа върху вас е разрушена. Сега сте мъртви с Христос за греха. Всичко, с което си имате работа сега, е това, което Римляни 6:6 нарича „тялото на греха“. Това не е самата действителна греховна природа, а тялото, което е оставила след себе си.

Потрепващи трупове

Физическата смърт е, когато духът ви се отдели от тялото ви.

Защото, както тялото без дух е мъртво, така и вярата без дела е мъртва.

Яков 2:26

Вече не трябва да живеем в грях.

Когато духът на някого напусне тялото му, това е смърт. Въпреки че този дух отива да бъде с Господ, той оставя след себе си тяло. За кратък период от време това тяло не се разлага, но все още изглежда като човека, който някога е живял в него. В интерес на истината, мъртвото тяло все още може да има някои реакции. Например, ако отрежете главата на

¹² Thayer and Smith, „Greek Lexi con entry for Metamorphoo,“ достъпно от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?номер=3339&версия=kjv,s.v.„преобразени“>, Римляни 12:2

змия, тялото ще се плъзне наоколо и ще изглежда живо. Ако откъснете главата на пиле, то също ще се върти. Въпреки че е мъртво, тялото все още може да реагира.

Мой приятел работеше в моргата на тринадесетия етаж на болница Паркланд в Далас, Тексас. Веднъж извадил един мъртвец на операциона маса и се обърнал да вземе нещо. Когато погледнал назад, това тяло било седнало с широко отворени очи и уста. Той просто седял там с висящи отстрани ръце. Приятелят ми почти скочил от прозореца! Помислил си, че този човек е жив и това го уплашило.

Приятелят ми изтичал и хванал някого. Те се върнали, проверили този човек и бутнали тялото обратно надолу. Въпреки че този човек бил мъртъв, електрически реакции карали тялото му да потрепва и да се движи. Бил напълно мъртъв, но тялото му все още реагирало.

Нашият стар човек е мъртъв, но е оставил след себе си „тяло“. Не говоря за нашето физическо тяло от плът и кости. Имам предвид програмирането в ума — нагласите и грешното мислене. Това е „тялото на греха“, за което Павел говори, и ние трябва да знаем следното: „Нашият стар човек е разпнат с (Исус)“ (Римляни 6:6).

Тогава следващата стъпка е да унищожим това тяло на греха. Ние правим това, като систематично събаряме тези погрешни мисли и емоции със Словото на Бог и ги заменяме с благочестиви мисли и емоции. Крайният резултат от този процес, наречен *обновяване на ума*, е „че отсега нататък не трябва да служим на греха“ (ст. 6).

Добрите новини са, че Исус стигна до самия корен на проблема с греха. Той се справи решително с това греховно естество и – в Христос – ние също сме умрели за греха. Следователно вече не трябва да живеем в грях. Ако знаехме и разбирахме това, то щеше да промени живота ни!

Живи за Бога

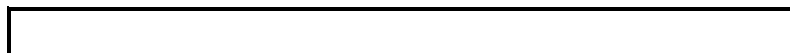
Но ако сме умрели с Христос, вярваме, че и ще живеем с Него.

Римляни 6:8

Ние сме мъртви с Христос, но животът с Него зависи от това, което знаем.

Като знаем, че Христос, като беше възкресен от мъртвите, вече не умира; смъртта няма вече власт над Него.

Римляни 6:9

Трябва да се въоръжим, като придобием същия ум, който Исус има сега, за да се предпазим от греха.

Отново е „знаене“. Както се казва в тези два стиха: „Вярваме, че и ще живеем с Него. Като знаем, че...“ Ако не знаете това, ако не сте наистина утвърдени в него, тогава няма да преживеете този възкресенски живот, победа и сила, които ни принадлежат. Трябва да знаете, „че Христос, като беше възкресен от мъртвите, вече не умира; смъртта няма вече власт над Него“ (ст. 9).

Повечето хора разбират, че Исус не се бори с греха. Той не е горе, отричайки се от Себе Си и опитвайки се да заличи старата Си грешна природа. С Христос това е приключило. Сега Исус е напълно свят и напълно чист.

Колкото до това, че Той умря – умря веднъж завинаги за греха, а колкото до това, че живее – живее за Бога.

Римляни 6:10

Отново, това говори за Исус. Повечето хора биха се съгласили с това. Но вижте какво казва следващият стих:

Така и вие считайте себе си мъртви за греха, а живи за Бога в Христос Исус, нашия Господ.

Римляни 6:11

Какво силно изявление! Трябва да се видите мъртви за греха по същия начин, по който Христос е мъртъв за греха. Мислите ли, че Исус все още има стара греховна природа плюс нова праведна природа вътре в Него и Той се бори между двете? Разбира се, че не! Исус е мъртъв за греха. Той вече не се занимава с никаква склонност, грешна природа или действителен грешен стремеж. Той взе това в собственото Си тяло и пострада за това. Мъртво е, погребано е и е изчезнало. Трябва да се видим точно като Исус — възкресени за нов живот в Бог.

Грехът да не царува

Въоръжете се и вие със същата мисъл, защото този, който е пострадал по плът, се е оставил от греха.

1 Петрово 4:1

Някои хора учат, че това означава: „Колкото повече страдате, толкова повече това ще разрушава господството на греха в живота ви“. Това със сигурност не е вярно. Някои от хората, които са пострадали най-много, са едни от най-големите грешници. Това наистина означава, че Исус – Този, който пострада в плътта, като взе нашите грехове в собственото Си тяло на кръста и умря за нас – се е оставил от греха. Грехът вече няма власт над Него.

Трябва да се въоръжим, като придобием същия ум, който Исус сега има към греха. Той не се свързва с греха. Той не чувства, че част от Него е обвързана по природа с греха. Той със сигурност знае по-добре от това!

Така че и 1 Петрово 4:1, и Римляни 6:11 ни казват, че трябва да имаме същото отношение като Христос към греха. Ето резултата от това отношение:

И така, да не царува грехът във вашето смъртно тяло, та да не се покорявате на неговите страсти.

Римляни 6:12

„Да не“. Това означава, че имате силата да спрете греха – съществителното *грех* – да царува в живота ви. Самата греховна природа е мъртва и изчезнала, но от вас зависи дали ще я оставите да продължи да царува чрез тялото – предварителното програмиране – което е оставила след себе си. Не позволявайте на склонността, която имате към греха поради необновения ум, да царува в смъртното ви тяло. Тъй като Словото ви заповядва да не правите това, това показва, че имате силата да откажете правото на греха да царува в живота ви.

„Не сте под закон...“

И не предоставяйте частите на тялото си на греха като оръдия на неправдата, а предоставяйте себе си на Бога като оживели от мъртвите и частите на тялото си на Бога като оръдия на правдата. Защото грехът няма да ви владее, понеже не сте под закон, а под благодат.

Римляни 6:13-14

Бог не прикова Адам и Ева с куп правила и разпоредби. Той им даде свобода.

Законът не беше даден, за да разруши господството на греха, а за да даде на греха господство над нас. Законът укрепи греха. (1 Коринтяни 15:56.) Законът направи греха да се съживи и да оживее. (Римляни 7:9.) Законът всъщност даде сила на греха, защото грехът вече присъстваше в грешната природа. Хората бяха измамани, мислейки си: *Ако просто спра да живея в действията на греха, тогава ще бъда добре.* Дори ако можеха да направят това (което не можеха) и да ограничат броя на извършваните греховни действия и по някакъв начин да се чувстват добре със себе си, те пак не можеха да променят греховната си природа. Тя все още беше там. Може да е малко в латентно състояние. Може да бъде успокоена от всички тези добри дела, които се извършват, но истината е, че не можем да променим природата си само като се държим добре.

Така че Господ трябваше да ни изведе от тази измама. Как го направи? Той започна да казва: „Да не...“ Тогава, когато чухме заповед да не правим нещо, ние жадувахме за точно това, което ни беше забранено да правим.

Като дете, как карахте някого да направи нещо, което не искаше? Просто казахте истински саркастично: „Не можеш да го направиш. Какво си, пиле? Ти, пиленце! Обзалагам се, че не можеш да го направиш.“ В момента, в който кажеш на някого, че не може да го направи, той ще си счупи врата, опитвайки се.

В моите дни на бягане се състезавах в състезание на 10 км. Когато бях на около петстотин метра от финалната линия, другия бегач започна да ме задминава. Опитах се да се справя с него, но бях изчерпан. Бях направил личен рекорд и просто не ми остана нищо. Този човек можеше да каже, че се опитах да се справя с него. Той погледна назад през рамо и каза много саркастично: „Можеш по-добре от това!“ След като каза това, сякаш се превърнах в Невероятния Хълк. Моите доизгарящи устройства се включиха и го победих в последните петстотин метра от това състезание със 100 метра! Не знам откъде дойде тази сила, но има нещо в това, когато някой ни казва, че не можем да направим нещо, което ни кара да искаме да го направим.

Ние не сме създали нашата грешна природа и със сигурност не можем да произведем нашата нова природа.

Повечето от нас вероятно са преживели нещо подобно. Просто има нещо вътре в нас, което изгасва, когато чуем „Да не...“ и ни кара да отговорим: „Благословен да е Бог, ще го направя!“ Нещо вътре в нас просто реагира, защото Бог не ни е създал да бъдем доминирани от правила и разпоредби.

Бог не прикова Адам и Ева с куп правила и наредби. Той им даде свобода. Когато дойде законът, целта му не беше да наруши господството на греха над живота ви. По-скоро трябваше да илюстрира: „Хей, ти си безнадеждно обвързан с тази грешна природа. Не можеш да промениш себе си само като се подобриш малко. Имаш нужда от помощ! И за да ти го докажа, ще ти покажа какво има в сърцето ти. Не прелюбодействай.“ Изведнъж грехът се съживява и ти започваш да жадуваш за всичко, което Бог ти казва да не го правиш.

Докато ме слушал как поучавам по тази тема, един мъж решил да провери това сам. В задния му двор синът му и няколко приятели си играели добре повече от час и половина. Така че той се приближил и им казал: „Хей, деца, справяте се страхотно. Но каквото и да правите, няма да плюете това цвете!“ После се върнал в къщата си и погледнал през прозореца. Половината деца отишли и заплюли това цвете. Другите просто стояли с отворени усти и лигите им течели — съжالياйки, че нямат достатъчно смелост да плюят на цветето. Те незабавно пожелали нещото, което им било заповядано да не правят.

„...А под благодат“

Това е, което направи законът. Той всъщност даде на греха — тази греховна природа — господство над нас. Той накара греха — съществителното *грех* — да оживее и да започнем да жадуваме за всичко, което ни беше казано, че не можем да имаме. Целта беше да ни изведе от нашата измама и да признае, че дори и да сме преодолели индивидуалните действия на грех, природата на греха все още е там. По природа бяхме деца на дявола и единственият изход от това беше да приемем чисто нова природа. И това е нещо, което не можем да произведем. Ние не сме създали нашата грешна природа и със сигурност не можем да произведем нашата нова природа. Трябва да я приемем като дар от Бога.

Благодатта сега царува!

Така че в Римляни 6:14 Павел казва, че тази стара греховна природа „няма да има власт над вас, защото не сте под закона, а под благодатта“.

ГЛАВА 9: Чий слуга сте?

Както грехът беше царувал в смъртта, така благодатта да царува чрез правда за вечен живот чрез Исус Христос, нашия Господ.

Римляни 5:21

Някога грехът царуваше в смъртта, но сега благодатта царува за вечен живот. Благодатта сега царува! Когато започнете да разбирате Божията благодат, тя позволява на вечния живот да функционира във вас по същия начин, по който старозаветният закон накара похотта да се съживи и да дойде чрез вас.

Предадени на сатана или на Исус?

Тогава какво? Да грешим ли [да вършим грешни действия], защото не сме под закон, а под благодат? Да не бъде!

Римляни 6:15

Тогава Павел навлиза във втората причина да живеем свято:

Не знаете ли, че на когото предавате себе си като послушни слуги, слуги сте на онзи, на когото се покорявате – било на греха, който докарва смърт, или на послушанието, което докарва правда?

Римляни 6:16

Ако живеете нечестив живот, вие давате достъп на сатана до вас.

Крадецът влиза само за да открадне, да убие и да погуби. Аз [Исус] дойдох, за да имат живот и да го имат изобилно.

Йоан 10:10

Исус дойде, за да ни даде изобилен живот, но дяволът идва, за да открадне, да убие и да погуби. Тъй като сатана е автор на греха, когато му се поддадем, ние се подчиняваме на него.

Отново, причина номер едно един новороден вярващ да не живее в грях е, защото сега това не е природата ни да го правим. Ако знаехте тази

истина, щяхте да живеете по-свято случайно, отколкото когато и да било нарочно. Ще започнете да разбирате, че святостта не кара Бог да се движи в живота ви, но липсата на святост ще даде достъп на сатана до вас — което не искате. Бог все още може да ви обича, но вие ще се опитвате да участвате в надпреварата с тежести. Ако влачите сто излишни килограма, може дори да не завършите състезанието. Така е с греха.

Ефектите на греха

Технически, можете да отидете да живеете в грях. Но какво би направило това? Ще накара ли Бог да ви отхвърли? Не. Но това може да ви накара вие да отхвърлите Бог, защото ще закорави сърцето ви. Евреи 3:13 казва, че сърцето ви може да се закорави „чрез измамата на греха“. Грехът ще ви забави. Сатана ще постави проблеми в живота ви. Болестите и заболявания могат да дойдат върху вас чрез живот в грях. Исус каза това на определени хора, като импотентния (болен) човек в къпалнята на Витесда, на когото каза: „Не съгрешавай вече, за да не те сполети нещо по-лошо“ (Йоан 5:14).

Някои болести — но не всички — са свързани с греха. Например, можете да отидете да живеете в прелюбодейство и Бог все още ще ви обича, но ще сте отворили огромна врата в живота си за дявола, полови предавани болести, емоционални рани и цял куп други неща, които ще ви сполетят. Бог ще продължи да ви обича по същия начин, но грехът ще вземе своето от живота ви.

Това са мощни истини, но те са толкова противоположни на начина, по който хората мислят днес!

Някои големи медийни служители излязоха и живяха в сексуална безнравственост и присвоиха средства, наред с други неща. Възможно е тези хора наистина да са били новородени и наистина да са обичали Бог, но просто са били уловени в греха. Не познавам сърцата им, но ако това е вярно, тогава Бог все още ги обича въз основа на благодатта. Но дяволът се погрижи те да платят скъпо за греха си. Те загубиха служенията и семействата си. Коства им уважение и почит. В някои случаи те трябваше да прекарат известно време в затвора. Претърпяха присмех и срам, вина и осъждане. Въпреки че този грях ги нарани неимоверно много, Бог не налага „наказание“. Те дадоха място на дявола, който влезе и ги съблече. Сатана е този, който им причини такава скръб и агония.

Слуги на правдата

Свободен съм от грях, но не и да съгрешавам. Всеки, който разбира Евангелието, няма просто да отиде да живее в грях.

Защото се яви Божията благодат, която носи спасение за всичките хора, като ни учи да се отречем от безбожието и светските страсти и да живеем разбрано, праведно и благочестиво в настоящия свят.

Тит 2:11-12

Божията благодат ни учи да живеем свят живот. Благодатта не води хората в грях. Някой може да каже: „Да, но познавам един човек, който чу за благодатта и след това отиде и живееше в грях.“ Не всеки, който е чул посланието на благодатта, ще бъде съвършен. По същия начин не всеки човек, който е чул посланието за вина и осъждане, е съвършен. Така или иначе, понякога ще падаме и ще отпадаме. Но Божията благодат в крайна сметка ще разбие господството на греха, ако бъде наистина разбрана. Хората, които разбират и получават Божията благодат, не са смели да грешат, а по-скоро са освободени от греха. Това са силни истини, но те са толкова противоположни на начина, по който хората мислят днес!

Но да благодарим на Бога, че когато бяхте слуги на греха, вие се покорихте от сърце на онзи образец на учение, на което бяхте обучени.

Римляни 6:17

Каквото и да сме направили, трябва да видим себе си чисти и простени чрез Христос.

Бяхме вързани като роби към тази стара природа. Но сега, чрез Исус, сме избавени.

И като бяхте освободени от греха, станяхте слуги на правдата. По човешки говоря поради слабостта на вашата плът. Защото, както предавахте частите на тялото си за слуги на нечистотата и на беззаконието за беззаконие, така сега предайте частите си за слуги на правдата за святост.

Римляни 6:18-19

Павел казваше: „Давам ви земен пример, за да можете да разберете по-добре. По същия начин, по който сте били роби на старата си природа и на греха, сега трябва да видите себе си като роби на новата си природа и на святостта. Разпознайте истината и започнете да виждате себе си праведни и святи в Христос. По същия начин, по който това старо отношение създаде нечистота в живота ви, това ново отношение ще произведе святост в живота ви, ако можете просто да видите, че старата ви природа вече е мъртва. Ако можеше просто да разберете колко сте чисти сега в Божиите очи, няма да излезете и да живеете в грях.“

Как виждате себе си?

Една от причините някои хора да живеят в сексуална неморалност е, че се възприемат като покварени и опорочени. Те не се виждат като чисти. Те биха могли да се освободят, ако някога разберат, че чрез Исус са били пречистени.

Веднъж служех на една жена по този начин. Тя се бореше със сексуалната неморалност, но не всичко беше неин избор. Някои от нещата бяха изнасилване, кръвосмешение и подобни неща. Чувстваше се осквернена. Така че, тъй като тя се виждаше като осквернена — дори от когато беше малко момиче — това стана като самоизпълняващо се пророчество в живота ѝ. Тя излизаше и преживяваше отново това оскверняване, като се предаваше на сексуалната неморалност.

Докато се молах за нея, Господ ми даде картина, която да споделя с нея. Той ми каза да ѝ кажа, че я е видял в духа чиста — точно като невяста в пълно бяло и напълно девствена. Започнах да споделям тези неща с нея, за да я накарам да се види по този начин. Ако приемеше тази гледна точка за себе си, това би разрушило господството на греха.

Когато една жена вижда себе си като проститутка, това се превръща в самоизпълняващо се пророчество. Каквото и да сме направили, трябва да видим себе си чисти и простени чрез Христос. Ако можем да видим това, няма начин да вземем частите на Христос – тази святост, която Бог ни е дал — и просто да отидем и да проституираме отново. Това е идеята на Павел.

Точно както добрите действия на изгубен човек не могат да променят грешната му природа, така и грешните действия на

новороден вярващ не могат да променят праведната му природа

„Свободни от грях“

Защото, когато бяхте слуги на греха, не бяхте подчинени на правдата.

Римляни 6:20

Преди да се родите отново, вие сте били роб на тази стара грешна природа. Без значение колко добре сте постъпили или колко сте ограничили действията на греха, това не промени нечестивата ви природа. Вие бяхте „свободни от праведността“. Това не означава, че преди да се новородите, не сте могли да направите нищо правилно. Това не е така. Някои изгубени хора са много добри хора. Това просто означава, че всичките ви праведни действия не могат да променят природата ви. По природа сте били деца на дявола. (Ефесяни 2:3.)

Какъв плод имахте тогава? Неща, за които сега се срамувате, защото краят им е смърт.

Римляни 6:21

Навремето, когато позволявахте на греховната си природа да доминира и да ви контролира, имаше много плодове — грешни действия и цялата смърт, която идваше с тях.

Но сега, освободени от греха и станали слуги на Бога, имате плода си за святост, а за край – вечен живот.

Римляни 6:22

Когато бяхте изгубени, вие бяхте слуги на греха (ст. 20). Сега, след като сте новородени, вие сте слуги на Бога (ст. 22). Греховната природа вече е мъртва и изчезнала, а вие имате съвсем нов дух. Да бъдете „свободни от праведност“ (ст. 20) означава, че като изгубени хора можете да направите някои правилни неща, но не можете да промените грешната си природа. Да бъдете „свободни от грях“ (ст. 22) означава точно обратното – че въпреки че можете да извършите някои грешни действия, не можете да промените праведната си природа. Разбрахте ли това?

Действията не променят вашата природа

Разбира се, християнинът може да извърши действия на грях. Много писания говорят за това. Но това, което Павел казваше, е, че както добрите действия на изгубения човек не могат да променят грешната му природа, така и грешните действия на новородения вярващ не могат да променят праведната му природа.

Много християни са приели едната страна на тази истина, но не и другата. Те знаят, че нечия грешна природа не може да бъде променена само чрез вършене на добро. Но тогава, за съжаление, те си мислят, че могат да променят и осквернят своята новородена праведна природа чрез действията си на грях. Този пасаж от Писанието опровергава това противоречие. Вие не можете да оскверните своето новородено праведно естество чрез вашите дела на грях, както не бихте могли да усъвършенствате своето грешно естество чрез вашите дела на праведност. Ако вашите дела на праведност като изгубен човек не можаха да променят грешната ви природа, тогава нито вашите действия на грях като християнин, променят праведната ви природа. Това е страхотно!

Знам, че това повдига много основателни въпроси като: „С това казваш ли, че когато грешим, не губим спасението си?“ Тук нямам място да отговоря адекватно на това. Затова ви препоръчвам моите поучения „Сигурността на вярващия“ и „Пълна прошка“, в допълнение към това, което вече споменах. „Идентичност в Христос“. Това е силна, силна истина!

„Е, Андрю, разбирам, че бях мъртъв в греха до новораждането ми. Мога също така да вярвам, че съм получил чисто нова, праведна природа в момента, в който бях спасен. Но оттогава съгреших и моята природа отново е повредена“. Грешно! Вашата природа не се покварява всеки път, когато съгрешите, както вашата природа не ставаше праведна всеки път, когато сте правили нещо свято преди да се новородите. Това предават тези стихове.

В нашия новороден дух ние сме като Исус в момента.

Римляни 6:22 продължава с думите: „Имате плода си за святост“. Святостта е плод на спасението, а не корен на спасението. Святостта е страничен продукт от взаимоотношението с Бог, а не начин да го постигнем. Святостта не ни печели нищо от Бог. Това е просто естественият резултат от разбирането на правилното ни стоене пред Него.

Ние сме били покварени, като сме мислили неща, противоречащи на Евангелието. Ако можехме просто да се освободим от манталитета на

Благодатта, силата на Евангелието

изпълнението, за да разберем наистина Божията благодат, щяхме да живеем по-свято случайно, отколкото когато и да било нарочно. След като се новородим, нашата природа е просто да започнем да живеем свято!

ГЛАВА 10: Желание за чистота

Вижте каква любов ни е дал Татко – да се наречем Божи деца; а такива и сме. Затова светът не ни познава, защото Него не позна. Възлюбени, сега сме Божи деца и още не е станало явно какво ще бъдем, но знаем, че когато стане явно, ще бъдем като Него, защото ще Го видим Такъв, какъвто е.

1 Йоан 3:1-2

В нашия новороден дух ние сме като Исус в момента. (1 Йоан 4:17.) Но когато Исус се завърне, ние ще станем като Него в умовете и телата си.

И всеки, който има тази надежда в Него, очиства себе си, както Той е чист.

1 Йоан 3:3

Този трети стих казва, че всеки човек, който наистина е новороден, има този вътрешен стремеж към чистота. Може да не изпълнявате този стремеж много добре — но той е там. Животът под закона и неговият манталитет на изпълнение всъщност ще укрепи и даде сила на тялото на греха в живота ви. Но ако сте извън закона, тогава:

Защото грехът няма да ви владее, понеже не сте под закон, а под благодат.

Римляни 6:14

Докато сте в манталитет на изпълнение, не можете да изпитате близост с Бог.

Когато започнете наистина да разбирате благодатта — Евангелието, силата на Бог — то ще разбие господството на греха в живота ви и ще донесе предимствата на спасението. Ако наистина сте новородени и разбирате благодатта, ще проявявате святост. Дълбоко в себе си ще желаете да реализирате своя вътрешен стремеж към чистота.

Всеки, който вземе това, което поучавам тук, и каже: „Добре тогава, това ме освобождава да живея б грях,“ трябва да се новороди. Ако наистина сте новородени, ще се стремите да се пречистите, както Той е чист. Може да

се справяте зле с това поради липса на разбиране, но желаете да живеете за Бог.

Повечето хора вярват, че желанието ни по своята същност е само зло. Това важи за някой, който не е новороден, и може да се отнася и за новороден човек, чийто ум все още не е обновен. Умът им ще продължи да функционира в покварата, с която е програмиран от преди, докато не бъде обновен. Но ако наистина сте новородени, вие имате нов стремеж вътре в себе си. До степенята, в която се подчините и позволявате на тази нова природа да ви владее, тя ще започне да пречиства вашите действия. Тогава ще разберете — от личен опит — че господството на греха е прекъснато в живота ви.

Подарък или заплата?

Заплатата на греха е смърт.

Римляни 6:23

Заплатата говори за плащане за нещо. Когато имате грешна природа, тя произвежда — пчели — смърт в живота ви. Това не се отнася само за вечната смърт и да бъдете завинаги отделени от Бог в ада. Това също включва всяко следствие от греха в настоящия живот — депресия, болест, бедност, заболяване, гняв, горчивина, неверие, да назовем само няколко. Всичко, което е резултат от греха, е смърт и води до отделяне от Бог. Грехът предизвиква тези отрицателни последствия в живота ни.

Божият дар е вечен живот в Христос Исус, нашия Господ.

Римляни 6:23

Никога не съм имал радост, докато съм уповавал на собствената си святост.

Вечният живот е познаването на Бога. (Йоан 17:3.) Не е просто да живеете вечно, въпреки че това е част от него. Павел имаше предвид интимно, близко, лично взаимоотношение с Господ. Ако наистина разбирате благодатта – дарът на Бог – тогава можете да преживеете близост с Него чрез Господ Исус Христос. Докато сте в манталитета на изпълнение, не можете да изпитате близост с Бог. Независимо от това колко добре се представяте, винаги ще е недостатъчно. Вечният живот — близостта с Него — е дар!

Моят отделен живот

Много хора чуват тези неща, които казвам, и си мислят, че напълно греша, защото са били толкова старателно индоктринирани в манталитета на представянето. Те разсъждават: „Този човек трябва да проповядва това, за да може да оправдае нечестивия си начин на живот. Това е просто начин да извини греха си. Той защитава греха.“

Грешно! Бих могъл да ви докажа с начина си на живот, че не насърчавам греха. Живея по-свято от повечето хора, които някога биха ме критикували. Никога през целия си живот не съм пил алкохол или пушил цигара. Никога не съм използвал ругатни, нито дори съм опитвал кафе през целия си живот. Сега не казвам, че кафето и алкохолът са едно и също нещо. Всъщност има стих, на който можете да стоите, за да пиете кафе:

Ако изпият нещо смъртоносно, то никак няма да им навреди.

Марк 16:18

Това беше шега, между другото. Но сериозно, живял съм супер свят живот. Живея отделен живот. Не ме разбирайте погрешно, не се хваля с това и със сигурност не е това, което използвам като основа на взаимоотношението си с Бог. Споделям това, за да се противопоставя на тези, които биха ме критикувал, казвайки: „Ти поучаваш благодат, за да можеш да защитаваш нечестивия начин на живот.“ Не, благодатта не ме е накарала да живея в грях.

След като разберете колко сте чисти и пречистени чрез Исус, няма да искате да живеете в грях.

Живея по-свято, отколкото много хора някога са си представяли. И все пак мога да ви кажа, че нямах мир с Бог, докато не започнах да разбирам Неговата благодат. Живеех супер свят живот, но никога не съм имал мир, докато вярата ми беше в представянето ми. Никога не съм имал радост, докато уповавах в собствената си святост. Божията сила не течеше в живота ми. Въпреки че може би живеех по-добре от някой друг поради изборите, които направих, все още не отговарях на Божия съвършен стандарт. Поради това никога не съм имал смелост или увереност. Но след като започнах да разбирам това, че съм получил от Бог по благодат чрез

вяра, тогава започнах да изпитвам истинска победа в живота ми. Открих святост, която беше безкрайно по-голяма от моята.

Доверявайки се на Неговата правда

Докато се доверяват на своята правда, сатана можеше да ме осъжда. Той казваше: „Ти не си достоен!“ и аз се опитвах да споря с него, че съм. Независимо от това колко бях направил, той винаги печелеше спора. Защо? Защото винаги имаше нещо, в което се провалях и нещо, което не правех.

Но сега, когато преминах към приемане от Бог чрез праведността на Исус, сатана вече не печели тези аргументи. Когато той дойде при мен и ми каже: „Ти не си достоен!“ Просто се съгласявам с него, отговаряйки: „Прав си. Не съм достоен. Така че мисля, че ще го преживея чрез това кой е Исус. Ще се моля в името на Исус и поради Неговата праведност и святост, очаквам да получа!“

Сатана не може да дискредитира праведността на Исус. Той можеше непрекъснато да дискредитира моята, защото беше само частична и винаги ограничена. Но след това започнах да се доверявам на правдата на Бог – праведност, която дойде като дар. (Римляни 6:23.) Когато започнах да вярвам и да я приемам като дар — приемайки Евангелието, добрите новини — тогава сила започна да действа в живота ми.

Евангелието е силата на Бог, но означава ли това, че просто отиваме да живеем в грях? Недай Боже! Това не е това, което казва Павел и не е това, което казвам аз. Вече имате съвсем нова природа. Вие сте мъртви за греха. И след като умът ви бъде обновен и наистина разберете истинското Евангелие, вие ще живеете по-свято случайно, отколкото някога сте живели нарочно. След като разберете колко сте чисти и пречистени чрез Исус, няма да искате да живеете в грях. Това е просто въпрос на мъдрост. Защо да позволяваме на сатана да се намесва в живота ни?

Не искам да давам безплатни удари на дявола срещу мен. Ето защо живея толкова свято, колкото е възможно. Това ограничава проникването му в живота ми. Но аз не се доверявам на тази святост за моето взаимоотношение — правилно стоене — пред Бога. Доверявам се на Неговата милост и благодат. В крайна сметка това е, което ми дава благоволение пред Него.

Това е в Твоя Дух

Отне ми повече от двадесет години, за да науча тези неща, които споделям с вас. Тези истини промениха живота ми. Те са едни от най-дълбоките неща, които някой може да научи.

Въпреки че сте новородени, борите ли се с депресия, обезсърчение или други проблеми? Попитали сте Господ в сърцето си и знаете, че сте спасени, но не сте се видели мъртви за греха, мъртви за болестта и мъртви за бедността. Все още виждате себе си като грешник, болен и беден.

Аз се боря от позиция на победа, а не се опитвам да се добера до нея.

Промених се. Сега знам, че не съм грешникът, който се опитва да стане свят. Аз съм праведник, когото сатана се опитва да направи несвят. Не съм болен, който се опитва да оздравее. Аз съм здрав човек, който дяволът се опитва да разболее. Аз не съм беднякът, който се опитва да преуспява. Аз съм проспериращият, който врагът се опитва да направи беден. Това е съвсем различно отношение и мислене. Но открих, че е много по-лесно да се бия от позицията на победа, отколкото да се опитвам да се бия, за да получа позиция на победа. Безкрайно по-лесно е да пусна нещо, което вече имам, отколкото да взема нещо, което нямам

Запътили сте се към поражение, ако се молите: „Аз съм толкова недостоеен и нечестив, но с Божията помощ вярвам, че мога да постигна праведност“. Може да подобрите действията си, но не можете да постигнете това. Трябва да кажете: „Аз съм толкова нечестив и безпомощен, че не мога да се спася. Просто го приемам като подарък. Заради Исус сега съм праведен чрез Него. Ще ходя в праведност, но не защото е нещо, което се опитвам да достигна. Това е нещо, което освобождавам. Освобождавам праведността, която вече е в моя новороден дух.“

Има съмнение в мисленето, което казва: „Все още го нямам, така че ще се опитам да го взема“. Започвате от позиция на поражение, когато казвате: „В момента съм болен, но ще потърся Бог и ще се изцеля“. Не, истината е: „В Исус вече съм изцелен. В моя новороден дух вече съм добре. Имам същата сила, която възкреси Исус Христос от мъртвите, живееща вътре в мен. (Римляни 8:11.) Мъртъв съм за болестта и заболяването. Аз съм изцелен. Това е в духа ми.“

Подновете, пуснете и преживейте

Отричам ли, че плътта ми понякога е болна и други неща се противопоставят? Не, не отричам, че тези неща съществуват. Понякога тялото ме боли, но отричам правото и способността му да доминира над мен. Знам, че в духа си съм мъртъв за тези неща. Аз съм възкръснал с

Христос. По същия начин, по който Той е далеч над всички болести, заболявания, бедност и депресия, такъв е и моят новороден дух.

В процес съм на обновяване на ума си, за да мога да мисля като Христос. Въръждавам се със същия този ум (1 Петрово 4:1); оставих този ум да бъде в мен, който беше в Христос Исус. (Филипяни 2:5.) Считам себе си за мъртъв за греха, но жив за Бога чрез Христос Исус, моя Господ. (Римляни 6:11.) Аз се бия от позиция на победа, а не се опитвам да стигна до такава. Моят новороден дух е толкова променен, колкото ще бъде през цялата вечност. Останалата част от християнския живот е просто обновяване на ума ми за това, което вече е реалност в моя дух.

Господството на греха над вас е разрушено. Сега сте мъртви за греха и живи за Бог. Като обновите ума си към тази истина, ще започнете да я преживявате в ежедневието си

ГЛАВА 11: Вие сте това, което мислите

Въпреки че Римляни 7-ма глава съдържа някои познати пасажки от Писанието, те обикновено се тълкуват погрешно. Поради това повечето хора вече имат нагласа и предразсъдъци относно това какво наистина казват тези стихове. Въпреки това, това, което те казват, и това, което хората си мислят, че казват, често са различни светове. Затова ви насърчавам да отворите сърцето си за Господ, за да може Той да ви служи с тези истини от Неговото Слово.

Защото не зная какво правя; понеже не върша това, което искам, а онова, което мразя, него върша. Но ако върша това, което не искам, съм съгласен със закона, че е добър. И така, сега вече не аз върша това, а грехът, който живее в мен. Защото зная, че в мен, тоест в моята плът, не живее нищо добро; понеже желание за доброто имам, но не и сила да го върша. Защото доброто, което желая, не върша; а злото, което не желая, него върша. Но ако върша това, което не желая, то вече не го върша аз, а грехът, който живее в мен. И така, намирам такъв закон, че при мен, който желая да върша доброто, злото присъства. Защото, колкото за вътрешното ми естество, аз се наслаждавам в Божия закон; но в частите на тялото си виждам различен закон, който воюва против закона на ума ми и ме заробва под закона на греха, който е в частите ми. Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смъртта? Благодаря на Бога чрез Исус Христос, нашия Господ! И така, сам аз с ума слугувам на Божия закон, а с плътта – на закона на греха.

Римляни 7:15-25

Обикновено има три основни реакции към този пасаж:

Какво, за бога, означава това?

Разочарованието е нормално в християнския живот.

Павел описва себе си, преди да се новороди.

Невъзможният живот

Някои хора четат Римляни 7-ма глава и се чудят: *За какво, за бога, говори Павел?* Повечето хора обаче тълкуват този пасаж, като казват:

„Разочарованието е нормално в християнския живот.“ Те твърдят: „Апостол Павел – човекът, който Бог използва, за да напише повече от половината Нов завет – беше силно използван от Бог. Той написа това като зрял вярващ, след като следваше Исус в продължение на много години. Следователно, ако изрази такова разочарование в своето християнско ходене, тогава не трябва да очакваме преживяването ни да е по-добро. Няма значение колко зрял си в Исус, разочарованието е нормално като вярващ. Има част от вас, която е лоша, и част от вас, която е добра. Понякога сте добри, а понякога сте лоши. Винаги ще изпитвате това разочарование да правите това, което не искате, и да не можете да правите доброто, което искате. Ние сме точно като Павел. Искаме да правим добро, но това просто не е в нас. Това е просто факт от живота, така че живеете с него. Приспособете се!“

Християнският живот е не просто труден за живеене – той е невъзможен!

Няколко души тълкуват този пасаж като че ли Павел описва живота си преди да се новороди. Те разсъждават: „Е, това не може да е същият човек, който Господ е използвал, за да напише по-голямата част от Новия завет, да извърши невероятни чудеса, да основава църкви и да преобърне света с главата надолу. Той не може да говори за себе си и какъв е бил неговият християнски живот. Така че той трябва да е говорил за това преди да е новороден, изповядвайки: „Окаян аз човек“! (ст. 24).

От тези три основни реакции към този пасаж от Писанието нито една не е правилна. Павел не говореше, че разочарованието е нормална част от християнския живот. Той също не говореше за времето преди да се новороди. Той описваше пълната невъзможност да се постигне успех в християнския живот чрез силата на волята. Павел противопоставяше естествената човешка способност (Римляни 7) с намесата и силата на Святия Дух. (Римляни 8.)

Забележете как думата „дух“ се споменава само веднъж в цялата 7-ма глава на Римляни. Но в глава 8-ма (която ще разгледаме по-късно), тя се споменава двадесет и един пъти. Какъв страхотен контраст!

Недостатъчно християни са преживявали някога последователния живот на Исус, живеещ чрез тях.

Римляни 7-ма глава показва невъзможността да живеем за Бог. Повечето хора не разбират това. Те си мислят, че когато се новородите,

Бог ви прощава и след това ви взима, навива ви, насочва ви в правилната посока и казва: „Сега да видим дали този път ще успееш да го направиш правилно“. Те пеят песни за това, че Бог им дава нов старт и още един шанс. Това обаче не е точно описание на християнския живот. Ако беше така, щяхте да се задъхате и втория път точно толкова, колкото се задъхахте и първия. Това не е победа. Това не е истинска радост. Това не е истинска свобода и избавление. Християнският живот не е просто да получите друг шанс и сега да „живеете“ за Бог.

Разменен живот

Християнският живот е не просто труден за живеене – той е невъзможен! По човешки е невъзможно да обичаш ближния си, както обичаш себе си. И все пак ще чуете хората да казват: „Е, Бог ми заповяда да го правя, така че се опитвам.“ Когато някой ви наплюе или ви удари шамар, по човешки е невъзможно да обърнете другата буза. Не можете да направите това в плътта си. Няма естествената способност да се молите за онези, които злобно ви използват, и да се обръщате, за да ги благославяте и да им правите добро. (Матей 5:44.) Не можете да дадете палтото си на някой, който току-що ви е взел ризата в съда. (Матей 5:40.) Не можете да го направите. Вашата плът трябва да бъде разпъната, за да може Христос да живее чрез вас. (Галатяни 2:20.)

Християнският живот не е *променен* живот, а *разменен* живот. Това не е, където Бог влиза и сега имате способността да живеете за Него. Трябва да се научите напълно да се отричате, да нямате доверие в плътта и постоянно да ставате все по-зависими от Него. Например, вместо да стискате зъби и да се опитвате в плътта си да казвате: „Ще обичам този човек!“ да се молите: „Татко, избирам да се отрека от себе си. Ти го обичай чрез мен“. След това просто се отпуснете и оставете Божията любов да изтича от вас. Вместо да казвате: „Е, никога повече няма да бъда обезсърчен или депресиран“, отидете при Господ и се помолете: „Татко, този човек ме нарани, но аз Те хваля, защото Ти ме обичаш. Аз избирам да размишлявам върху това и да оставя Твоята любов да тече през мен към него.“ Просто оставете Исус да започне да живее чрез вас.

Недостатъчно християни са преживявали някога последователния живот на Исус живеещ чрез тях. Много вярващи са заети да се опитват да живеят за Него. Това описва ли ви? Давате всичко от себе си, докато стигнете до края на човешките си способности и тогава извиквате: „Боже, помогни!“ Грешно! Ето защо хората се сблъскват с толкова много проблеми. Не трябва да правим това.

Опитвайте се да живеете за Бог, но вие го правите с човешка сила, а не Бог, който живее чрез вас.

Не е въпросът да вършите каквото си искате и да се молите: „Боже, моля Тя, благослови това начинание. Искам да Ти“го посветя . Това е погрешно отношение. Трябва да кажете: „Татко, каква е Твоята воля за мен? Какъв е Твоят план? Нямам никакви планове, никаква собствена програма. Желая да бъда чистач на улици, да копая канавки или да бъда мисионер в някои далечна земя. Татко, не ме интересува каква е Твоята воля — ето ме.“ Когато стигнете до това място на отдаване пред Него, Той ще ви каже това, което Той иска да направите. Тогава, докато правите това, което Бог ви казва да правите, няма да го правите вие, а Господ чрез вас. Никога няма да се наложи да Го молите да благослови начинание, ако просто правите това, което Той ви е заповядал да правите.

Но ние сме заети да вършим нашите собствени неща, да живеем собствения си живот в нашите собствени сили. Ние сме някъде там, живеейки в страстите на плътта — купувайки импулсивно неща и задлъжнявайки. След това работим с пръсти до мозъка на костите, стресирани до макс, кредиторите се навъртат над нас като лешояди.

След като сме направили всички тези неща, това е натиск, натиск, натиск. След това отиваме при Господ и казваме: „О, Боже, изисквам Твоя мир“. Проблемът е, че няма да имате мир, живеейки начин на живот, който е напълно против всичко, което Бог казва. Не можете просто да посеете всички лоши семена в градината си и след това, когато видите плевелите да изникват, да се молите: „О, Боже, аз Те моля за чудо — превърни тези плевели в жито!“ Това не работи по този начин.

Слаби в Него

Въпреки че го обвиняваме за много неща, истината е, че много малко от това, което се случва в живота ни, е от дявола. Разбира се, сатана е замесен във всяко негативно нещо. Но всичко, което той трябва да направи, е да ви изкуши и вие ще съсипете собствения си живот. Много християни водят „духовно воюване“, връзвайки дявола, смъмряйки това и смъмряйки онова. И все пак факт е, че вие просто жънете това, което сте посели.

Много вярващи не са виждали дявола или демон от години. Не е нужно да идва. Вие вършите перфектна работа, съсипвайки живота си. Той ви е научил как да мислите и да действате и вие сте избягали с това оттам — с добри намерения. Вие опитвате да живеете за Бог, но го правите с човешка сила, а не Бог, който живее чрез вас.

Много християни все още виждат себе си като грешници, спасени по благодат.

Това е, което Павел ни показва в Римляни 7-ма глава. Сам по себе си той не можеше да живее така, както искаше. Във вашата плът — вашето естествено човешко състояние — не можете да живеете съвършен живот. Казано е, че *християнин* означава „малък Христос“. Как можете да бъдете малък Христос в плътта си? Не можете. Не можете да живеете като Исус. Трябва да дойдете при Него, да Го помолите да живее във и чрез вас и след това да се научите да се отричате от себе си.

Веднъж се обадох на една жена по телефона и я попитах: „Как си“? Тя отговори: „Слаба съм в Него“. Отначало се чудех: *Добре, какво означава това?* Но след като тя затвори и аз помислих още малко, си помислих: *Това е много добро!* Тя казваше: „Уча се как да не се доверявам на себе си, а да разпознавам моята слабост и да Му позволя Той да живее чрез мен.“ Вместо да върши своите неща и след това да се обърне към Бог само когато изпадне в беда, тя се учеше как да се отрича от себе си и просто да прави това, което чувстваше, че Бог я води да прави. Това е, което Павел описва в Римляни 7-ма и 8-ма глава.

Променете мисленето си, променете живота си

Нека се върнем към началото на Римляни 7-ма глава. Павел обсъждаше Евангелието – как Бог ни обича независимо от нашето представяне. Той използва първите пет глави, за да подчертае това. Авраам и Давид бяха примери от Стария завет. Грехът в минало, настояще и дори в бъдеще време е простен. (Римляни 4:7-8.) Следователно грехът вече не е проблемът.

Това повдигна въпроса „Е тогава, какво казваш? Означава ли това, че мога просто да живея в грях?“ Недай Боже! (Римляни 6:2). „Защо не“? Вече не е вашата природа да грешите и не искате да отворите врата на дявола в живота си.

Можете да разберете какво сте мислили по това, което жънете.

Много християни все още гледат на себе си като на грешници, спасени по благодат. Ако вашата представа за себе си е простен, но все пак

покварен грешник, тогава не можете последователно да действате противно на начина, по който се виждате. Вие действате така, както мислите за себе си в сърцето си. (Притчи 23:7.)

Ако се виждате като губещ, в крайна сметка ще станете губещ. Може да знаете стихове, които описват как Исус стана беден, за да можете вие да станете богати. (2 Коринтяни 8:9; 9:8.) Може да сте наясно с отделни факти за просперитета, но ако се виждате като беден, ще бъдете беден.

Статистиката постоянно показва, че по-голямата част от тези, които печелят лотарията скоро се оказват в същата ситуация като преди — или по-лоша. Защо? Те не променят мисленето си. Те не са създали образ на богатство в сърцата си. Следователно, каквото и да ги е накарало да изпаднат във финансовото състояние, в което са били преди да спечелят от лотарията — ако остане непроменено — се издига нагоре и ги връща отново на същото място, където са били преди. Ако не промените мисленето си, ще останете такива, каквито сте.

Градината на вашето сърце

Вие сте — точно сега — както сте мислили. Ако сте бедни, значи сте мислили бедно. Ако сте болни, значи сте мислили болно. Ако сте депресирани, значи сте мислили депресирано. Ако сте ядосани и огорчени, вие сте мислили ядосано и огорчено. Мислите са семена, които пускат корени в градината на сърцето ви и се проявяват с течение на времето в живота ви.

Понеже стремежът на плътта е смърт; а стремежът на Духа – живот и мир.

Римляни 8:6

Плътското мислене е смърт. То не просто клони към смъртта. Това не е една от водещите причини или фактори, допринасящи за смъртта. Плътското мислене е равно на смърт.

Но духовното мислене е живот и мир. То не просто се стреми към живота. Това не е една от водещите причини или фактори, допринасящи за мира. Духовното мислене е равно на живот и мир.

Ние сме обусловени да бъдем по определен начин.

Можете да разберете какво сте мислили по това, което жънете. Ако не жънете живот и мир тогава не сте били духовно мислещи (или мислещи според Словото).

Не е политически коректно да бъдем абсолютни и догматични за каквото и да е нещо в нашето общество днес. Въпреки това, Божието Слово ясно разкрива, че вие сте това, което сте мислили.

Вие не сте жертва

Ако не просперираме и не успяваме, това е защото сте загубили битката в ума си. Не са обстоятелства. Вие не сте жертвата. Днешният „манталитет на жертвата“ хленчи: „Не съм виновен! Обществото е виновно. Не получих достатъчно образование. Системата за социални помощи е виновна. Произхождам от нефункциониращо семейство. Те трябваше да ми дадат повече пари. Ако те (всички и всеки друг) просто се отнасяха по-добре с мен, нещата щяха да са наред!“

Всеки е имал нефункционално семейство. И все пак някои хора с погрешно мислене се оправдават: „Не си взех кученце, когато бях дете. Това е причината да изнасилвам, убивам и крада. Не получих това, което исках за рождения си ден. Вината е на моите родители!“

Ние не поемаме отговорност и не контролираме собствените си емоции. Така че казваме: „Това е химичен дисбаланс. Моите хормони ме карат да се държа като дявола един или два дни в месеца“. Обвиняваме всичко и всички.

Преди 30 години повечето момчета пропускаха криза на средната възраст, защото просто не знаеха за нея. Но днес сме толкова образовани по въпроса, че изглежда всеки минава през такава.

Една от причините Адам и Ева да доживяха до 930 години е, че не са знаели, че има „грипен сезон“. Никой не ги беше „образовал“ за десетте признака на инфаркт. Никой не им е казал, че на трийсет години са „отвъд планината“. Никой не им е дал черни балони и не е засадил тези семена на смъртта в тях когато станаха на четиридесет. Те не знаеха как да бъдат жертви. Никога не бяха виждали някой да умира. Синът им беше убит, но те не знаеха как да умрат. Те не знаеха как да постъпват лошо и затова живяха 930 години. Ние сме обусловени да бъдем по определен начин.

Святият Дух от край до край

Ако се виждате като „старец“, това ще ви убие. Ако виждате себе си като грешник — простен, спасен по благодат, но все пак сте грешник по природа — ще се държите така. Ако не разбирате кой сте всъщност сега в Христос, няма да преживеете Неговия живот и мир.

Спомняте ли си онази (не)евангелска песен, която споменах по-рано, която казва: „Аз съм просто човек, аз съм просто мъж... Един ден, мили Исусе, това е всичко, което искам от Теб“? Такава песен ще ви убие. Аз не съм просто човек. Аз не съм просто мъж. Една трета от мен е от край до край Святия Дух. Една трета от мен вече е подновена. Аз съм ново създание!

Както е Той [Исус], така сме и ние в този свят.

1 Йоан 4:17

Аз съм идентичен с Исус в моя новороден дух, защото това е Духът на Господ Исус Христос, който е изпратен в сърцето ми, който вика: „Абба, Тате!“

Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.

Римляни 8:9

Вие не сте новородени, ако нямате Духа на Христос в себе си. Ако имате Духа на Христос в себе си, тогава вече не сте стар човек. Тялото и душата ви остават същите, но същността на вашето съществуване — истинският вие — е чисто нова. Вие сте ново създание. Старите неща преминаха. Всичко стана ново. (2 Коринтяни 5:17.)

Напрежението ви топи, но вие избирате в какъв калъп да влезете.

Трябва да осъзнаете, че сте мъртви. Старата грешна природа, която ви тласкаше и принуждаваше към грях, е мъртва. Тя не съществува. Компютърът между ушите ви, който вашият стар човек е програмирал, ви кара да продължавате да функционирате по този начин. И ще бъде така, докато не го препрограмирате чрез обновяването на ума си.

Вие избирате

И така, братя, аз ви умолявам, чрез Божиите милости, да представите телата си за жертва жива, свята, благоугодна на Бога, което е вашето разумно служение. И не бъдете съобразни с този свят, а се преобразявайте чрез обновяването

на ума си, за да познаете от опит каква е Божията воля – това, което е добро, благоугодно и свършено.

Римляни 12:1-2

Моята дефиниция за *съобразен* е „да се излее в калъпа“. Натискът на този живот ще ви разтопи, но ще се вместите в калъпа, който изберете. Ваш избор е какво ще ви причини този натиск. Не е вашето възпитание или вашите проблеми. Не ужасните ситуации са ви направили такъв, какъвто сте. Ако това беше вярно, тогава всеки, който е имал същите проблеми като вас, ще има същите отрицателни резултати. Но това не е вярно. Някои хора, които израстват с алкохолизъм в дома си, стават алкохолици, а други стават трезвеници. Напрежението ви топи, но вие избирате в какъв калъп да влезете.

Не се изливайте в калъпа на този свят, „но се преобразявайте“.

Преобразяването означава „да се промените“, като метаморфоза.¹³ Как се променят, както гъсеницата става пеперуда? „Чрез обновяването на вашия ум“ (Римляни 12:2)

Вашият новороден дух вече се е променил. В духа си вие сте толкова свършени, колкото винаги ще бъдете. Единственото нещо, което ви спира да преживеете живота на Бог във вас, е вашият мозък. Както мислите, такива ще бъдете. Можете да имате живота на Бог в себе си и никога да не го изпитате заради главата си. Вашият необновен ум ви пречи да се наслаждавате на Божия мир, радост и освобождение.

Ако някога разберете кой сте в Христос, ще живеете по-свято случайно, отколкото някога сте живели нарочно. Трябва да разберете, че сте ново създание. Не ви е по природа да грешите. Природата на християнина е да бъде свят. Бог промени вашето „искам“.

В духа си вие сте завършени. Но вие също имате тяло и душа. Ако се поддадете на сатана, той ще дойде във вашата емоционална, умствена и физическа сфера, за да ви унищожи. Не позволявайте на врага да нахлуе в грях, болест, бедност или нещо друго. Обновете ума си и дръжте вратата затворена за сатана!

¹³ Въз основа на информация от Колегиалния речник на Merriam-Webster, 11 изд. (Спрингфийлд, Масачузетс: Merriam-Webster, Inc., 2003), s.V. „преобразуване“.

ГЛАВА 12: Вашият нов съпруг

След като е направил всички гореспоменати неща, Павел започва да говори на християни, които преди са били под стария еврейски закон. Те бяха много наясно с Божия стандарт за изпълнение и осъждане на греха.

Или не знаете, братя – защото говоря на такива, които знаят какво е закон – че законът владее над човека само докато той е жив? Защото омъжената жена е вързана чрез закона за мъжа си, докато той е жив; но когато мъжът ѝ умре, тя се освобождава от закона на мъжа. И така, ако мъжът ѝ е жив и тя се омъжи за друг, ще бъде прелюбодейка; но ако мъжът ѝ умре, тя е свободна от този закон и няма да бъде прелюбодейка, ако се омъжи за друг.

Римляни 7:1-3

Павел правеше сравнение от естествената област. Това е притча, както Исус учеше.

В този пасаж Павел сравняваше старата ни природа и новата ни новородена природа. След като двойката е женена, съпругът не може да излиза и да има интимна връзка с друг човек. Те са обвързани — по закон — с този партньор. Как се измъкват от него? Въпреки че някои хора смятат, че могат просто да се разведат, единственият библиейски начин да бъдат освободени от закона за брака е смъртта на съпруга. Ако партньорът умре, тогава брачната връзка е приключила и те са свободни да се оженият отново. Това беше мисълта, която Павел имаше предвид.

Усещате ли Духа?

И така, братя мои, вие също бяхте умъртвени спрямо закона чрез тялото на Христос, за да станете на Друг – на Възкресения от мъртвите, за да принасяме плод на Бога.

Римляни 7:4

Бих искал да отделя малко време и да обясня това сравнение. Вие сте съставени от дух, душа и тяло. Тялото е това, което виждате в огледалото. Вашата душа е вашият интелект, емоции, воля и личност. Повечето хора смятат, че душата е истинският ти. Те не са наясно с вътрешния човек — духът. Те не знаят, че духът съществува. Или ако интелектуално го

признаят, те никога — доколкото показва опитът — не са в състояние да различат какво е дух и какво е плът (тяло и душа).

Исус отговори... Роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух.

Йоан 3:5-6

Всеки път, когато душата ви се съгласи и се присъедини към това, на което духа ви се радва, вие ще славите Бога.

С други думи, не можете да „усетите духа“. Използваме тази терминология, но технически не можете физически да усетите духа. Това, което чувствате, е когато душата ви влезе във вяра и ефектите, които тя има.

Например, ако ви говоря за обещанията на Бог, факта, че Той е тук и че има ангели, които ви заобикалят в момента, вие ще започнете да усещате присъствието на Господ. Понякога можете наистина да почувствате настръхване и други усещания, но не усещате духа. Вие усещате ефекта от вашата вяра. Духът не се усеща.

Технически, вие също не можете да „танцувате в духа“. Ако духът имаше контрол над вас и ви обладаваше, щяхте да танцувате по-добре отколкото го правите. Не бихме правили тези малки харизматични две стъпки. Казвам ли: „Вие сте в плътта“? Не, не в смисъла, в който е плътски или грешен. Но това е като Мария, която каза:

*Величае душата ми Господа и зарадва се духът ми в Бога,
Спасителя мой.*

Лука 1:46-47

В Духа

Духът ви винаги се радва. Винаги възхвалява Бога. Никога не е депресиран или победен. И винаги, когато душата ви се запали по това, можете да танцувате и не е неуместно. Всеки път, когато душата ви се съгласи и се присъедини към радостта на духа ви, вие ще хвалите Бога. Няма нищо лошо в това да хвалите Бог, но това сте вие — тялото, душата и духът — танцувате, викате и хвалите Господ.

Някои хора мислят, че говоренето на езици е просто когато Святият Дух поеме контрол над вас и говори чрез вас. Не е. Божието Слово казва, че „те... започнаха да говорят други езици, както Духът им даваше да говорят“ (Деяния 2:4).

Когато правите това, което казва Божието Слово, вие сте в духа.

Сякаш Бог говори чрез мен, когато проповядвам. Той вдъхновява това, което казвам, но аз съм този, който го казва. Той говори на хората чрез думите, които казвам, но ако се изправя пред аудиторията и се помоля: „О, Боже, вземи устата ми и не ми позволявай да кажа нито една моя собствена дума“, и след това изчакам, докато Той „ме накара“ да говоря, нищо няма да се случи. Бог не го прави по този начин. Говори Андрю Уомак, но Святият Дух го вдъхновява.

Святият Дух не ви „кара“ да танцувате. Той няма да ви хване и да ви дърпа нагоре-надолу по пътеката. Ако чакате Бог да направи това, няма да се случи. Трябва да осъзнаете, че духът ви скача нагоре-надолу отвътре и така трябва — чрез вяра — да решите да скачате нагоре и надолу и отвън. Това е да си „в духа“, но не Духът поема контрола над теб.

Някои хора чакат, докато Святият Дух просто ги накара да вдигнат ръце във въздуха, защото никога преди не са го правили. „Е, просто не се чувствам воден“. Ти, старо плътско нещо! Библията казва „вдигнете ръцете си в светилището“ (Псалм 134:2). Когато правите това, което казва Божието Слово, вие сте в духа. Тъй като вашият дух винаги хвали Бог, винаги е подходящо да вдигнете ръцете си, за да Му се поклоните. Не е нужно да чакате Святия Дух да ви грабне и да ви накара да го направите.

Също така не чакате Святия Дух да ви накара да говорите на езици. Вие говорите на езици и Святият Дух ви дава изговорът. Вашият дух е този, който се моли, а не Святият Дух. (1 Коринтяни 14:14.) Той вдъхновява вашият дух, но вие сте тези, които се молите.

Тиранинът умря

Вашето аз — което наричате „истинският вие“ — е вашата душа. В сравнението на Павел (Римляни 7:1-4), това аз е жената в брака. Причината, поради която вашето аз е правило нещата, които е правило, преди да се родите отново, е, че е било омъжено за покварения стар човек — вашата грешна природа.

Бог не можеше да ви даде нова природа, докато старият ви човек беше жив.

Тази грешна природа беше природата на дявола. (Ефесяни 2:1-3.) Ние „по естество сме били деца на гнева“ (ст. 3). Вие сте родени в този свят с мъртъв дух — стар човек — природа, която беше против Бог. Вашето аз, вашата душа, беше омъжена за тази стара природа, която ви доминираше и контролираше. Вашият ум, воля и емоциите бяха омъжени за тази стара природа и не можехте да се разделите. Точно като семейна двойка, нямаше изход, освен смъртта. Но този стар човек нямаше да умре — и той беше тиранин!

И така, как се освободихте? Когато Исус дойде и умря за вас, Той взе вашия стар човек – вашата греховна природа – в Себе Си.

Или не знаете, че ние всички, които бяхме кръстени в Христос Исус, бяхме кръстени в Неговата смърт?

Римляни 6:3

Вие сте мъртви в Него.

Съразпънат съм с Христос; и вече не аз живея, а Христос живее в мен.

Галатяни 2:20

Вашият стар човек умря с Христос. По някакъв начин Исус успя да поеме греха ви – не индивидуалните ви грехове само, но вашата греховна природа, вашият стар човек. Исус буквално взе вашата грешна природа върху Себе Си, когато умря. Сега вашата грешна природа е мъртва. Няма я – не съществува.

Сватба с Новата природа

Това ви освобождава да се омъжите за някой друг: „За да станете на Друг – на Възкресения от мъртвите.“ (Римляни 7:4). Въпреки че е вярно, че ние сме невястата на Христос и сме женени за Него, в контекста това се отнася до нашето аз – душата ни — е омъжена за нашата нова природа — нашия новороден дух. Чрез Исус тази стара природа, за която сте били женени, умря и сега имате чисто нова, възкресена природа във вас, за която сте женени. Тази нова природа вече може да бъде ваш господар по начина, по който е била старата ви природа. Ето за какво говореше Павел.

Повечето християни обаче не разбират това. Те все още се чувстват женени за старата си природа. Те са изопачили това толкова много, че вярват, че имаме новородена природа и стара грешна природа, и двете живеят вътре в нас едновременно. Виждаме себе си като шизофреници, но това не е вярно. За нас би било двуженство да сме женени едновременно за стара природа и нова природа. Това не може да се случи!

Бог не можеше да ви даде нова природа (съпруг), докато старият ви човек беше жив. И така, какво направи Той? Той направи път, чрез Своя Син Исус, старият човек да умре; Павел го описва в Римляни 6:3 и Галатяни 2:20. Старата природа е мъртва и изчезнала. Сега сте омъжени за нов мъж. Вие нямате двойствена природа. Все още може да усещате въздействието на старата природа във вас, защото тя ви е научила как да мислите и да действате. (И не забравяйте, че ще продължавате да мислите и да се държите като нея — дори и да я няма — докато не обновите ума си.) Но истината е, че имате нов съпруг!

Не можете постоянно да се представяте
противно на начина, по който се виждате.

Помислете за някоя жена, която е била женена за тиранин. Той е омразен и прави ужасни неща на половинката си. След това той почива и съпругата се омъжва повторно. Тя ще има същите мисловни модели и действия към новия си съпруг, както към стария. Докато не обнови ума си, тя ще очаква този настоящ партньор да се отнася с нея по същия начин като предишния ѝ партньор.

Имал съм работа с много хора, които разрушават втория или третия си брак заради предишни връзки. Те не могат да обновят умът си към новия си съпруг. В сексуалните отношения те пренасят старите си навици в един възроден брак и създават много проблеми. Макар че този стар приятел го няма, те все още знаят какво се е случило и това се отразява на сегашната им връзка.

Еманципирана!

При нас е така. Старият ни човек го няма. Част от вас вече не е дяволът. Тази част е мъртва и изчезнала. Но все още имате ум, който помни всички тези боклуци. Тъй като повечето от нас не разбират, че старият човек си е отишъл и сега сме женени за нов съпруг, виждаме, че все още имаме тези мисли и приемаме, че все още сме същият стар човек. Смятаме, че все още има част от нас, която е решена да действа грешно и се идентифицираме с нея.

Не можете постоянно да се представяте противно на начина, по който се виждате. (Притчи 23:7.) Как виждате себе си? Така ще бъдете. Виждате ли се като губещ, който се опитва да спечели? Ще загубите. Виждате ли се като победител, който сатана се опитва да накара да загуби? Вие ще спечелите. Има огромна разлика! Виждате ли се като болен, който се опитва да вярва на Бог за изцеление? Ще бъдете болни. Виждате ли се като изцеленият, на когото сатана се опитва да открадне здравето? Ще се оправите. Виждате ли се беден, опитвайки се да преуспявате? Ще бъдете бедни. Виждате ли се като преуспяващи — вече е направено чрез Христос Исус — на които дяволът се опитва да попречи? Ще бъдете преуспяващи. Трябва да го получите отвътре, преди да го получите отвън. Всичко, което получавате от Бог, идва първо отвътре.

Бяхме освободени от греха, но много от нас не са свободни, защото не знаем какво се е случило.

Трябва да осъзнаете, че сте мъртви за този стар човек. Той си отиде. Вече не сте поробени — така че спрете да се държите така. Представете си жена чийто съпруг никога не я е оставял да идва на църква, никога не ѝ е позволявал да харчи пари и никога не я е пускал да излиза от къщи. Той просто я е доминирал и контролирал. Тогава един ден той умира и тя се омъжва за друг. Въпреки че този нов съпруг е най-добрият, на който е можело да се надява, ако не обнови ума си, тя ще продължи да се държи като в капан. Тя ще си мисли: „Просто знам, че съпругът ми не ме пуска да ходя на църква. Не мога да харча пари. Просто трябва да стоя тук, затворена в тази къща през цялото време!“ Тя ще живее в робство — въпреки че е свободна — докато не промени мисловните си модели, за да бъде в съответствие с новия си мъж.

Видяхме по-рано, че президентът Линкълн освободил робите в Америка, когато издал Прогласяването на освобождението и как е документиран факт, че мнозина все още са живели в робство. Техните господари не им показали прогласяването и те нямали достъп до новините, както ние днес. Често са минавали години преди да ги разберат. Тези хора прекарвали допълнително време в робство, когато били свободни. Тъй като те не го знаели, те просто продължили да служат на този стар господар.

Бяхме освободени от греха, но много от нас не са свободни, защото не знаем какво се е случило. Все още служим на стария господар. Това е сравнението, което Павел правеше.

ГЛАВА 13: УЧИТЕЛЯТ

Защото, когато бяхме в плътта, греховните страсти, които осъзнахме чрез закона, действаха в нашите телесни части, за да принасяме плод на смъртта.

Римляни 7:5

Спомняйки си, че грехът тук — както и в по-голямата част от Римляни — е съществително¹⁴ в оригиналния гръцки, можем да разберем по-добре какво казва Павел. Преди да бъдем новородени, нашата грешна природа — подсилена от закона — ни мотивираше и принуждаваше да вършим грешни действия: „Но сега ние сме освободени от закона, като умряхме за това, в което бяхме държани“ (Римляни 7:6).

Можете да жадувате само за нещо, което е забранено.

Какво е мъртво? Нашият стар човек — той беше частта, държана под закона. Законът ръководеше и управляваше старата ни грешна природа. Законът беше даден само за хора с грешна природа.

Като знае това, че законът не се налага за праведния.

1 Тимотей 1:9

Забележете, че този стих казва: „Законът не се налага за праведния“. Кой е праведен? Всеки, който е новороден. Следователно законът никога не е бил създаден за християнин. Той беше за изгубен човек, някой, който имаше стар човек. Законът управлява нашия стар човек, но не управлява нашия нов човек. Няма закон срещу нашата нова природа, защото тя няма никаква склонност или способност да греши. (Галатяни 5:22-24.)

Защото, когато бяхме в плътта [преди да се новородим], греховните страсти, които осъзнахме чрез закона, действаха в нашите телесни части, за да принасяме плод на смъртта [нашата грешна природа — частта от нас, управлявана от закона — ни принуди към грешни действия]. Но сега ние сме освободени от закона, като умряхме за това, в което бяхме държани [сега сме свободни от закона, защото нашата грешна природа е

¹⁴ Thayer and Smith, „Greek Lexicon entry for Hamartia,“ достъпно от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?номер=266&версия=kjv,s.v.„грехове“>, Римляни 7:5.

мъртва]; така че да служим по новому, в Духа, а не по старому, по буквата. Тогава какво да кажем? Законът грях ли е? Да не бъде!

Римляни 7:5-7

Моето поучение, озаглавено *Истинската природа на Бог*¹⁵ отива в много повече детайли. Тук ще мога само накратко да го обобщя.

„Благословен да е Бог, ще го направя!“

Законът грях ли е? Да не бъде! Но аз не бих познал греха, освен чрез закона; защото не бих знаел пожелание, ако законът не беше казал: „Не пожелавай.“

Римляни 7:7

Можете да жадувате само за нещо, което е забранено. В сексуалната сфера, жадувате ли за брачния си партньор? Обикновено не го наричаме по този начин защото ако е законно, значи не е похот. Похотта винаги се споменава за нещо непозволено, незаконно. Вие не жадувате за нещо, което имате, а за неща, които нямате. Никога нямате похот, докато някой не ви наложи ограничение.

Спомняте ли си предишния пример с децата, които плюеха върху цветето? Същото е. Бог първоначално ни е създал без ограничения, така че просто има нещо в нас, което им се съпротивлява. Когато чуем „Да не...“ нещо отвърте ни отговаря: „Благословен да е Бог, ще го направя!“

Затова Бог даде закона. Не беше, защото няхаме представа какво да правим и имахме нужда от Божиите инструкции — от една до десет хиляди — за това как да се оправим с Него. Целта на закона беше за човекът, който си мислеше: *Никога не правя нищо лошо. Няма нищо нередно с мен. Аз съм толкова добър човек. Бог трябва да ме приеме. Подобър съм от този стар бирник тук. аз постя два пъти седмично и давам десятък от ментата, анасона и кимиона. Аз съм свят. Бог трябва да ме обича!* (Вижте Лука 18:9-14.) Законът беше за себеправедния религиозен човек, който беше изгубен, но не го знаеше.

Бог каза: „Мислиш си, че си праведен? Мислиш си, че си достатъчно добър? Нека ти покажа стандарта Си. Да не...“ Изведнъж този грях, който вече присъстваше — тази стара природа — просто се издигна отвърте. Когато Бог заяви: „Да не...“ изведнъж похотта оживя. Това е, което се казва в Римляни 7:7-8: „Дори нямаше да разбере какво е похотта, ако

¹⁵ Истинската природа на Бог се предлага под формата на книга, касета или компактдиск и може да бъде поръчана чрез моето служение на адрес <http://www.awmi.net/store> или чрез информацията ми за контакт в края на тази книга. Също така MP3 аудио файловете са достъпни за безплатно изтегляне на моя уебсайт

законът не ми беше казал да не пожелавам. Но в момента, в който дойде заповедта, похотта оживя.“

Докато заповедта дойде

Грехът използва възможността чрез заповедта

Римляни 7:8

Заповедта улесняваше греха. Тя не ви помогна да го преодолеете. Заповедта помогна на греха да ви победи. Помогна на грешната ви природа да ви доминира и контролира. Старозаветният закон няма да ви освободи от греха, но всъщност ще накара греха да ви доминира.

Но грехът, като използва възможността чрез заповедта, произведе в мен всякакво желание; защото без закон грехът е мъртъв.

Римляни 7:8

Какво радикално изказване! Запомнете, това не говори за действията на греха, а по-скоро за греховната природа. Вашата греховна природа беше обезсилена. Не беше мъртва в смисъл, че не съществуваше. Имаше я, но обезсилена. Вашето грешно естество не е упражнявало никакво реално господство или контрол, докато не дойде заповедта

Ето защо едно дете може да бъде мило, невинно, чувствително към Бог и Той да му говори, преди да се новороди. Не защото са дошли на земята с чиста природа. Те също са родени с грешна природа. Просто грехът не им се вменява, докато не дойде заповедта. (Римляни 5:13.)

Греха оживя

И аз някога бях жив без закон, но когато дойде заповедта, грехът оживя, а пък аз умрях.

Римляни 7:9

Забележете думата оживя. Не се казва, че грехът дойде. Грехът оживя. Тази греховна природа вече беше във всички нас, но тя лежи в латентно състояние до момента, в който законът дойде. Тогава грехът оживява и ние умираме.

Това, за което Павел говори, когато идва заповедта, е това, което много от нас наричат „епоха на отчетност.“ Има време, когато сте наистина млади, когато можете да правите неща, които са грешни. Може да знаете, че ще изпаднете в беда, ако направите нещо, но идва момент, когато то отива отвъд простото: „Ще ме набият, ако направя това“. Осъзнавате, че не просто не се подчинявате на мама, татко или обществото, но се бунтувате срещу Бог. В момента, в който стигнете до тази точка, заповедта е дошла. Достигнали сте възрастта на отговорност.

Законът беше даден, за да ни отнеме надеждата някога да се спасим.

Тази възраст варира. Някои хора — като тези, които са с умствена изостаналост — може никога да не достигнат възрастта, в която са способни да бъдат отчетни. Въпреки че са родени с грешна природа, ако умрат в това състояние, грях няма да им бъде вменен. Ето защо, когато едно дете умре, то не отива в ада, ако не е достатъчно голямо, за да се новороди. Тази греховна природа не им се вменява, докато не дойде законът. Но идва момент в живота ни, когато преминаваме прага на невинността и умишлено се бунтуваме срещу Бог. В този момент грехът оживява и ние умираме. Законът е даден, за да се случи това.

Нашите грехове вече са ни победили. Вече имаме покварена природа, но се сравнявахме помежду си, мислейки си: *Е, аз съм добре. Със сигурност Бог ще ме приеме.* (2 Коринтяни 10:12.) Господ трябваше да ни отърси от тази измама. „Мислиш ли, че си добре? Това, че си убил само един човек вместо десет, не те прави добър.“ Бог трябваше да ни каже, че това не е правилно. Така че Той ни отърси от нашето самодоволство, като ни показа стандарт, който беше толкова свят, съвършен и чист, че никой не можеше да го спазва.

Законът укрепва греха. (1 Коринтяни 15:56.) Той не укрепи нас в битката ни срещу греха. Укрепи греха — нашата грешна природа – в нейната битка срещу нас. Законът беше даден, за да накара греха да оживее вътре в нас. Тогава осъзнаваме: „О, Боже, не знаех, че имам тези неща в себе си!“

За да ни доведе до Христос

А преди да дойде вярата, ние бяхме под стражата на закона, затворени до времето на вярата, която щеше да се открие. Така че законът стана за нас възпитател, за да ни доведе до Христос, за да се оправдаем чрез вяра.

Галатяни 3:23-24

Законът беше даден, за да ни отнеме надеждата някога да се спасим. Беше предназначен да ни покаже нашата поквара и да ни накара да тичаме при Бог, викайки: „Помощ! Имам нужда от Спасител“! Но чрез свръхестествено демонично влияние, религията е обърнала закона от нещо, което осъжда и убива, в нещо, което „дава живот“ (2 Коринтяни 3:6-7, 9): „О, благодаря Ти, Боже, че показва всички стъпки, които трябва да направя.“ Чрез финес, религията ни е подмамила да прегърнем закона. Въпреки че беше добър в смисъл, че ни показва нуждата ни от Бог и ни насочи към Него, законът не може да произведе спасение. (Римляни 3:19-20.) Ако можеше да има даден закон, който да създаде живот, тогава праведността щеше да дойде чрез него. (Галатяни 3:21.) Но законът е заключил (оградил или обявил) всичко под грях. (Галатяни 3:22.) Той обвързва всички ни и ни показва нуждата ни от Спасител.

И самата заповед, дадена за живот, ми се оказа за смърт.

Римляни 7:10

Самата заповед беше свършена и свята, но проблемът беше, че никой от нас не беше такъв. Въпреки че можеше да даде живот, ако спазвахме закона в неговата цялост, той всъщност доведе до смърт, защото само един човек в цялата история някога е спазвал целия закон — и това не бяхме вие или аз.

Вашият стар човек е мъртъв

Защото грехът, като използва възможността чрез заповедта, ме измами и ме умъртви чрез нея. Така че законът е свят и заповедта – свята, справедлива и добра. Тогава това ли, което е добро, стана смърт за мен? Да не бъде! Но грехът, за да се показва, че е грях, ми причини смърт чрез това добро нещо, така че чрез заповедта грехът да стане много по-греховен.

Римляни 7:11-13

Целта на заповедта беше да ни накара да се откажем за това някога да се спасим. Той носи познанието за греха, осъждането и вината и ни кара да кажем: „Аз съм такъв грешник. Никога няма да се справя сам!“

Ето защо повечето християни днес са толкова осъждани и обзети от вина. Те все още се опитват да се свържат с Бог въз основа на тяхното представяне. Бог никога не е давал закона, за да ни покаже всички неща,

които трябва да направим за да можем да се укрепим. Вместо това, Той беше готов да се свърже с нас чрез милост и благодат. Но човечеството приемаше липсата на Божието наказание за греха като одобрение. Те бяха измамани, така че Бог най-накрая трябваше да каже: „Добре, мислите, че сте достатъчно добри. Ето какво изисквам.“ Тогава Той им даде стандарт, който никой не можеше да спази.

Трябва да имаме този чисто нов човек в себе си и трябва да го оставим да живее чрез нас.

Павел казваше, че законът е за управление на нашия стар човек, който вече е мъртъв: „Аз имам нов човек отвътре. Сега съм свободен от закона. Точно както жена, която е била третирана зле в брака си, не трябва да се страхувам от мъртъв съпруг, старата ми природа е изчезнала. Свършено е. Заради новия ми партньор — моя новороден дух — вече не трябва да се чувствам виновен.“ Християните не трябва повече да се чувстват виновни или осъдени поради този стар човек — който законът управляваше — който сега е мъртъв, изчезнал и несъществуващ.

Нека новият човек да живее

Защото знаем, че законът е духовен; а пък аз съм от плът, продаден под греха.

Римляни 7:14

С други думи: „Законът е свършен, а аз не съм. Така че законът и аз никога не бихме могли да се разбираме.“

Понеже не върша това, което искам.

Римляни 7:15

Ако позволите на този съвсем нов дух да живее във вас, няма осъждане, няма присъда срещу вас.

Това ни връща към Римляни 7:15-25. По същество Павел казваше: „В естественото, само аз сам, не мога да направя нищо. Не мога да спася себе си. Трябваше да стана нов човек чрез Божия дар на новорождение. Това трябваше да е Негово дело, защото не можех да променя природата си. Не можех да изляза от тази ситуация. Бог трябваше да убие стария ми човек и да ми даде нов.“ Павел не плачеше, „Аз съм шизофреник! Понякога правя добро, понякога лошо. Просто не мога да си помогна“, Той просто описваше неспособността на всеки от нас сам да живее за Бог. Трябва да имаме този чисто нов човек вътре в нас и трябва да го оставим да бъде този, който ще живее чрез нас

ГЛАВА 14: В и по Духа

В края на Римляни 7-ма глава Павел казва: „Окаян аз човек! Кой ще ме избави от това тяло на смъртта? Благодаря на Бога чрез Исус Христос, нашия Господ!“ (Римляни 7:24-25).

Забележете, че той не каза: „Благодаря на Бог за Исус Христос, нашия Господ“. Той казваше: „Благодаря на Бога, че съм освободен от тялото на тази смърт чрез Исус Христос, нашия Господ.“ С други думи, Павел описваше безсмислието да се опитваме да служим на Бог в плът. Плътската част от нас (тялото и душата) винаги ще се проваля. „Несъвършенството не може да бъде съвършено. Как изобщо да се измъкна от това? Слава на Бога, чрез Исус Христос, нашия Господ, имам съвсем нов човек вътре в себе си.“

След това Павел преминава направо в глава 8-ма, която говори за оставянето на нашия новороден дух да доминира в живота ни чрез силата на Святия Дух. Римляни 7-ма глава описва разочарованието, поражението и греха, който оживява. Римляни 8-ма глава прелива от победа. Както казах по-рано, Духът/духът се споменава веднъж в глава 7-ма и двадесет и един пъти в глава 8-ма. Павел противопоставяше Христос, живеещ чрез нас (Римляни 8), с нашите опити да живеем за Бог. (Римляни 7.) Това е мощно!

Свободни от осъждане

И така, сега няма никакво осъждане за онези, които са в Христос Исус.

Римляни 8:1

Кой е в Христос Исус? Вие сте, ако сте новородени и имате този нов човек. С тази нова природа няма осъждане за вас, когато сте в Христос Исус и ходите „не по плът, а по Дух“ (ст. 1).

Ако позволите на този съвсем нов дух да живее във вас, няма осъждане, няма присъда срещу вас. Нищо не може да ви спре. Нищо не може да ви задържи. Този новороден човек няма никакви ограничения или недостатъци. Какъвто е Исус, такива сте и вие в духа си. (1 Коринтяни 6:17; 1 Йоан 4:17.)

Осъждането се отнася до обявяване за негодност за употреба. Когато осъдите една сграда, вие я обявявате за негодна за ползване. Дяволът прави това с вас, като казва: „Ти, жалко нещо. Какво те кара да мислиш, че Бог ще те използва?“ Това е осъждане.

Защото законът на животворящия Дух в Христос Исус ме освободи от закона на греха и на смъртта.

Римляни 8:2

Законът, който управляваше моя стар човек, заявяваше: „Ти си губещ и провал. Не можеш да полагаш ръце на болните и да ги видиш изцелени. Не можеш да преуспяваш. Не можеш да бъдеш щастлив. Не можеш да имаш радост.“ Този стар човек вече е мъртъв и го няма. Законът, който наложи неговото управление, вече не е над мен.

Понеже това, което беше невъзможно за закона [старозаветният] поради това, че беше слаб чрез плътта, го извърши Бог, като изпрати Сина Си в плът, също като греховната плът, заради греха и осъди греха в плътта.

Римляни 8:3

Ако аз не бях несъвършен, старозаветният закон щеше да е страхотен. Щях да го спазвам и това щеше да реши проблема. Но тъй като бях несъвършен, чрез плътта си, старозаветният закон — вместо да бъде нещо добро — всъщност стана мое осъждане. Така че Бог изпрати собствения Си Син като човек и осъди греха в Неговата плът.

Позиционно и опитно

За да се изпълнят изискванията на закона в нас, които ходим не по плът, а по Дух. Защото тези, които са плътски, се стремят към плътското; а тези, които са духовни – към духовното.

Римляни 8:4-5

Има разлика между „в плът“ и „по плът“, и „в Дух“ и „по Дух“.

Как можете да разберете дали ходите по Духа или по плътта?

Ако сте новородени, вие сте в Духа. Това е позиционна истина. Това е начина, по който сте. Но може да не ходите по Духа. Може да ходите по плътта и да оставяте физическото си аз да доминира, което означава, че не сте преживяли победата в естествената сфера, която е ваша в Духа. Но истината е — позиционно — вие сте в Духа.

Ако не сте новородени, вие сте в плътта. Това е вашата позиция. Но можете да ходите по Духа. С други думи, можете да имитирате нещата на Духа. Въпреки че можете да правите някои правилни неща, това няма да

промени позицията ви пред Бог. Само новородението може да направи това.

В говори за вашата позиция в Христос (в Духа) или не (в плътта). Това е последователно през цялата осма глава на Римляните. Обаче *по* говори за това как преживявате нещата.

Какво мислите?

Защото тези, които са плътски, се стремят [англ.: „мислят за“] към плътското; а тези, които са духовни – към духовното.

Римляни 8:5

Как можете да разберете дали ходите по Духа или по плътта? Върху какво са насочени мислите ви? Върху плътта ли са? Умът ви зает ли е със страх, раздори, депресия или бедност? Тогава ходите по плът. Ако ходите по Духа, ще мислите за Бог. Ще размишлявате върху Неговото Слово и кой сте вие в Христос. Наистина е толкова просто!

Понеже стремежът на плътта е смърт; а стремежът на Духа – живот и мир.

Римляни 8:6

Ако мислите за плътски неща, вие следвате плътта. Например, ако някой се държи зле с вас и вие го обмисляте отново и отново, ще бъдете наранени, депресирани и обидени. Ето какво произвежда плътското мислене – смърт. Не е толкова това, което ви е направил този човек, което ви е ядосало, огорчило и разстроило. Фактът, че сте размишлявали и сте мислили за това е, което го е засилило в живота ви.

Имате този нов дух вътре в себе си и единственото нещо, което ви спира, е вашето „старо мислене“.

Хора са идвали срещу мен, но се научих бързо да прехвърлям нещата върху Господа. Отказвам да мисля от негативната страна на нещата. Има хора, които са обещали да ме убият, ако някога стъпя в имота им. Има национални служители — хора, които ще познаете, ако ги назова — които

вярват, че съм най-пъргавият сектант след Джим Джоунс.¹⁶ Те дори обявиха това публично. Хората са използвали моите записи, за да ме критикуват. Но знаете ли какво? Аз не мисля за тези неща. И в резултат на това не съм наранен или обиден. Провеждал съм събрания и съм бил на същата платформа с някои от тези хора. Обичал съм ги. Изпращал съм хора до техните църкви и съм давал дарения за техните проекти. Говоря само добро за тях. Не съм ядосан или огорчен, защото не се занимавам с тези неща.

Не това, което хората ви причиняват, ви кара да се ядосвате, а как мислите за това. Ако сте плътски настроени, ще получите плътски резултати. Ако сте духовно настроени, ще получите духовни резултати. Това е страхотно!

Вие не сте в плътта

Защото стремежът на плътта е вражда против Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък може. И тези, които са в плътта, не могат да угодят на Бога.

Римляни 8:7-8

Изгубените хора не могат да угодят на Бог. Те са в плътта. Те не са новородени. Те нямат Божия живот в себе си. Вместо това те имат тази старата греховна природа. За тях е невъзможно да угодят на Бога.

Вие обаче не сте плътски....

Римляни 8:9

Ако сте новородени, вие не сте в плътта. Вие сте в Духа. Може да ходите по плътта и да получавате същите резултати, както преди да се новородите. Но истината е, че вече не сте в плътта.

[Вие сте] духовни, ако наистина живее във вас Божият Дух. Но ако някой няма Христовия Дух, той не е Негов.

Римляни 8:9

И можем да продължим още. Тук има някои мощни истини, но основно се казва, че сте напълно свободни в Христос. Имате този нов дух вътре в себе си и единственото нещо, което ви спира, е вашето „старо мислене“.

¹⁶ Водач на култа към Народния храм, завършил с масово самоубийство на над 900 членове, включително Джоунс, през 1978 г.

Все още мислите, че сте омъжени за този стар човек. „Е, съпротивлявах се известно време, но все пак съм просто стар грешник. Така или иначе ще съгреша, така че може и сега да се предам.“ Ако мислите по този начин, вие ходите в плът и ще пожънете тление.

Отървете се от самоувереността, самоспасението и себеправедността.

Ето какво трябва да започнете да осъзнавате: „Аз съм свободен. Няма нищо в мен, което да ме прави победен. Няма нищо в мен, което да ме накара да се депресирам. Никакви външни обстоятелства не могат да ме накарат да се обезсърча. Духът ми винаги е пълен с любов, радост, мир, дълготърпение, нежност, доброта, вяра, кротост и въздържане. (Галатяни 5:22-23.) Имам избор. Дали да позволя на нараняването, депресията, гнева и горчивината да ме управляват? Или да бъда духовно настроен и да оставя това, което съм в Христос, да царува? Това е мой избор.“ Ако мислите по този начин, вие ще ходите в Духа и ще бъдете свободни да получите Божиите благословения и доброта. Това вече е свободата!

ГЛАВА 15: Божията правда

Римляни 7-ма глава не е нормалният християнски живот. Това е разочарованието на човека, който се опитва да служи на Бог чрез собствените си човешки способности. Те могат да бъдат или нехристияни, или новородени. Но плътта – нашето аз – не е в състояние някога да живее победоносния живот, който Бог е предвидил за нас.

Римляни 8-ма глава ни показва живота, изпълнен с Духа. Описва човек, който е разбрал силата на Евангелието и позволява на Божия Дух да живее чрез него.

Цялата книга Римляни отеква с посланието за Божията благодат. Отървете се от самоувереността, самоспасението и себеправедността. Приемете Божия безплатен дар на праведност и спасение чрез вяра в Евангелието. Живейте с вяра в Божията благодат!

Божията благодат е обидна за религиозните хора!

Павел започва Римляни 9-та глава, оплаквайки факта, че еврейският народ се доверява на собствената си праведност, за да създаде спасение. Той говори за дълбокия си копнеж неговите естествени братя (самият Павел беше евреин) да бъдат спасени. Вместо да приемат безплатния Божий дар чрез Исус, те се опитваха да заслужат спасение. Те не искаха да дойдат и да зависят от Христос, Спасителя. Вместо това се доверяваха на собствената си доброта.

Тогава Павел смени предавката, като каза: „Е, това не е пълна загуба. Истинският евреин не е просто физически, естествено роден евреин, но тези, които са истинските деца на обещанието — които ходят с вярата на Авраам.“ Отново, това повдига някои много обидни неща за тези религиозни хора

Праведен езичник?

В края на Римляни 9-та глава Павел прави обобщение на нещата, които е казал досега, и премина към глава 10-та:

Какво да кажем тогава? Това, че народи, които не търсеха правда, получиха правда, и то правда, която е чрез вяра; а Израил, който търсеше закона на правдата, не стигна до закона.

Римляни 9:30-31

Ние просто не разбираме колко радикално беше това изявление за хората, на които Павел пишеше по негово време. Той разговаряше с хора, които бяха много ревностни в спазването на закона. (Римляни 10:2.) Целият им живот е изграден около търсенето на Бог. Законът оказва влияние върху това как се обличат, какво ядат, политиката им, работния им график и даването им, наред с други неща. В определени моменти от деня всички спираха, за да се молят. Това бяха религиозни хора. Целият им живот беше погълнат от търсене на Бог.

Тогавя Павел се появи и силно разтърси тяхната религиозна клетка, като каза, че езичниците са получили чрез вяра това, за което евреите са работили толкова усилено да го постигнат чрез своите действия. *Езичник* е не-евреин, но терминът в дните на Павел е станал синоним на атеист. Те бяха хора, които нямаха взаимоотношение с Бог. Вместо да се отрекат от себе си, те се отдаваха на себе си. Днес бихме ги нарекли *диваци*. Въпреки това Павел казваше: „Тези езичници – които не следваха правдата, които не търсеха Бог, които не се опитваха да живеят свято – постигнаха праведност чрез вяра“ (ст. 30).

Те слагат вярата си в действията си, вместо да получат спасение като дар.

Ако това не е било достатъчно лошо за евреите, съчетайте го със стих 31: „Но Израел – всички вие, религиозни хора, които вярвате в своето действие за спасение – не го постигнахте“, и чудно ли е, че Павел разстройваше религиозните хора, където и да отидеше? Той казваше: „Тези езичници тук, които дори не се опитваха да живеят свято, са по-приемливи за Бог от вас. Те станаха праведни чрез вяра в Евангелието, а вие, които живеете свято, сте отхвърлени от Бог.“ Това вбеси много хора.

Вероятно това беше причината, поради която Павел претърпя преследването, което претърпя, и това е причината, поради която всеки, който проповядва истинското Евангелие на Бог, все още страда от преследване дори днес. (Галатяни 5:11; 6:12.) Божията благодат е обидна за религиозните хора!

Камъкът за препъване

Защо? [Защо? Защо това е вярно? Как е възможно това?] Защото [религиозните евреи] не го търсиха [правдата] чрез вяра, а някак си чрез дела. Те се спънаха в камъка за препъване.

Римляни 9:32

Причината, поради която нерелигиозните са били приети от Бог, а религиозните остават отхвърлени е, че нерелигиозните са търсили праведност чрез вяра в Божията благодат, а религиозните са я търсили чрез вяра в собствените си святи действия.

Когато езичниците чуха Евангелието — че спасението е дар и не е нужно да го заслужат – те го приеха. За тях това беше много полезно, защото те не живеяха правилно и го знаеха. Когато някой дойде и им каза, че Бог ще ги приеме въз основа на благодатта като дар и че всичко, което трябва да направят, е да повярват и да приемат Исус като свой Спасител, те го направиха. Каква сделка!

Религиозните хора отхвърлиха Исус по същество по същите причини — Евангелието им каза, че не тяхната доброта е това, което им е спечелило взаимоотношение с Бог. Те трябваше да повярват в Исус и да получат спасението като дар. Те отговориха: „Това не е честно! Виж колко упорито съм работил. Вложих много усилия в това. Искаш да кажеш, че цялото ми себеотрицание не кара Бог да ме обича повече? Искаш да кажеш, че целият ми свят живот не ме прави по-добър от човека, който е живял в голям грях? Искаш да кажеш, че се нуждая от същата степен на спасение като този стар негодник тук?“ Религиозната гордост няма да им позволи да получат такъв безплатен подарък.

Нямаме нужда от справедливост — нуждаем се от милост

Абсолютно същото нещо се случва по целия свят днес. Много религиозни хора се опитват да правят правилните неща — и не че това, което правят, е грешно. Това е фактът че влагат вярата си в действията си, вместо да получат спасението като дар. За тези хора е обидно да слушат проповядването на Евангелието. Разстройващо е да слушат някой да казва, че някой може да не живее толкова свято, колкото тях, но да получава от Бог по-добре, защото вярва в Спасителя, вместо да го заслужи. Това са думи на борба за човек, който вярва в себе си.

„Просто не е честно!“

Виждал съм това да се случва отново и отново. Някой стълб на църквата е там всеки път, когато вратите са отворени. Те се молят и водят час в неделното училище. Те плетат юргани и пекат баници. Винаги извършват религиозни дела. Но те се борят от години с някаква болест, финансова нужда или проблем в живота си, който не е бил разрешен. Тогава някакъв пияница идва от улицата, без да има какво да предложи на Бога. Някой му казва Евангелието, казвайки: „Не е според колко си свят. Не се нуждаеш от досие на праведност. Просто приеми това, от което се нуждаеш, от Бог като дар. Всичко, което трябва да направиш, е да повярваш.“ Този негодник получава същото чудо, което скъпият стар светия е търсил от двадесет години. Пияницата го получава, а религиозният човек не. Така че религиозният човек се надува от гордост и хленчи: „Просто не е честно!“

Нямаме нужда от справедливост — имаме нужда от милост. Работех във фотографско студио за разработване на снимки. Ние се шегуваме с някои от хората, които идваха да видят доказателствата си. Те често коментираха: „Тази снимка не ме отразява справедливо“. Въпреки че всъщност никога не сме го правили, искахме да кажем: „Госпожо, нямаме нужда от справедливост. Имате нужда от милост!“ Ако Бог ни даваше това, което заслужаваме, дори скъпият стар светия еди-кой си не би го получил. Не можем да се доближим до Бог въз основа на вяра в себе си. Може да мислим, че го заслужаваме повече от някой друг, но всички съгрешиха и не отговарят на Божия стандарт. (Римляни 3:23.)

Религиозните хора, които вярват в собствената си доброта, са най-трудните за достигане хора. Те бяха тези, които създадоха на Павел най-големите проблеми. Те разпнаха Исус и преследваха църквата. Днес все още религиозни хора се противопоставят на истинското Евангелие.

Добрите хора, уповаващи на собствената си святост, са най-трудни за достигане с Евангелието на Господ Исус Христос. Когато Евангелието се проповядва на някой, който не живее праведно, това са добри новини. Те откликват с вяра на това положително послание на Божията благодат. Но освен ако Бог не се намеси свръхестествено с откровение и убеждение, религиозен човек, вярващ в своите усилия, ще се противопоставя на Евангелието. Те се гордеят с това, което са постигнали, и се чувстват по-добре от някой друг поради собствените си усилия. Евангелието им звучи така, сякаш цялата им велика праведност е била безрезултатна.

Разбира се, святостта все още е полезна, защото отказва достъпа на сатана до живота ни и ни помага в отношенията ни с другите хора. Но тя не ни прави по-приемливи за Бог. Липсата ни на святост също не ни прави по-малко приемливи за Бог. Връзката ни с Бог трябва да се основава изцяло на вяра.

Добри дела, но грешен мотив

Римляни 9:32 казва, че тези религиозни хора не са получили праведност, защото са я търсили не чрез вяра, а чрез делата на закона. *Делата на закона* се отнасят до правенето на добри неща, но с погрешен мотив. Това е доверие в това, което вие сте направили, вместо да се доверите на това, което Бог е направил

Или приемате истината и тя става освобождаваща и животворна, или я отричате и тя ще бъде осъдителна.

Библията също говори за *делата на вярата*. (1 Солунци 1:3; 2 Солунци 1:11.) Мотивът е разликата. *Дело на закона* е, когато правите нещо с нагласата, че това ще ви спечели взаимоотношение с Бог. Той ви го дължи въз основа на това, което сте направили. Това е дела на закона. *Делото на вяра* може да бъде точно същото действие, но мисленето зад него е: „Не правя това, за да спечеля взаимоотношение с Бог, а защото Бог вече ми е дал взаимоотношение със Себе Си. Обичам Го и искам да Му служа.“ Делата на вярата са мотивирани от вяра и любов, а не от чувство за задължение и дълг.

Павел казваше, че тези евреи са имали грешна мотивация. Правеха правилните неща с погрешен мотив. Така се спънаха в камъка за препъване. (Римляни 9:32.) След това той цитира от Исая 8:14 и 28:16 от Стария завет:

Както е писано: „Ето, полагам в Сион камък на препъване и канара на съблазън; и който вярва в Него [Исус Христос], няма да се посрами.“

Римляни 9:33

С други думи, Исус Христос е поставен точно на пътя на всеки един човек. Бог изправя всеки човек пред истината, че има нужда от Спасител, защото не може да се спаси сам. Някои откликват правилно чрез вяра и приемат Господ и Неговия скъпоценен дар на спасение. Други се опитват да запазят собствената си доброта и се препъват в Божията благодат. Самото нещо, което ги е накарало да се препънат в Исус Спасителя, ще ги накара да паднат по очи по пътя им към ада – доверяването на собствената им святост. Или приемате истината и тя става освобождаваща и животворна или я отричате и става осъдителна. Вие избирате.

Погрешно насочена ревност

В следващата глава Павел повтаря това, което е казал в началото на Римляни 9-та глава за своите сънародници – евреите:

Братя, моето сърдечно желание и молбата ми към Бога за Израил е те да бъдате спасени. Защото свидетелствам за тях, че те имат ревност за Бога, само че не е според познаването.

Римляни 10:1-2

Тези евреи бяха много ревностни за Бог, но не според знанието, което означава, че бяха духовно слепи — те не познаваха своя небесен Баща и Неговия Син.¹⁷ С други думи, да имаш правилното знание е по-важно от това да имаш правите действия.

Тези евреи правеха някои страхотни неща. Те се молеха, даваха десетък и изпълняваха много от заповедите на закона. Един фарисей — религиозен евреин — би бил приет във всяка съвременна църква днес. Те бяха молитвени воители, верни посетители и усърдно даваха десетък. Много малко църкви биха отказали членство на човек даващ усърдно десетък! Тези фарисеи бяха много святи хора, но тяхната ревност беше за буквата и формата на закона, а не за самия Бог.¹⁸ Поради този факт те не бяха приети от Бог. Те имаха погрешно насочена ревност и знание.

Много хора днес казват, че няма значение в какво вярваш, стига да вярваш в нещо. Те учат, че има много пътища към Бог. Няма значение дали сте будист, хиндуист, мюсюлманин или християнин, в крайна сметка всички се събират. Грешно! Този начин на мислене е в пряка опозиция на това, което се казва в Римляни 10:2.

Тези религиозни хора имаха ревност за Бог — не просто ревност, но ревност за Бог. Това обаче не беше според знанието. Следователно това не беше спасително знание. Те бяха искрени, но искрено грешаха. Те вярваха в погрешно нещо.

Два вида правда

Понеже, като не познаваха Божията правда и като искаха да установят своята собствена, не се покориха на Божията правда.

Римляни 10:3

¹⁷ Въз основа на информация от The New John Gill's Exposition of the Entire Bible, „Коментар към Римляни 10:2“, достъпен от <http://www.studylight.org/com/geb/view.cgi?book-ro&chapter=010&verse=002>, s.v. „но не по знание“, Римляни 10:2.

¹⁸ Въз основа на информация от Word Pictures of the New Testament на Робъртсътън, „Коментар към Римляни 10:2“, достъпен от <http://www.studylight.org/com/rwp/view.cgi?book-ro&chapter=010&verse=002>, s.v. „но не по знание“, Римляни 10:2

Ние не ставаме прави постепенно, докато подобряваме действията си.

Има два различни вида праведност:

Божията правда

Себеправедност

Получаваме себеправедност, като се доверяваме на собствените си действия. Ние получаваме Божията праведност чрез вяра в Исус Христос. (Ефесяни 2:8-9.) Така че от двата пътя към праведността само един е правилен. Единствената правилна правда, която ще ни постави в правилна позиция и взаимоотношения с Бог, е Божията праведност, която ни е дадена като безплатен, незаслужен дар. Повечето хора търсят праведност, която идва въз основа на техните собствени дела и представяне. Това е, което Павел казва за тези фарисеи в Римляни 10:3.

За съжаление днес все още има много хора, които не познават Божията праведност. Когато използвате думата *праведност*, повечето хора мислят за собствените си действия. Те мислят за собственото си представяне. Ако някой се изправи в църквата и заяви: „Аз съм праведен“, той ще бъде критикуван и ще му бъде напомнено за нещата, които е направил погрешно. Повечето вярващи не биха помислили за техния новороден дух, на който е вменена Божията праведност. Те гледат външните неща.

Не можете да сте зависими от себе си и от Бог едновременно.

Има два различни вида праведност: тази, която произвеждаме чрез собствените си действия, и тази, която Бог ни дава, когато сме новородени. Единствената праведност, с която можем да се свържем с Бог, е тази, която идва като безплатен дар. В нашия новороден дух ние сме Божията праведност в Христос Исус. (2 Коринтяни 5:21.)

В сравнение с праведността, която идва от Бог, нашата себеправедност е като мръсен, зацапан парцал. (Исая 64:6.) Божията праведност е безкрайно по-голяма, а нашата себеправедност е безкрайно по-малка. Евреите не познаваха Божията праведност, както и повечето религиозни хора днес. Те не разбират, че ставаме праведни в момента, в който повярваме в Исус Христос. Ние не ставаме праведни постепенно, докато подобряваме действията си. Ние сме новородени праведни — това е дар!

ГЛАВА 16: Благодатта и делата не се смесват

А вие сте от Него в Христос Исус, който стана за нас мъдрост от Бога и правда, и освещение, и изкупление.

1 Коринтяни 1:30

Когато повярвате в Христос, Бог изпраща Духа на Своя Син в сърцето ви и вие се новораждате.

И така, ако някой е в Христос, той е ново създание.

2 Коринтяни 5:17

Създадени праведни

Какво е това ново създание? Какъв е този чисто нов, новороден дух? Праведен!

Който за нас направи грешен [англ.: грях] Онзи, който не знаеше грях, за да станем ние в Него праведни пред Бога [англ.: Божията правда].

2 Коринтяни 5:21

Божията праведност ви е вменена. Това също не е просто малко праведност. Вашият нов човек е наистина праведен.

И сте облекли новия човек, създаден по образа на Бога в истинска правда и святост.

Ефесяни 4:24

Вие не ставате праведни чрез собствените си действия — вие сте създадени праведни. Когато сте се новородили, Бог ви е дал праведна природа. Но тъжното е, че повечето християни не знаят това. Те не знаят, че техният новороден дух е праведен. Те не са наясно с истината, че праведността идва като дар от Бог. Така че те се опитват да поддържат праведност, основана на действия, които никога не могат да бъдат в основата на нашето взаимоотношение с Бог.

Взаимно изключващи се

Току-що видяхме в Римляни 10:3, че има два вида праведност – Божията праведност и нашата собствена праведност. Те са взаимно изключващи се. Не можете да се доверявате на праведността като дар чрез Господ Исус Христос и в същото време да се доверявате на собствената си праведност. Не можете да сте зависими от себе си и от Бог едновременно. Някой, който се опитва да живее праведен живот с мотива: „Тази праведност, която върша, ще ми спечели взаимоотношение“ с Бог, не може да се доверява и на Божията благодат. Вие разчитате или на Божията благодат, или на себе си, но не и на комбинация от двете.

Бог може да се отнася към вас по благодат, но хората са свързани към вас въз основа на изпълнение.

Но ако е по благодат, не е вече от дела, иначе благодатта не е вече благодат (а ако е от дела, не е вече благодат, иначе делото не е вече дело).

Римляни 11:6

Вие или се доверявате на благодатта, или работите за спасение, но не и комбинация от двете. Този стих развенчава извращението на Евангелието, което казва: „Да, имаш нужда от Спасител. Да, Исус умря за теб. Но не можеш да бъдеш праведен пред Бог само чрез Исус. Трябва да поддържаш минимален стандарт на святост и след това Бог прави разликата.“ Не! Или сте спасени по благодат, или по дела, но не и чрез комбинация от двете. Те просто не се смесват.

Следователно, ако не сте подчинени на Божията праведност — ако се опитвате да установите собствената си праведност като основа на вашите взаимоотношения с Бог — тогава вие не сте подчинени на Божията праведност. Трябва да сте по единия или по другия начин.

Святостта помага с хората

Добре ли е тогава просто да живеем в грях? Разбира се, че не. Вие се възползвате от поддържането на себеправедност — вашите собствени действия на святост. Бог не ви приема и не се свързва с вас въз основа на

вашата себеправедност. Действията ви нямат нищо общо с Неговата благодат, милост и мнението Му за вас. Тя е напълно незаслужена и напълно неспечелена. Но вие трябва да поддържате праведност в собствените си лични действия, когато става дума за взаимоотношения с други хора. Бог може да се отнася с вас по благодат, но хората се свързват с вас въз основа на представянето.

Евангелието ще произведе сила във вас да преодолеете греха и да живеете свят живот.

Вашият работодател не ви наема по благодат. Те не казват: „Хей, разбирам, че Бог те обича, независимо от това какво правиш. Аз съм благороден работодател и аз също те обичам. Така че независимо дали се появяваш на работа или не, искам да знаеш, че имаш гарантирана позиция, повишаване на разходите за живот и пенсиониране. Нищо не можеш да направиш, което да ме накара да те уволня. Не е нужно да изпълняваш. Няма значение дали някога ще направиш нещо. Просто те обичам по благодат!“ Не, това не е така.

Що се отнася до житейския ви опит тук на земята, важно е да се представяте добре. Ако имате шеф, трябва да му служите добре. Те ще се свържат с вас и ще ви възнаградят въз основа на вашето представяне. Въпреки че не би трябвало да е така, бракът вероятно ще бъде по същият начин. Трябва да си даваме един на друг Божията безусловна любов но истината е, че все още не живеете с г-н или г-жа Перфектни. Докато не станат перфектни, вероятно ще ви съдят въз основа на представянето ви. Ако се представите зле, тогава ще понесете последствията от това.

Като ученик, ако не свършите работата или не се представите добре на теста, ще страдате за това. Ако не се справяте добре с шофирането на кола, можете да убиете себе си или някой друг. Вашите действия наистина ви струват нещо в отношенията с други хора — и сатана винаги търси да се възползва от вашите действия по всякакъв начин. Следователно е важно да поддържате добри действия, но е жизненоважно никога да не разбирате погрешно причината за святостта и действията, които вървят заедно с нея.

Святостта ви помага във взаимоотношенията ви с хората. Тя затваря вратата пред дявола и го държи далеч от живота ви. Но това не е начинът, по който Бог гледа на вас. Той гледа на сърцето ви — вашият духовен човек — не вашият външен изглед. Той не се занимава с вас въз основа на вашите външни действия на праведност. Бог се свързва с вас въз основа на вътрешните качества на това кой сте в Христос. Той се отнася с вас изцяло по благодат.

Не забравяйте, че законът не е даден с цел нашето оправдание.

Има цел за богоугодни действия, но не е за да можете да поставите вярата си в тях за взаимоотношение с Бог. Това е целият проблем. Никой не казва, че християнинът не трябва да живее свято. Въпросът е само къде е вашата вяра. Вашата вяра в действията ви ли е или в Спасителя? Ако вярата ви е в Спасителя, означава ли това, че няма да имате благочестиви действия? Не, ако наистина разберете и приемете Евангелието, вие ще живеете по-свято случайно, отколкото някога сте живели нарочно. Това просто ще изтича от вас. Евангелието ще произведе сила във вас, за да победите греха и да живеете свят живот. Но това ще бъде плод на спасението, а не коренът.

Законът е изпълнен

Защото Христос е край на закона за правда на всеки, който вярва.

Римляни 10:4

Край основно означава „прекратяване“ тук.¹⁹ За вярващите законът е изпълнил целта си. Това вече не е начин, който преследваме, за да се опитаме да получим праведност. В действителност, законът никога не е бил даден, за да създаде правилно стоене пред Бога. Беше даден, за да ни покаже колко напълно отделени сме от Него. Беше даден, за да накара старата греховна природа да се надигне отвътре в нас и да ни победи. Беше даден, за да ни разкрие нуждата ни от Спасител. Когато се отвърнем от себе си, за да положим вярата си в Христос за спасение и да получим Божия безплатен дар на благодатта, тогава законът е изпълнил това, което му е дадено да направи. Всеки, който наистина разбира Евангелието и какво Исус дойде да направи, ще признае, че законът вече е приключил за произвеждане на праведност за всеки, който повярва и получи праведността като дар.

Прегарянето не е нищо повече от опит да произведете плода на спасението чрез вашите собствени усилия.

¹⁹ Thayer and Smith, „Greek Lexicon entry for Telos,“ достъпно от <http://www.biblestudytools.net/Lexicons/Greek/grk.cgi?number=5056&version=kjv>, s.v. „край“, Римляни 10:4.

„Добре тогава, имало ли е някога някой, който да е бил направен праведен чрез закона?“ Да, имаше един човек — Господ Исус Христос. Той дойде и изпълни всяка заповед на закона. Правейки това, Той буквално заслужи правилното стоене пред Бог. Той го имаше по самата Си природа. Той го получи чрез Своите действия. Ето защо Исус го имаше по наследство и чрез спечелване. Той получи правилно стоене пред Бог чрез всички налични средства.

За Исус законът беше начин да донесе спасение не само на Него, но и на всеки, който повярва в Него. Но Той е единственият, който някога е спазвал закона. Никой друг никога не е бил оправдан чрез закона — и вие, и аз също не сме. Не забравяйте, че законът не е даден с цел нашето оправдание.

Докато Павел продължаваше да пише за правдата, той започна да цитира старозаветните писания относно закона:

Защото Мойсей пише за правдата, която е от закона: „ако човек прави това, ще живее чрез него.“

Римляни 10:5

Това говори за човек, който е легалистичен и се доверява на собствената си доброта като основа на взаимоотношението си с Бог. Поради това те са погълнати от правене. Те живеят от правенето си. Това води до ефекта на бягащата пътека.

Бягащата пътека

Когато започнете да мислите, че сте оправдани пред Бог чрез вашите действия, може да сте мотивирани и изпълнени с надежда за кратък период от време. Може да си помислите: *Хей, мога да живея по-добре от това и тогава Бог ще ме приеме.* Но това е бягаща пътека, от която не можете да слезете.

В Шривпорт се опитах да се упражнявам веднъж, докато тичах на бягаща пътека. Тъй като исках тренировка, нагласих това нещо до девет мили в час (което е много бързо темпо). След известно време кърпата, която бях сложил на кормилото, за да си избърша лицето, падна. Без да се замисля, се наведох да я взема. Тази бягаща пътека продължи да се движи, събори ме по гръб и ме изстреля на десет или петнадесет крачки през дървения под на фитнес залата. Ето как научих по трудния начин, че след като си на бягаща пътека, просто не можеш да спреш! Същото е и с опитите да бъдете оправдани чрез действията си.

След като започнете да се доверявате на собствената си святост, това ви поставя под това бреме и натиск да се представяте и независимо от това

колко правите, винаги бихте могли да се представите по-добре. Това предизвиква разочарование и е причината християните да се изтощават. Прегарянето не е нищо повече от опит да произведете плода на спасението чрез вашите собствени усилия. Това е легализъм. Но когато вместо това се доверите на Бог и Неговата благодат, ще изпитате Неговата сила, радост и мир.

В контекст тази дума, преведена живее тук в Римляни 10:5, означава „да продължиш да живееш.“²⁰ За да живееш, трябва да правиш определени неща, за да продължиш да живееш. След като започнете да се доверявате на оправданието чрез закона, тогава просто трябва да започнете да подхранвате това нещо. Трябва да поддържате тази святост, която просто не е естествена. Тъй като ще правите грешки, когато го правите, ще понесете вината и наказанието, което върви заедно с това

Легалистът е основно перфекционист. Те се опитват да усъвършенстват тази плът, което не е системата, която Бог е установил. Той е установил, че праведен се става, като се приема като безплатен дар въз основа на това, което Исус е направил. Сложете вярата си в действието на Христос, а не във вашето собствено.

Легалистичен подход

Вместо да изисква от вас да се качите при Него, Той вече е слязъл при вас.

Но правдата от вяра говори така: „Да не кажеш в сърцето си: Кой ще се изкачи на небето?“ – тоест да доведе Христос долу; или: „Кой ще слезе в бездната?“ – тоест да изведе Христос горе от мъртвите?

Римляни 10:6-7

Как тогава говори правдата, която идва от Бога? Павел току-що говори за това как праведността, която е на закона — легалистичният подход — е напълно погълната от правенето. Това е работа, работа, работа. Това е бягаща пътека. Това е уморително, разочароващо и невъзможно. Никой не може да се справи.

И така, как се изразява правилният начин за получаване на правда от Бог? Е, не е нужно да казвате в сърцето си: „Трябва да съм толкова свят, че да живея като ангел тук на земята“. Не е нужно да се изкачвате по стълбата на съвършенството, за да се качите на небето чрез собствената

²⁰ Въз основа на информация от Merriam-Webster, s.v. „на живо“.

си святост и добри дела. Господ не изисква да се приближите до Него в небето. Той не изисква от вас да станете съвършени и да живеете според Неговия стандарт. Вместо това Исус слезе при вас и сега предлага праведността като дар.

Стих 6-ти казва, че не е нужно да сте толкова свят, за да спечелите пътя си до небето. Христос вече слезе и направи всичко, което трябваше да направи, за да станете вие праведни. Стих 7-ми казва, че не е нужно да се самонаказвате толкова много, за да не отидете в ада и да понесете наказанието за собствения си грях, защото Христос вече е направил това за вас. Исус вече е слязъл в ада и буквално е понесъл вашето отделяне от Бог, така че вие не трябва да го понасяте.

Виждате ли смисъла, който казва Павел в стихове 6-ти и 7-ми? Не вашата велика святост ви печели взаимоотношение с Бог. Вместо да изисква от вас да се качите при Него, Той вече е слязъл при вас. Вместо да изисква от вас да се самонаказвате и да понесете наказание за греха си, Исус вече е бил отделен от Бог и е отишъл в ада за вас.

Извършване на самонаказание

Исус вече взе вашето наказание и го понесе вместо вас.

Веднъж срещнах един мъж в Арлингтън, Тексас, докато служех по този начин. По-рано в живота си той е бил под тази измама да мисли, че това, което Христос е изстрадал за нас, не е достатъчно. Той всъщност мислел, че също трябва да се самонаказва. Той ми показа гротеските белези по лактите и коленете, които е получил долу в Мексико. През седмицата на Великден една година той пропълзъл три мили върху счупено стъкло на ръце и колене, за да се самонаказва. Той ми каза, че има хора, които наистина са издигнати на кръст. Някои били вързани с въже, а други всъщност били разпнати. Тяхната цел била да се опитат да понесат страданията на Исус и да извършат самонаказание за греховете си.

Повечето от нас биха казали: „Това е глупаво! Няма причина да го правим. Исус вече е платил това вместо нас.“ Това е вярно, но дяволът има други по-фини начини да ни примами в същото нещо. Всички понякога се проваляме и съгрешаваме срещу Бог. Вместо просто да се доверим на това, което Писанието казва за прощката, ние все още чувстваме, че трябва да извършим самонаказание. Трябва да преминем през няколко допълнителни дни, търпейки угризения на съвестта, докато Бог наистина прости. Може би чувстваме, че трябва да прекараме допълнителен час в четене на Словото или в молитва, или трябва да дадем нещо

допълнително в дарението, за да компенсираме провала, който сме имали. Няма нищо лошо в допълнителното изучаване, молитва или даване от правилния мотив.

Но ако вашата мотивация е да го направите като самонаказване, тогава вие — в известен смисъл — извеждате Христос горе от мъртвите. Сякаш Той не е отишъл в ада и не е понесъл плащането ви вместо вас. Трябва да го изтърпите. Това е двойна опасност! Исус вече взе вашето наказание и го понесе вместо вас. Следователно не е нужно да го понесате отново или да добавяте нещо към него.

Вероятно в човешката природа е да мисли: *Е, разбира се, трябва да изстрадам нещо. Просто има смисъл. Аз съм този, който причини цялата тази скръб. Как може Исус да претърпи всичко това за нас?* Истината на Евангелието е, че Той го направи. Исус вече понесе вашето наказание и страдание вместо вас. Така че сега не е нужно да се възнасяте до небето чрез собствената си святост и не трябва да слизате в ада чрез самонаказване и разкаяние. Просто приемете това, което Бог вече е направил.

Изповедта на вярата

Но какво казва тя? Казва, че „думата е близо при теб, в устата ти и в сърцето ти“ – тоест думата на вярата, която проповядваме.

Римляни 10:8

Какво правите, ако не е нужно да се качвате на небето или да слизате в ада, за да получите спасение и безплатния дар на благодатта? Просто изповядайте словото на вярата – че сте повярвали в Исус Христос като ваш Спасител. Не смесвайте дела и благодат!

ГЛАВА 17: Вяра в сърцето и изповед с устата

Защото, ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще се спасиш.

Римляни 10:9

Спасението не се основава на това, че сте святи. То се основава на вярата в сърцето и изповедта с устата. Това, разбира се, е много повече от просто изричане на няколко думи. Това говори за твърдо посвещение, пълно упование и абсолютно доверие в Исус Христос като ваш Господ и Господар. Вие зависите от Него за спасение. Какъв страхотен пасаж от писанието!

Този стих обаче почти се е превърнал в религиозно клише. Станали сме толкова запознати с него, че не разбираме важността му. Но религиозните хора, на които Павел пишеше, разбираха.

Това беше в пълно противоречие с методите, които те учеха за спасение. Те поучаваха базирана на изпълнение система от дела. Те имаха строг график на святост и спазваха всички тези ритуали и закони. Те бяха на бягаща пътека от работа, работа, работа. Тогава Павел дойде и проповядва: „Всичко, което трябва да направите, е да направите Исус свой Господ и да повярвате в сърцето си, че Той е възкресен от мъртвите. Той ще живее във вас и вие ще бъдете спасени. Просто го приемете чрез вяра.“ Това беше радикално за евреите от онова време.

Все още е радикално и за много хора днес! Много хора просто не искат да повярват, че само вярата в Исус произвежда спасението. Те също вярват, че трябва да бъдат святи. Но това не е това, което Павел казваше тук.

Защото със сърце се вярва за оправдание и с уста се прави изповед за спасение.

Римляни 10:10

Това е вяра в сърцето и изповед с устата. Това не е просто изричане на думи. Много хора днес повтарят това, което се нарича „Молитвата на грешника“, но те просто произнасят думи. Това са правилните думи, но ако не идват от сърце на вяра, това е просто мед, който звънти и кимвал, който дрънка. Първо го вярвате в сърцето си. След това го изричате с устата си. Това е комбинация от двете. Трябва да има външна изповед от ваша страна, но тя работи само след като имате искрена вяра.

Ревностен в Уелс

Когато наистина вярвате от сърцето си, Бог никога няма да ви разочарова.

Понякога всъщност просто караме хората да повтарят след нас, без наистина първо да повярват в това в сърцето си. Нашата пътуваща група в Уелс извършваше улично служение. Пеехме и се събра цяла тълпа. Някои от нас работеха сред тълпата и споделяха Евангелието с хората. Един човек от нашата група беше ревностен. Той свидетелстваше на всичко, което се движеше! Въпреки че имаше добро сърце, той не знаеше точно правилния начин да го направи.

Докато този човек говореше на една жена, която стоеше точно зад мен, аз слушах как той представяше Евангелието. Той наистина се опитваше усилено да я накара да се моли с тази молитва с него. Накрая тя се предаде и каза: „Добре“.

„Сега повтаряй след мен: Изповядвам с устата си Господ Исус Христос...“

„Изповядвам с устата си Господ Исус Христос...“

„И аз вярвам в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите...“

Пауза... „Не мога да се моля с това.“

„Защо не?“

„Защото не вярвам, че Исус е оживял от мъртвите. Вярвам, че Той е бил историческа личност, но не и че е бил възкресен от мъртвите. Всичко това е просто лъжа.“

Така че този млад човек, който се опитваше толкова много да я заведе при Господ, каза: „Е, няма значение в какво вярваш. Просто кажи тази молитва след мен и ще бъдеш спасена!“

Трябваше да се намеся и да му кажа: „Не, това не е начинът, по който трябва да го правиш. Според Словото, има значение какво вярваш в сърцето си. Не е просто да изричаш думите, дори ако те са правилните думи. Със сърцето се вярва и с устата се прави изповед.“

Придържайте се към Евангелието

Защото Писанието казва: „Никой, който вярва в Него, няма да се посрами.“

Римляни 10:11

Когато наистина вярвате от сърцето си, Бог никога няма да ви разочарова. Той е верен. Ако изповядвате с устата си и повярвате в сърцето си, ще се спасите.

В Божиите очи няма разлика между тези, които са живели свят живот и тези, които са извършили много грехове.

Това не говори само за първоначалното преживяване на новородението. Това също така означава всичко, което идва в резултат на това, което направи Исус Христос — изцеление, освобождение и преуспяване. Ако имате нужда от изцеление в тялото си, всичко, което трябва да направите, е да изповядате с устата си и да повярвате в сърцето си и според Библията ще бъдете изцелени. Ако сте направили това и не сте видели проявено изцеление, тогава по един или друг начин във вашата вяра има недостатък. Придържайте се към Евангелието, размишлявайте върху тези неща и разберете, че Бог вече го е направил. Вие сте мъртви за греха — и следователно мъртви за болестта и бедността. Във вашия новороден дух вие вече сте получили вашето изцеление, финансово снабдяване или каквото и да е, в което вярвате. В момента, в който естественият ви ум се обнови за истината на Божието Слово, тя ще започне да се проявява във физическата сфера.

Бог вече е осигурил — чрез изкуплението на Христос — всичко, от което някога ще имаме нужда. Сега от нас зависи да повярваме и да приемем. Моето изучаване на Ефесяни, озаглавено *Вече го имате!* разглежда по-отблизо тази истина и разкрива практическо прозрение, което наистина ще улесни и ускори вашето получаване от Бог. Заедно с моето поучение *Дух, душа и тяло*, аз вярвам, че *Вече го имате!*²¹ съдържа някои от най-полезните истини, които Бог някога ми е показвал. Без да разберете тези жизненоважни истини от Божието Слово, вие няма да можете да изпитате много от това, за което Исус умря, за да осигури.

Няма разлика

Понеже няма разлика между юдеин и грък, защото един и същ е Господ над всички, богат към всички, които Го призовават.

²¹ *Дух, душа и тяло* и *Вече го имате!* се предлагат под формата на книга, касета или компактдиск и могат да бъдат поръчани чрез моето служение на адрес <http://www.awmi.net/store> или чрез информацията ми за контакт в края на тази книга. Също така MP3 аудио файловете са достъпни за безплатно изтегляне на моя уебсайт.

Римляни 10:12

В Божиите очи няма разлика между онези, които са живели свят живот и онези, които са извършили много грехове. Същият достъп до Него се предоставя въз основа на вярата. Човекът, който не е живял свято, ще има повече проблеми в този живот от този, който е живял. Но що се отнася до взаимоотношението ви с Бог, единственият път към Него за всеки е по благодат чрез вяра. Няма значение дали сте живяли свято или не, ако можете да освободите вярата в това, което е направил Исус Христос, можете да получите ползите от спасението.

Защото „всеки, който призове Името на Господа, ще се спаси.“

Римляни 10:13

Това важи както за първоначалното преживяване на новородението, така и за продължаващото получаване до края на живота ви на всичко, което Христос е осигурил за вас чрез Своята смърт, погребение и възкресение. Защото всеки, който призове името на Господа, ще бъде простен, изцелен, освободен, преуспяващ – всяка полза, която е наша чрез това, което направи Исус Христос, идва при нас по благодат чрез вяра.

Откажете се от бягащата пътека

Независимо колко добри бихме могли да бъдем някога, нашата святост е все още ограничена и несъвършена.

Павел също обсъжда тези два различни вида праведност във Филипяни 3-та глава. По същество той каза: „Някой разчита ли на собствения си свят живот за правилно стоене пред Бог? Ако някой можеше, това трябваше да съм аз. Обрязан съм на осмия ден, роден от племето на Израел, от племето на Вениамин. Никой не беше по-евреин от мен! Що се отнася до моите познания и практикуване на закона, бях сред елитната религиозна група, известна като фарисеите. Целият ми живот беше погълнат от легалистично спазване на закона. Що се отнася до ревността, аз активно гонех и преследвах последователите на Исус. Бях безупречен по отношение на закона. Може да не съм спазил всички правила, но със сигурност не беше, защото не съм опитал. Дадох всичко от себе си. Тичах по тази плътска бягаща пътека с цялото си сърце“. (Филипяни 3:4-6.)

Какво се случи, което накара Павел да се откаже от бягащата пътека.

Но това, което беше за мен придобивка, го счетох като загуба заради Христос. А освен това всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Исус, заради когото изгубих всичко и считам всичко за измет, за да придобия Христос.

Филипяни 3:7-8

Павел казваше: „Имах стандарт за святост, който никой не можеше да надмине. Никой не беше по-ревностен и усърден от мен. Но аз се отказах от всичко заради Христос.“ Ето причината на Павел да се откаже от всичко.

А освен това всичко считам като загуба заради това превъзходно нещо – познаването на моя Господ Христос Исус, заради когото изгубих всичко и считам всичко за измет, за да придобия Христос и да се намеря в Него, като нямам моята правда, която е от закона, а тази, която е чрез вярата в Христос – правдата, която е от Бога въз основа на вяра,

Филипяни 3:8-9

В този пасаж Павел казваше, че праведността, която идва чрез Исус, е безкрайно по-голяма от всяка праведност, която някога би могъл да получи сам. Всъщност Павел каза същите неща във Филипяни 3-та глава, както и в Римляни 9-та и 10-та глави. Той се отказа от всичко — от цялото си доверие в собствената си доброта и святост — за да може да бъде намерен в Христос. Това означаваше да не се намери със себеправедност, а с праведността, която идва чрез Исус — чрез вяра в Него.

Праведността, която Бог ни дава при спасението, е безкрайно по-голяма от всяка праведност, която някога бихме могли да получим сами. Независимо колко добри бихме могли някога да бъдем, нашата святост все още е ограничена и несъвършена. Но правдата, която идва от Бог чрез вяра, е съвършена. Това е Неговата праведност!

За да позная Него и силата на Неговото възкресение, и общението в Неговите страдания, като стана съобразен с Неговата смърт, за да мога някак да достигна до възкресението на мъртвите.

Филипяни 3:10-11

Павел казваше: „Имах стандарт на праведност, който надхвърляше всеки от моите критици, но това не ми помогна. Нямах истинска радост или мир в живота си, докато не спрях да разчитам на себе си и започнах да вярвам в Божията праведност. Това, което пречи на религиозните хора да изпитат мир с Бог, е фактът, че в сърцата си те се доверяват на себе си. Правейки това, те не се подчиняват на праведността, която идва от Бог.“

Вдигнете бялото знаме

Просто трябва да се откажем, да вдигнем бялото знаме на предаването и да започнем да се доверяваме на Божията благодат.

Тези истини, които обсъдихме в това кратко резюме на книгата Римляни, все още са също толкова уместни днес, колкото са били и когато Павел ги е писал. Сегашната ни религиозна система кара хората да се доверяват на собствената си доброта и представяне за правилни взаимоотношения с Бог. Никога не можем да бъдем достатъчно добри, за да накараме Бог да ни дължи правилно стоене. Той трябва да ни го подари. Никой не е достатъчно добър, за да спечели взаимоотношение с Бог чрез представянето си. Фактът, че се доверяваме на собственото си представяне, е причината, поради която сатана може да ни победи.

Дяволът не идва при нас и не критикува Божиите способности. Той просто ни казва, че Господ няма да използва силата Си в наша полза, защото сме много жалки. Така че всъщност не е въпросът дали Бог има способността, а по-скоро Неговото желание да използва способността Си за нас. Причината, поради която се съмняваме в Божията воля, е защото мислим, че Той се движи в живота ни пропорционално на нашето представяне. Ние сме под мантилитета на закона. Въпреки че сме новородени и не принасяме старозаветни жертви за греха си, не получаваме белега на обрязване в телата си или не се молим по три пъти на ден, все още имаме същия мантилитет.

Пътуваме по същия път до една и съща дестинация. Всичко, което сме направили, е че сме сменили превозните средства. Вместо да вземем всички тези правила и разпоредби от Стария завет, ние сме си избрали няколко от тях и сме добавили още. Обичайните превозни средства днес включват да бъдеш кръстен по определен начин, да принадлежиш към определена църква, да четеш Библията си един час на ден, да си свят, да не носиш бижута, да имаш определена дължина на роклята си, да

натрупаш косата си на главата и да не носиш грим, между другото. Трябва да правите това и не можете да правите това.

Ако основавате приемане ви от Бог на някое от вашите действия, тогава вие не вярвате в Евангелието. Може да не мислите, че е закон, защото не е Еврейска традиция, но това все още е манталитет на закона. Това е същото нещо, само че е заменено с други елементи.

Това е самата причина защо толкова много хора са разочаровани днес. Те не се наслаждават на мира и победата, които Бог носи. Те не са разбрали, че спасението е дар. Вместо да се опитваме толкова много да правим всички тези неща, ние просто трябва да се откажем, да вдигнем бялото знаме на предаването и да започнем да се доверяваме на Божията благодат.

Когато правите това, сатана не може да ви осъди. Няма никакво осъждане за тези, които са в Христос Исус и ходят по Духа. Когато сте новородени и ходите по Духа, вие не изпитвате разочарованието от опитите да угодите на Бог със собствените си усилия. (Римляни 7-8.) Нека чисто новата природа на вашия новороден дух тече през вас. (Гал. атияни 2:20.) Когато го направите, Исус живее чрез вас и вие се радвате на свобода. Нищо не може да ви осъди или да излезе успешно срещу вас.

Има ниво на победа, което повечето християни никога не са достигнали, защото все още са толкова склонни към закона и се опитват да угодят на Бог със собствените си усилия. Когато се провалят, сатана идва и ги осъжда, казвайки: „Ти жалко нещо! Бог няма да го направи заради теб“.

Смесете с вяра

Евангелието разсейва тази измама. Това ни връща към мястото, където осъзнаваме, че Бог все още не е имал някой, който да е квалифициран да работи за Него. Той се движи в живота ни поради милост и благодат, а не заради справедливост. След като разберете това, Божията любов ще изобилства в сърцето ви повече от всякога. След като разберете Евангелието, любовта идва. И след като разберете Божията любов, вашата вяра ще работи, защото вярата работи чрез любов. (Галатяни 5:6.)

Това разбиране не ви освобождава да грешите, а ви освобождава *от* греха.

Как може да се съмнявате в Онзи, Който ви възлюби толкова много, че даде Своя единствен Син за вас, докато още бяхте грешници? Колко

повече ви обича Бог сега, когато сте новородени? Въпреки че все още не сте всичко, което трябва да бъдете, вие сте Негови деца и Той ви обича.

Ако можехте да приемете най-великото от всички чудеса — преживяването на новорождението — когато сте били грешници, отделени от Бог, нищо не вървеше добре за вас, сега, когато сте новородени, колко повече трябва да можете да видите тези малки неща като изцеления на болести, освобождаване от демони и чудеса на снабдяване? Тези неща бледнеят в сравнение с получаването на първоначалното новорождение!

Ако можехме наистина да разберем това и да започнем да ходим в Божията благодат, нашата вяра ще изобилства. Ще последва победа и ние ще разберем, че Евангелието наистина е Божията сила за спасение за всеки, който вярва. Но трябва да повярвате. Евангелието не произвежда автоматично. Трябва да се смеси с вяра.

Защото и до нас, както и до тях, се донесе една блага вест; но словото, което те чува, не ги ползва, понеже не се съедини с вяра в онези, които го чува.

Евреи 4:2

Трябва да познаваме Евангелието, да разбираме Евангелието и да вярваме Евангелие. Тогава това Слово ще ни ползва.

Татко, обичам те!

Надявам се, че това изучаване на Посланието към римляните наистина ви е отворило очите за истината, че Бог ви обича независимо от вашето представяне. Това разбиране не ви освобождава да грешите, но ви освобождава от грях. Когато разберете Божията доброта, господството на греха над вас е прекъснато и вие сте водени към покаяние. Моля се Бог да ви даде откровение за това точно сега, така че умът ви да може да бъде обновен за тази страхотна духовна реалност. Нека тези истини работят в живота ви до такава степен, че да сте много по-съзнателни за праведността, отколкото за греха. (Евреи 10:2.)

В светлината на всичко, което Господ току-що ви разкри за взаимоотношението ви с Него, защо не отделите малко време точно сега, за да се помолите?

„Татко, благодаря Ти, че Си ме направил праведен чрез вяра в Твоя Син. Благодаря Ти, че Си ми дал правилно стоене пред Теб като безплатен дар. Моля те, помогни ми да разбера по-пълно тези истини и да ги прилагам в ежедневието си живот. Искам да Те прославя със святост, но по правилната причина. Чрез вяра приемам тези истини от Твоето Слово в сърцето си. Благодаря Ти, че Си толкова добър към мен. Обичам Те!“

Приемете Исус като свой Спасител

Изборът да приемете Исус Христос като вашият Господ и Спасител е най-важното решение, което някога ще вземете!

Божие Слово обещава: „Ако изповядаш с устата си, че Исус е Господ, и повярваш в сърцето си, че Бог Го е възкресил от мъртвите, ще бъдеш спасен. Защото със сърцето човек вярва за оправдание и с устата прави изповед за спасение“ (Римляни 10:9-10). „Всеки, който призове името на Господа, ще бъде спасен“ (ст. 13).

Чрез Своята благодат Бог вече е направил всичко, за да осигури спасение. Вашата част е просто да вярвате и да приемете.

Молете се на глас: „Исусе, изповядвам, че Ти Си моят Господ и Спасител. Аз вярвам в сърцето си, че Бог Те е възкресил от мъртвите. Чрез вяра в Твоето Слово аз получавам спасение сега. Благодаря Ти, че ме спаси!“

В момента, в който посветите живота си на Исус Христос, истината на Неговото Слово незабавно се сбъдва в духа ви. Сега, когато сте новородени, имате съвсем нова личност!

Приемете Святия Дух

Като Негово дете, вашият любящ небесен Баща иска да ви даде свръхестествената сила, от която се нуждаете, за да живеете този нов живот.

Защото всеки, който иска, получава; който търси, намира; и на онзи, който хлопа, ще се отвори...Ако вие...знаете да давате блага на децата си, колко повече Небесният Баща ще даде Святия Дух на онези, които Го молят!

Лука 11:10, 13

Всичко, което трябва да направите, е да поискате, да повярвате и да приемете!

Молете се: „Татко, осъзнавам нуждата си от Твоята сила, за да живея този нов живот. Моля Те, изпълни ме с Твоя Свят Дух. Чрез вяра го приемам точно сега! Благодаря Ти, че ме кръсти. Святия Душе, добре дошъл си в живота ми.“

Честито! Сега сте изпълнени с Божията свръхестествена сила. Някои срички от език, който не познавате, ще се издигнат от сърцето ви към устата ви. (1 Коринтяни 14:14.) Като ги изричате на глас с вяра, вие освобождавате Божията сила отвътре и се изграждате в духа. (1 Коринтяни 14:4.) Можете да правите това, когато и където пожелаете.

Всъщност няма значение дали сте почувствали нещо или не, когато сте се молили да приемете Господ и Неговия Дух. Ако сте вярвали в сърцето си, че сте получили, тогава Божието Слово обещава, че сте го направили. „Затова ви казвам: за всичко, което поискате в молитва, вярвайте, че го получавате, и ще ви се сбъдне“ (Марк 11:24). Бог винаги почита Своето Слово; вярвайте го!

Моля, свържете се с мен и ми кажете, че сте се молили да приемете Исус като свой Спасител или да бъдете изпълнени със Святия Дух. Бих искал да се радвам с вас и да ви помогна да разберете по-пълно какво се е случило в живота ви. Ще ви изпратя безплатен подарък, който ще ви помогне да разберете и да израснете във вашето ново взаимоотношение с Господ. Добре дошли в новия си живот!

За автора

В продължение на повече от три десетилетия Андрю Уомак обикаля Америка и света, поучавайки истината на Евангелието. Неговото дълбоко откровение върху Божието Слово се поучава с яснота и простота, като се набляга на Божията безусловна любов и баланса между благодат и вяра. Той достига до милиони хора чрез ежедневните радио и телевизионни програми Истината на Евангелието, излъчвани както в страната, така и в чужбина. Той основава Charis Bible College през 1994 г. и оттогава е създал разширителни училища за СВС в други големи градове на Америка и по света. Андрю е създал библиотека от учебни материали, налични в печатен, аудио и визуален формат. И както е било от самото начало, неговото служение продължава да разпространява безплатни аудиокасети и компактдискове на онези, които не могат да си ги позволят.

За да се свържете с Андрю Уомак, моля напишете имейл или се обадете:

Andrew Wommack Ministries, Inc.

P.O. Box 3333

Colorado Springs, CO 80934-3333

E-mail: awommack@aol.com

Helpline Phone (orders and prayer): (719) 635-1111

Hours: 4:00 AM to 9:00 PM MST

Andrew Wommack Ministries of Europe

P.O. Box 4392

WS1 9AR Walsall

ENGLAND

E-mail: enquiries@awme.net

UK Helpline Phone (orders and prayer): 011-44-192-247-3300

Hours: 5:30 AM to 4:00 PM GMT

Или посетете: www.awmi.net